

Ito ay Waqf para sa Allah at 'di-maaaring ipagbili

وقف لله لا يجوز بيعه

Isinalin sa Wikang Filipino

مترجم باللغة الفلبينية

Kalipunan ng mga aklat sa

Tawhīd

مجموعة التوحيد

الطبعة الثانية

Ikalawang

Edisyon

Ipinaliwanag ni:
**Shaykh Haytham
Bin Muhammad
Jamīl Sarhān**

شرح فضيلة الشيخ
هيثم بن محمد جميل سرحان

مَجْمُوعَةُ التَّوْحِيدِ

Kalipunan ng mga aklat sa Tawhīd

(Majmū'atut-Tawhīd)

Ipinaliwanag Ni:
Shaykh Haytham bin Muhammad Jamīl Sarhān
Dating Guro sa Mahad Haram sa Al-Masjid An-Nabawī
Tagapangasiwa ng At-Ta'seel Al-Ilmiy Website
<http://attasseel-alelmi.com>

*Patawarin nawa siya ng Allah at ganoon din sa kanyang Dalawang Magulang
At sinuman tumulong sa paglimbag at paglathala ng Aklat na ito*

Isinalin sa Wikang Filipino ni:
Shaykh Abu Ibraheem Al-Hafeyz Bautista
College of Dawah and Fundamentals of Religion
Islamic University of Madinah, Ksa

مَجْمُوعَةُ التَّوْحِيدِ

✽ شرح الاصول الثلاثة وأدلتها

✽ شرح القواعد الأربع

✽ شرح نواقض الإسلام

IKALAWANG EDISYON**2019/1440H****جميع حقوق الطبع محفوظة****Lahat ng karapatan ay nakalaan sa May-akda****Maliban sa sinumang magnanais na ilimbag o
isalin ito upang ipamahagi ng libre pagkatapos
ng pakikipag-ugnayan sa may-akda****Mangyari lamang na Makipag-ugnayan sa:****islamtorrent@gmail.com**

Sa Ngalan ng Allāh ang Mahabagin at Maawain

Panimula sa Ikalawang Edisyon

Papuri sa Allāh ang Panginoon ng mga nilalang, dumadalangin ako ng pagpapala at kapayapaan para sa kahuli-hulihang Sugo at Propeta na si Muhammad gayundin sa kanyang pamilya at sa lahat ng kanyang mga kasamahan. Sa pagpapatuloy...

Ang Tawhīd o Kaisahan ng Allāh (ﷻ) ay siyang pinakamahalagang sangay ng kaalaman na marapat na pag-aralan. Ito ay napakahalaga sa buhay ng isang Muslim. Para sa kapakanan ng kaalamang ito, nilikha ang mga nilalang, Sinabi ng Allāh (ﷻ): ﴿Hindi ko nilikha ang mga Jinn at Tao maliban na sambahin lamang nila ako nang bukod-tangi at walang katambal﴾ [Ad-dharyāt: 56].

Sa pamamagitan ng biyaya at kabutihan ng Allāh, ang unang edisyon ng aklat na ito ay inilabas higit sa isang taon na ang nakakaraan; 10,000 kopya ang nakalimbag sa mapagpalang lungsod ng Madīnah, At ipinamahagi ito sa iba't ibang mga Filipino Islamic Center sa Saudi Arabia; At ang karagdagang mga kopya ay nailimbag pa at ipinamahagi sa iba't ibang mga lugar sa Pilipinas. Ang lahat ng papuri at pasasalamat ay para sa Allāh, sa simula at huli.

Ang nilalaman ng aklat na ito:

[1] *Sharhu Kitāb As-ilatil Qabr* (Ang Pagpapaliwanag sa mga katanungan sa libingan) o mas kilala sa katawagan na *Al-Usulūth Thalāthah* (Ang Tatlong Saligan).

[2] *Sharhu Kitāb Al-Qawā'id Al-Arba'* (Ang Pagpapaliwanag sa Apat na Panuntunan).

[3] *Sharhu Kitāb Nawāqidul-Islām* (Ang Pagpapaliwanag sa Gawain nakakawalang-bisa sa Islam ng isang Muslim).

Ang lahat ng ito ay ipinaliwanag ng aking mahal na Guro na ni Shaykh Haytham bin Muhammad Jamīl Sarhān -حفظه الله-.

Bilang karagdagan sa mga ito, ang ilang mga hindi pagkakapare-pareho at mga pagkakamali sa gramatika sa Unang Edisyon ay naitama na rin.

Natagpuan ko ang malaking karangalan at ginhawa sa pagsasalin sa mahalagang aklat na ito. Hinihiling ko sa Allāh (ﷻ) na patawarin ako sa aking mga kasalanan at palagpasin ang aking mga pagkakamali, Hinihiling ko sa Kanya na gawin itong kapakipakinabang sa mga Pilipinong Muslim sa buong mundo sa pamamagitan ng aklat na ito, at hinihiling ko sa Kanya na tanggapin ang gawaing ito mula sa akin at gawin itong kabilang sa timbangan ng aking mga mabubuting-gawa sa araw na muling pagkabuhay, Dumadalangin ako ng pagpapala at kapayapaan sa Allah para kay Propeta Muhammad gayundin sa kanyang pamilya at mga kasamahan.

Abu Ibraheem Al-Hafeyz Atara Bautista

5 Safar 1440

4 October 2019

Fb: @hafeyzbautista

الأصول الثلاثة وأدلتها

Ang Tatlong Saligan

At kanyang mga katibayan

(Al-Usūluth Thalāthah Wa Adillatuhā)

**Sa Ngalan ng Allāh,
Ang Pinakamahabagin, Ang Pinakamaawain**

Katotohanan, ang lahat ng papuri ay sa Allāh (ﷻ) lamang, purihin natin Siya at hilingin natin ang Kanyang tulong. Humingi tayo ng kapatawaran sa Kanya. At hilingin natin ang kalinga Niya mula sa kasamaan ng ating mga sarili at mula sa mga masasama na ating nagawa. Sinuman ang patnubayan ng Allāh (ﷻ) ay walang sinuman ang maaari na makapagligligaw sa kanya, at sinuman ang Kanyang hayaan na maligaw ay walang sinuman ang maaari na makapaggagabay sa kanya at ako ay sumasaksi na walang sinuman ang karapatdapat sambahin kundi ang Allāh (ﷻ) Siya ang nag-iisa at walang katambal. At ako ay sumasaksi na si Propeta Muhammad (ﷺ) ay Kanyang alipin at sugo. At bilang pagpapatuloy:

Ang panimula sa pagpapaliwanag

Ang may-akda ng aklat

Shaykhul Islām Mujaddidu Da'watit Tawhīd Al-Imām:
Muhamamd bin Abdilwahhāb bin Sulayman Attamīmī, Abul Husayn
Siya ay isinilang sa Al- 'Uyaynah noong taon (1115 H)
at siya ay pumanaw sa Ad-Dhir'iyah noong taon (1206 H)

Bakit natin pag-aaralan ang Tawhīd

Anumang gawaing walang Tawhīd ay Hindi tinatangap ng Allāh (ﷻ).

Dahil Nilikha tayo ng Allāh (ﷻ) ayon sa dakilang layunin na ito.

Ito ang dahilan sa pagdami ng kabutihan.

Walang makapapasok sa paraiso liban sa taong mayroong Tawhīd

Dahilan upang makamit ang gabay at kapayapaan.

Dahilan upang mapatawad ang mga kasalasan.

Dahilan upang makamit ang *Shafā'ah* ng Propeta Muhammad (ﷺ).

Dahilan upang makamit ang katiwasayan at kapanatagan dito sa mundo at kabilang buhay.

Ang dahilan sa pagkakapili ng Aklat na ito para sa mga nagsisimula pa lamang sa pahingi ng kaalaman:

Ang pinagpalang aklat na ito ay pinahalagahan ng ating mga *Salaf Sālih* at *Ulamā* mula sa *Ahlus Sunnah wal Jamā'ah* dahil sa mga dakilang kapakinabangan at mga aral na magiging pundasyon ng isang naghahanap ng kaalaman at dito niya binabase ang kanyang pagkuha ng kaalaman sa *Islām*, at dahil doon susunod tayo sa kanila at tatahakin natin ang kanilang kapamaraan.

*At ganon rin, ang mga karaniwang tao ay hindi maaari para sa kanila na iwanan ang pag-aaral ng aklat na ito, at anumang napaloloob dito mula sa mga pangunahing aralin na marapat sa kanya na maniwala nang tiyak at wagas na walang pagdududa.

Natatangi ang Aklat na ito at ang iba pang mga aklat ni Shaykh Muhammad bin Abdilwahhāb - رحمه الله - dahil sa mga sumusunod:

Maraming panalangin sa Allāh para sa bumabasa at tagapakinig habang binabasa ang kanyang mga aklat

Tinitipon ang mga usapin, inaayos, nilalagyan ng bilang at pagkatapos ay kanya itong ipinapaliwanag

Pagbabanggit ng mga usapin na may kalakip na batayan

Madali at Malinaw

Ang Kahulugan ng *Al-Usūluth Thalāthah*

Ang buod ng *Al-Usūluth Thalāthah*: Ang tatlong katanungan sa loob ng libingan

Sino ang iyong *Rabb*?

Ano ang iyong *Deen*?

Sino ang iyong *Sugo*?

Anong bunga ang ating makukuha mula sa pag-aaral ng *Al-Usūluth Thalāthah*?

Kapag napag-aralan mo ang *Al-Usūluth Thalāthah*, at iyong isinabuhay ito, pagkatapos ay iyo itong pinangaral sa iba, pagkatapos ay nagtiis ka sa pagkuha ng kaalaman, pagsasabuhay at pagpapalaganap nito, nasagot mo na ang katanungan sa loob ng libingan (Ayon sa kagustuhan ng Allāh (ﷻ)).

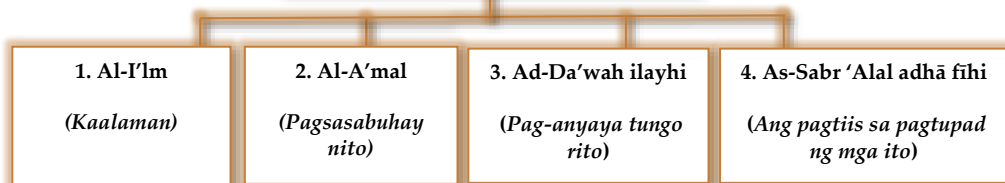

Ang nilalaman ng Aklat na "*Al-Usūluth Thalāthah*"

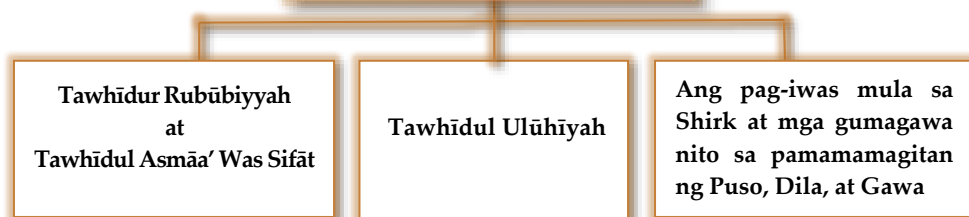
Ito ay nababahagi sa limang Bahagi:

[1] Ang Apat na Usapin (Al-Masā'il Al-Arba'a)

[2] Ang Tatlong Usapin (Al-Masā'iluth Thalāthah)

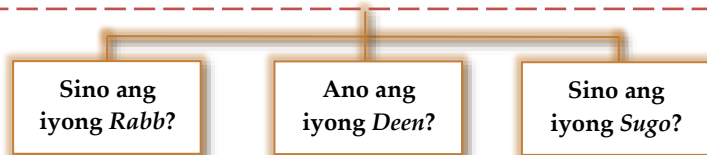

[3] Kahalagahan ng Pag-aaral ng Tawhīd

Ang sagot sa katanungan: Bakit natin pag-aaralan ang Tawhīd?

[4] Al-Usūluth Thalāthah (Tatlong Saligan ng relihiyon)

Ang buod ng Al-Usūluth Thalāthah

5. Ang Pangwakas

Mula sa sinabi ng May-akda -رحمه الله-: (At ang mga tao kapag namatay ay mabubuhay muli) hanggang sa katapusan ng Aklat.

Una: Ang Apat na Usapin (Al-Masāilu Al- Arba'a)

Sa Ngalan ng Allāh Ang
Pinakamaawain Ang
Pinakamahabagin^[1]

Dapat mong malaman -Ang habag ng Allāh ay sumaiyo-^[2] na obligasyon natin ang pag-aralan ang *Arb'a Masāil* (apat na usapin) ito ang:

Una: Al-'Ilm (Ang Kaalaman): At ito ang pagkilala sa Allāh, pagkilala sa Kanyang Propeta at kaalaman sa Relihiyong Islām sa pamamagitan ng mga patunay mula sa Qurān at Sunnah.

Pangalawa: Al-'Amalu bihi (Ang pagsasabuhay sa mga ito)

[1] Dahilan ng May-akda sa pagsisimula ng aklat sa pamamagitan ng *Al-Basmalah*:

1. Pagsunod sa Qurān at Mga Sugo

2. Pagsunod sa mga naunang mga Ulamā at mga Salaf na ang kanilang kaugalian sa pag-aakda ay ang pagsisimula sa *Al-Basmalah*

3. Paghingi ng pagpapala sa pamamagitan ng Pangalan ng Allāh (ﷻ)

[2] Katulad na nabanggit mula sa simula; ang kaugalian ng May-akda ay ang pagsisimula sa pamamagitan ng panalangin para sa mga naghahanap ng kaalaman at humihiling siya sa Allāh para sa kanila ng *Rahmah* (Habag); at ito ay isang palatandaan ng:

Habag ng mga Ulamā ng *Ahlu Sunnah Wal Jamā'ah* sa kanilang mga Mag-aaral.

Ang Relihiyong Islām ay itinatag sa *Rahmah* (o Habag).

Ang "Al-'Ilm": Ang malaman ang katotohanan sa pamamagitan ng kanyang katibayan, at ang kanyang kasalungat ay "*Jahl*" o kamangmangan.

[3] Nabanggit na ang Katotohanan ng "*Al-'Ilm*" at "*Al-'Amal*": ((Nagbubunyi ang kaalaman sa pagsasabuhay nito; kung siya ay sinagot, at kung hindi; siya ay aalis at mawawala)), walang pakinabang ang kaalaman na walang pagsasabuhay. Kapag nagkaroon ng kaalaman ang isang tao, nararapat sa kanya na gawin at isabuhay ang mga kaalaman na kanyang nakukuha, at kung hindi mangyayari iyon; matutulad lamang siya sa mga Hudyo, dahil sila ay nagkaroon ng kaalaman sa katotohanan subalit hindi nila ito sinunod at isinabuhay *« nalalaman nila ang katotohanan, katulad kung gaano nila nalalaman ang kanilang mga anak »* [2:146], at ang unang ipapasok sa Impiyerno ay mula sa tatlong uri ng tao na kung saan kabilang dito : Ang isang tao na may kaalaman subalit hindi niya ito isinasabuhay.

*"Ang isang tao na may kaalaman subalit hindi niya ito isinabuhay,
Una siyang parurusahan bago ang mga sumasamba sa mga diyus-diyosan"*

Ang Da'wah ay mayroong mahahalagang kondisyon at panuntunan na dapat isakatuparan; at ito ang sumusunod:

Pangatlo:
Ad-Da'wah
Ilayhi
(Pag-anyaya
tungo rito)

[1] Mangyari
na ang Da'wah
ay magkaroon
ng "*Al-Ihklās*"
para sa Allāh
(ﷻ)

[2] Mangyari
na ang
Da'wah ay
naaayon sa
kaalamang
pang-
Islamiko

[3] Mangyari
na ang
Da'wah ay
Naaayon sa
Hikmah at
Sabar

[4] Mangyari na
magkaroon ng
kaalaman
sa kalagayan ng
mga
Dina-da'wahan

Ang Batayan sa mga Kondisyon na ito:

Sinabi ng Allāh (ﷻ): *«Sabihin mo sa kanila, O Muhammad: "Ito ang aking "Sabeel" (pamamaraan), na ako ay nag-aanyaya tungo sa Allāh, na ako ay may "Baseerah" (kaalaman), ako at ang sinumang susunod sa akin, at Luwalhati sa Allāh na Napakadakila na malayung-malayo mula sa anumang kanilang sinasamba na itinatambal sa Kanya, at ako ay hindi kabilang sa mga nagbibigay ng katambal sa pagsamba sa Kanya»* [16:125].

(*Ito ang aking "Sabeel" pamamaraan*): Ang tinutukoy na "pamamaraan" ay ang dala-dalang batas ng Propeta Muhammad (ﷺ) at ang "Sabeel", ito ang Daan o kapamaraan.

(*na ako ay nag-aanyaya tungo sa Allāh*): Ang nag-aanyaya tungo sa Allāh ay siya ang dalisay na nagnanais na dalhin ang mga tao tungo sa Allāh (ﷻ).

(*na ako ay may "Baseerah"*): Ang "Baseerah" ito ang "Al-'Ilm" (Kaaalaman) at sumasaklaw ito sa kaalaman sa:

1. Batas ng Islam

2. Kalagayan ng Dina-da'wahan

3. Kapamaraan na magdadala tungo sa ninanais

Sinasabi ng May-akda —رحمه الله— kapag ikaw ay nagkaroon ng kaalaman at isinabuhay mo ito, nararapat sa iyo na tahakin mo ang kapamaraan ng Propeta Muhammad (ﷺ), Sahābah at ng Salaf Sālih, kung saan nagwika ang Allāh (ﷻ): *«Sabihin mo sa kanila, O Muhammad: "Ito ang aking "Sabeel" (pamamaraan), na ako ay nag-aanyaya tungo sa Allāh, na ako ay may "Baseerah" (kaalaman), ako at ang sinumang susunod sa akin»* [16:125]. kung ganon ay kinakailangan natin magsagawa ng Da'wah.

Pang-apat: As-Sabar 'Alal Adhā fihī
(Ang pagtiis sa pagtupad ng mga ito)^[1]

Ang patunay, Sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿وَالْعَصْرُ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ﴾

((Sumumpa ang Allāh sa pamamagitan ng panahon ﴿١﴾ na walang pag-aalinlangang ang Mga Tao ay nasa pagkalugi ﴿٢﴾ Maliban sa kanila na naging mananampalataya at gumawa ng mabubuting gawa, at nagpayuhan sila sa isa't isa sa pananatili sa katotohanan, at pagtitiis para rito))^[2]

[1] Binanggit ng May-akda -رحمه الله- na ang pagkatapos ng Da'wah ay: Ang *Sabar*, samakatuwid: Ang tumahak sa landas na ito ay mangyayari sa kanya ang katulad sa kung ano ang mga nangyari sa mga Sugo at Propeta, kaya nararapat na mag-Sabar o magtiis.

Ang Sabar

Literal:

Pagpigil

Sa Islam: Ang pagpigil sa sarili sa mga bagay at paglayo mula rito.

Ang Tatlong Uri ng Sabar ayon kay Ibn Qayyim -رحمته الله-

[1] Ang Pagtitiis sa pagsunod sa Allāh (ﷻ) hanggang sa ito ay maisagawa.

[2] Ang Pagtitiis mula sa pagsuway sa Allāh (ﷻ) hanggang sa ito ay maiwasan.

[3] Ang Pagtitiis sa mga Masasakit na Tadhana na itinakda ng Allāh (ﷻ).

[2] Matapos ang pagtalakay sa Apat na usapin, nilahad ng May-akda -رحمه الله- ang mga patunay hinggil dito mula sa Qurān; at ito ang Sūrah Al-'Asr. At ang May-akda -رحمه الله- sa tuwing siya'y magbabanggit ng usapin palagi itong may kalakip na Patunay o Batayan, Bakit?

Upang matuto ang mga mag-aaral sa pagsunod at hindi sa paggaya.

Upang magkaroon ang isang mag-aaral ng patunay upang itugon sa isang tao na sumasalungat.

Upang magkaroon ang isang mag-aaral ng kakayahan sa pagkuha ng hukom mula sa mga pangunahing batayan nito.

[1] Nais iparating ng May-akda -رحمه الله- na ang Sūrah na ito ay sapat na bilang patunay sa mga nilalang upang maghanap sila ng kaalaman, isabuhay ito, magsagawa ng Da'wah at ang pagtitiis para dito.

[2] Pinangalanan ni Imām Bukhārī ang isang kabanata mula sa kanyang aklat na (Sahīh Al-Bukhārī): Kabanata: (Kaalaman muna bago ang pagsasalita at paggawa) at kanyang binanggit ang patunay, kaya naman nararapat na magkaroon ng kaalaman muna bago ang pagsasalita at paggawa.

At Hindi magiging tama ang pagsasagawa ng isang gawain nang walang kaalaman, dahil ito ay isang gawain na katulad sa mga Kristiyano.

Sinabi ni Imām Ash-Shāfi'ī -رحمه الله-:

“Kung sakali na wala ng iba pang Sūrah na ipinadala ang Allāh maliban dito ay sapat na ito sa kanyang mga nilikha”^[1]

Sinabi ni Al- Bukhārī -رحمه الله-:

“Kaalaman muna bago ang pagsasalita at paggawa.”

At ang patunay, Sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿فَاغْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ﴾

((Dapat mong mabatid, O Muhammad, na walang sinumang karapat-dapat na sambahin kundi ang Allāh, at humingi ka sa Kanya ng kapatawaran sa iyong kasalanan))

Sinimulan sa kaalaman bago ang pagsasalita at pagkilos o paggawa^[2]

Pangalawa: Ang Tatlong Usapin

(*Al-Masāiluth Thalāthah*)

Dapat mong malaman -Ang habag ng Allāh ay sumaiyo-na obligado sa mga lalaki at babae na Muslim ang pag-aralan ang:

Al-Masāiluth Thalāthah

(*Tatlong Usapin*)

at pagsasabuhay nito.^[1]

[1] Sinimulan ng may-akda ang bahaging ito mula sa aklat sa pamamagitan ng panalangin para sa mag-aaral.

Tunay na ang May-akda ay nagsagawa ng panalangin sa Allāh para sa mga mag-aaral, at ito ay nasa tatlong bahagi ng aklat: Una; sa pagsisimula ng Apat na usapin. Pangalawa; sa pagsisimula ng Tatlong usapin, Pangatlo: (Dapat mong malaman patnubayan ka nawa ng Allāh sa pagsunod sa kanya, tunay na ang *Al-Hanūfiyah* ang siyang *Al-Millah* (paniniwala) ni Ibrāhīm).

Panimula Bago ang Pagpapaliwanag sa Tatlong Usapin

Tawhīd

Literal: Salitang Ugat ng: “*Wahhada, Yuwahhidu, Tawhīdan*”

Nangangahulugan: “*Binukod-tangi*”

Sa Islām: Ang Pagbubukod-tangi sa Allāh sa kanyang *Rubūbiyah* at *Ulūhiyyah* at *Asmā Was Sifāt*.

Ang Tawhīd ay nababahagi sa tatlong mga bahagi:

Tawhīdur Rubūbiyah
Ang pagbubukod-tangi sa Allāh sa Kanyang mga Gawain.

O
Pagbubukod-tangi sa Allāh sa Kanyang Paglikha at Pagmamay-ari sa lahat ng nilikha at Pangangasiwa.

Tawhīdul Ulūhiyyah
Pagbubukod-tangi sa Allāh sa Pagsamba.

Tawhīdul- Asmā Was Sifāt
Pagbubukod-tangi sa Allāh sa pamamagitan ng mga ipinangalan at itinangi Niya sa Kanyang sarili sa Quran at sa binanggit ng Kanyang Propeta na si Muhammad, at magpatibay sa lahat ng ipinagtibay Niya sa Kanyang sarili at magwaksi sa lahat ng iwinaksi Niya sa Kanyang sarili nang walang *Tahrif* (pagbabago ng kahulugan), o *Ta’til* (pag-aalis ng kahulugan) at nang walang *Takyif* (paglalarawan ng pamamaraan sa Kanyang katangian at pangalan o kung paano Niya isinasagawa ang kanyang mga gawain), *Tamthil* (paghahalintulad sa Kanya sa anumang nilikha).

***Ang mga Pangalan at Katangian ng Allāh ay "Tawqifiyah" o nababatay lamang sa kung ano ang nabanggit sa Quran at Sunnah at ito ay:**

- Sa pamamagitan ng pagkilala sa lahat ng ipinagtibay ng Allāh sa Kanyang sarili sa Quran o ipinagtibay para sa Kanya ng kanyang Sugo.

- At sa pamamagitan ng pagwawaksi sa lahat ng iwinaksi ng Allāh mula sa Kanyang sarili sa Qurān o iwinaksi mula sa Kanya ng kanyang Sugo, Halimbawa:

«*Hindi Siya maaaring antukin at Hindi rin Siya maaaring matulog*» [2:255], «*At Hindi Kami kailanman napagod sa paglikha nito*» [50:38].

Nang walang Tahrīf at Ta'tīl, at nang walang Takyīf at Tamthīl.

Una: Tunay na ang Allāh ang Siyang lumikha sa ating lahat at nagtutustos at hindi niya tayo pinabayaan, bagkus ay nagpadala siya sa atin ng mga sugo, at ang sinumang sumunod dito ay makakapasok sa Paraiso at sinumang sumuway ay makakapasok sa Impiyerno.

At Ang patunay sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۖ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنَ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا﴾

((Katiyakan, ipinadala Namin sa inyo, si Muhammad bilang Sugo na titestigo laban sa inyo na katulad din ng pagkapatadala Namin kay Mūsa tungo kay Fir'awn ﷻ subalit dipinaniwalaan ni Fir'awn si Mūsa at hindi naniwala sa kanyang mensahe at nilabag ang kanyang utos, na kung kaya, pinuksa Namin sila nang matinding pagkapuksa))

Ang Buod ng Tatlong Usapin

Unang Usapin:

Tawhīdur Rubūbīyah
at
Tawhīdul- Asmā Was Sifāt

Pangalawang Usapin:

Tawhīdul Ulūhīyyah

Pangatlong Usapin:

Ang Pag-iwas mula sa Shirk o pagtatambal at mula sa mga gumagawa nito.

[1] Sa unang usapin ay ipinakikilala rito ng May-akda -رحمه الله- ang *Tawhīdur Rubūbīyah* At *Tawhīdul- Asmā Was Sifāt*, (Tunay na ang Allāh ang Siyang lumikha sa ating lahat) Siya ang *Al-khāliq* (Tagapaglikha), at ang *Ar-Razzāq* (nagtutustos), (at hindi Niya tayo pinabayaan) sa kawalan na parang walang kautusan o ipinagbabawal (bagkus ay nagpadala siya sa atin ng mga sugo).

Ang Dahilan ng pagpapadala ng Allāh sa mga Sugo (ﷻ):

Ang Paglalahad ng Hujjah o katibayan sa mga nilalang: «*At hindi namin paparusahan ang sinuman, hanggang hindi naitatag ang katibayan sa pamamagitan ng pagpapadala ng mga sugo*» [17:15].

Bilang Habag:

«*At Hindi ka Namin ipinadala, O Muhammad, kundi bilang habag sa sangkatauhan*» [21:107].

Pangalawa: Tunay na ang Allāh ay hindi nalulugod sa sinumang nagtatambal sa Kanya sa pagsamba, ni mula sa malalapit sa Kanya na anghel, ni sa mga propetang isinugo. Ang patunay, sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾
 ((At katiyakan, ang mga 'Masjid' ay para sa pagsamba sa Allāh, na kung kaya; huwag kayong magsagawa rito ng pagsamba sa sinuman))

Napapaloob sa Pangalawang Usapin ang pagpapakilala sa *Al-Ulūhīyyah* ng Allāh (ﷻ).

Sinabi ng May-akda -رحمه الله-: (Tunay na ang Allāh ay hindi nalulugod sa sinumang nagtatambal sa Kanya sa pagsamba): Ang salitang (*Sinuman*) ay sumasaklaw sa lahat ng mga nilalang; ito man ay maging isang Propeta, o *Walīy*, o isang Jinn, o Anghel, o isang mabuting tao, at iba pang mga nilalang.

Ang patunay sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿At katiyakan, ang mga 'Masjid' ay para sa pagsamba sa Allāh, na kung kaya; huwag kayong magsagawa rito ng pagsamba sa sinuman﴾ [72:18].

Ang Tatlong kahulugan ng Masjid

Ang mga nakatayong Masjid na itinayo upang sambahin ang Allāh (ﷻ) dito.

Ang mga bahagi ng katawan na kung saan nakadikit sa lupa habang naka-Sujūd o nagpapatirapa.

Ang kalupaan:
 ((...at ginawa para sa akin ang kalupaan na Masjid at dalisay)) [Hadīth]

﴿...ay para sa pagsamba sa Allāh, na kung kaya; huwag kayong magsagawa rito ng pagsamba sa sinuman﴾ : Ang salitang (*Sinuman*) ay sumasaklaw sa lahat ng nilalang; at dahil dito sinabi ng May-akda -رحمه الله- sa simula ng pangalawang usapin (Tunay na ang Allāh ay hindi nalulugod sa sinumang nagtatambal sa Kanya sa pagsamba): ibig sabihin, sa lahat ng nilalang; ito man ay Propeta o Walīy o Jinn o isang mabuting tao.

Ipinapaliwanag ng May-akda -رحمه الله- sa Pangatlong usapin; na marapat na umiwas mula sa *Shirk* o pagtatambal at mula sa mga gumagawa nito.

Mangyayari ang pag-iwas mula sa *Shirk* at sa mga gumagawa nito sa pamamagitan ng:

[1] Puso: Sa pamamagitan ng pagkamuhí sa mga *Kuffār* at kanilang mga piyesta at pagdiriwang at lalo na sa mga gawaing pagtatambal at makabagong gawain na pagsamba.

[2] Dila: ﴿Katiyakan, kami ay walang pananagutan sa inyo at sa anumang inyong sinasamba bukod sa Allāh﴾ [43:26].

﴿Sabihin mo; O Muhammad, “O kayong mga hindi naniniwala sa Allāh ﴿Hindi ko sasambahin ang anumang sinasamba ninyo na mga diyus-diyusan ﴿At kayo ay hindi rin ninyo sasambahin ang aking sinasamba ﴿At ako, kailanman ay hindi mangyayari na sasamba sa mga sinasamba ninyo ﴿At kailanman ay hindi kayo sasamba sa aking sinasamba.” ﴿“Na kung kaya, sa inyo na lamang ang inyong relihiyon na inyong pinagpipilitan, at sa akin na lamang din ang aking ‘Deen,’﴾ [Sūrah Al-Kāfirūn].

[3] Katawan: sa pamamagitan ng hindi paglahok sa kanilang mga ipinagdiriwang o mga ritwal o mga kasuotan o anumang bagay na kanilang pinaniniwalaan.

Pangatlo: Tunay na ang sinumang sumunod sa Sugo at ibinukod tangi ang Allāh ay hindi maaari sa kanya ang tumangkilik sa sinumang kumalaban sa Allāh at sa Kanyang Sugo kahit na ito pa ay kanyang malapit na kamag-anak.

At ang patunay sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

((Hindi ka makatatagpo, O Muhammad ng mga tao na naniniwala sa Allāh at sa Kabilang-Buhay, na pakamamahalin nila ang sinuman na kumakalaban sa Allāh at sa Kanyang Sugo, kahit na sila pa ay kanilang magulang o di kaya ay kanilang mga anak o di kaya ay kanilang mga kapatid o di kaya ay kanilang mga kamag-anak. Na itinanin ng Allāh ang kanilang Pananampalataya sa kanilang mga puso, at pinatatag sila sa pamamagitan ng tulong mula sa Kanya at sa Kabilang-Buhay ay papapasukin sila sa mga Hardin na umaagos ang mga ilog sa ilalim ng mga puno nito, at sila ay mananatili roon magpasawalang-hanggan, ipagkakaloob ng Allāh sa kanila roon ang Kanyang pagmamahal at mamahalin nila ang Allāh, Sila ang mga nasa panig ng Allāh at sila ang magkakamit ng kaligayahan sa daigdig at sa Kabilang-Buhay))

Pangatlo: Ang kahalagahan ng pag-aaral ng Tawheed

Dapat mong malaman -Patnubayan ka ng Allāh sa pagsunod sa Kanya-: **Tunay na ang *Al-Hanīfiyah* ang siyang *Millah* ni Ibrāhīm**: ito ay, ang sambahin lamang ang Allāh nang dalisay at ito ang inutos ng Allāh sa lahat ng tao, at nilikha sila dahil dito; katulad ng sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

((At hindi Namin nilikha ang mga Jinn at tao maliban lamang sambahin nila ako))^[1] At ang kahulugan ng “Sambahin nila ako” ay “Sambahin nang bukod-tangi”^[2]

At ang pinakadakilang kautusan ng Allāh (ﷻ): Ang Tawhīd at ito ang pagbubukod-tangi sa Allāh (ﷻ) sa Al-‘Ibādah o pagsamba^[3] At ang pinakadakilang ipinagbabawal Niya ay ang Shirk. Ito ay ang pananalangin, pagsamba sa iba maliban pa sa Allāh.

Al-Hanīfiyah

Literal:

Nagmula sa salitang: *Al-Hanf*

Na ang kahulugan ay:

Al-Mayl

Ito ang:

Paglihis

Sa Islam: ito ang *MILLAH* o paniniwala na lumilihis at lumalayo mula sa *Shirk* patungo sa *Ikhlas*, *Tawhīd* at *Imān*.

﴿At masunurin na nagpapasailalim sa kagustuhan ng Allāh, na hindi siya lumilihis sa Relihiyon ng Islām﴾[16:120].

Ibig sabihin ay tumungo sa Allāh at tumatalikod sa *Shirk*.

At ang *Hanīf* ay siyang palaging bumabalik sa *Tawhīd* at lumalayo mula sa *Shirk*.

[3] Ipinapaliwanag ng May-akda -رحمه الله- kung bakit natin pinag-aaralan ang *Tawhīd* at ang kasagutan ay atin ng nabanggit sa Panimula.

Ang kahulugan ng Tawhīd

Literal: Salitang ugat ng salitang “*Wahhada, Yuwahhidu, Tawhīdan*”

Nangangahulugan: “*Binukod-tangi*”

Sa Islam: Ang Pagbubukod-tangi sa Allah sa kanyang *Rubūbiyyah* at *Ulūhiyyah* at *Asmā Was Sifāt*.

Sinabi ng May-akda -رحمه الله-: (At ang kahulugan ng “Sambahin nila ako” ay ang “Sambahin nang bukod-tangi” (Gawing bukod-tangi ang Allāh sa pagsamba), ito ay salita ni Ibn ‘Abbās (رضي الله عنه) na kung saan kanyang sinasabi: “Tunay na ang bawat salitang pagsamba sa loob ng Qurān ay nangangahulugan na: *Tawhīd*”. ﴿At inyong sambahin ang Allāh﴾: nang bukod tangi lamang, ﴿O sangkatauhan sambahin niyo ang iyong Rabb﴾: nang nag-iisa at bukod tangi lamang.

[1] Sinimulan ng May-akda -رحمه الله- ang pagtalakay sa *Al-Usūluth Thalāthah*, at ito ay nagpapahiwatig sa tatlong katanungan sa libingan, at kanyang pinukaw ang atensyon ng mga mambabasa at tagapakinig sa pamamagitan ng pagtatanong at pagsagot nito.

[2] Nililinaw ng May-akda -رحمه الله- ang unang saligan, at ipinapaliwanag na ang *Rabb* at ang karapatdapat sambahin ay walang iba kundi ang Allāh (ﷻ), at kanyang binanggit ang patunay dito, at ito ang sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

(Ang lahat ng papuri ay nararapat lamang sa Allāh na “Rabb” ng lahat ng mga nilalang) [1:1].

At ang *Rabb* siya ang *Al-Ma'būd* o ang sinasamba.

At kapag tinanong sa iyo kung ano ang Tatlong Saligan ng Relihiyon na marapat malaman ng tao? Sabihin ay: Ang makilala ng lingkod ang kanyang RABB, at malaman ang kanyang DEEN at makilala ang kanyang Propeta Muhammad (ﷺ) [1].

Kapag ikaw ay tinanong: “Sino ang iyong RABB?” Sabihin; ang aking RABB ay ang Allāh na Siyang nangangalaga sa akin at sa lahat ng nilalang sa pamamagitan ng Kanyang biyaya, at Siya lamang ang aking sinasamba at wala akong sinasambang katambal sa Kanya. At ang patunay sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

(Ang lahat ng papuri ay nararapat lamang sa Allāh na “Rabb” ng lahat ng mga nilalang) [2]

Ang lahat maliban sa Allāh ay *AL-‘Ālamun* (Nilikha) at ako ay kabilang sa Kanyang mga nilikha [3].

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

Sa talata na ito ay natitipon ang tatlong uri ng *Tawhīd*

﴿الْحَمْدُ﴾

(*Al-ham-du*)

Ito ay nagpapakilala sa *Tawhidul Asmā Was Sifāt*

﴿لِلَّهِ﴾

(*lil-lā-hi*)

Ito ay nagpapakilala sa *Tawhidul Ulūhiyah*

﴿رَبِّ﴾

(*Rabbi*)

Ito ay nagpapakilala sa *Tawhidul Rubūbiyah*

[3] Ibig sabihin: Ang lahat maliban sa Allāh ay isang *Makhlūq* o nilalang, at kung mangyari na ako ay isang nilikha nararapat lamang na ako ay magpasalamat sa Tagapaglikhang nagtutustos at nagbibigay ng biyaya, luwalhati sa Kanya ang Kataas-taasan.

At kung tatanungin ka; paano mong nakilala ang iyong “Rabb” [Panginoon]?

Sabihin mo; sa pamamagitan ng Kanyang mga *Āyāt* (Tanda) at *Makhlūqāt* (Mga nilalang), at mula sa Kanyang mga Tanda ay ang gabi at ang umaga, ang araw at buwan at sa Kanyang paglikha sa kalangitan at kalupaan at sa mga nandito at sa pagitan ng mga ito.

Patunay na sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۚ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾

((Kabilang sa Kanyang mga tanda ang gabi at araw at ang araw at buwan. Huwag kayong magpatirapa sa araw at sa buwan bagkus ay magpatirapa kayo sa Allāh na siyang lumikha sa kanila kung kayo sa Kanya lamang ay mga sumasamba))

At Sinabi Niya:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾

((Tunay na ang inyong “Rabb” [Panginoon] ay ang Allāh na lumikha sa kalangitan at lupa sa anim na araw at lumuklok sa trono. Binabalot Niya ang gabi sa pamamagitan ng araw na mabilis na sinusundan ng gabi. Ang araw, buwan at mga bituin ay nasa ilalim ng Kanyang utos. Sa Kanya ang paglikha at pag-uutos. Luwalhati sa Allāh ang Panginoon ng mga daigdig))^[1]

At ang Rabb ay ang Siyang marapat sa pagsamba, ang patunay, sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۖ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾

((O mga tao, sambahin ninyo ang inyong “Rabb” [Panginoon] na lumikha sa inyo at sa mga nauna sa inyo upang kayo nawala ang magkaroon ng takot sa Allāh ❶ Siyang lumikha para sa inyo ng lupa na malapad at ginawa niya ang langit na parang gusali. At nagpababa mula sa langit ng tubig at pinatubo sa pamamagitan nito ang mga bunga bilang biyaya sa inyo. Kaya, huwag kayong kumuha para sa Allāh ng mga katambal habang ito ay inyong nalalaman))^[2]

Sinabi ni Ibn Kathīr -رحمه الله- “Ang Al-Khālīq (Tagapaglikha) ng mga bagay na ito ang siyang karapat-dapat sa Al-‘Ibādah (pagsamba).”^[3]

[1] Sinimulan ng May-akda -رحمه الله- ang pagbabanggit sa mga ilang palatandaang pandaigdig na siyang tumutukoy sa pagkakairal ng Allāh, at ito rin ay nagpapatibay na walang Rabb at walang Tagapalikha at walang karapatdapat sambahin maliban sa Allāh. At binanggit rin ang mga patunay hinggil dito mula sa Qurān katulad ng nasa aklat na ito.

❶ At lahat ng nilalang ay isang tanda na pagkakairal ng Allāh. Subalit ang May-akda ay pinag-iiba niya ang *Āyāt* at ang *Makhlūqāt*; dahil ang isang *Āyāt* o Tanda ay nagbabago; katulad ng Gabi at Umaga, at ang nagbabago ay mayroong mas malakas na patunay kaysa sa hindi nagbabago.

[2] At ang talata na ito ay mula sa Sūrah Al-Baqarah, na ayon sa ilang Ulamā o mga Pantas ng Islam: tunay na napapaloob sa talata na ito ang kauna-unahang panawagan sa Quran: ﴿O mga tao!﴾ At dito ang kauna-unahang kautusan sa Qurān ﴿Sambahin!﴾ ibig sabihin: sambahin nang bukod-tangi at nag-iisa. At nandito rin ang kauna-unahang ipinagbawal sa Qurān: ﴿Kaya, huwag kayong kumuha para sa Allāh ng mga katambal habang ito ay inyong nalalaman﴾ ito ang pagbabawal mula Shirk.

[3] Ibig sabihin: Ang nag-iisa at bukod-tangi sa pagkapanginoon, marapat na ibukod-tangi siya sa pagsamba.

At ang mga uri ng Al-'Ibādah tulad ng Al-Islām, Al-Imān at Al-Ihsān, at mula rin sa mga Al-'Ibādah ay ang Ad-Du'ā', Al-Khawf, Ar-Rajā', Tawakkul, Ar-Raghab, Ar-Rahbah, Al-Khushū', Al-Khashyah, Al-Inābah, Al-Istiā'nah, Al-Istighāthah, Ad-Dhabh, An-Nadhr at iba pang mga tulad nito mula sa mga pagsamba na siyang ipinag-uutos ng Allāh, at ang lahat ng mga ito ay marapat lamang ibaling sa Allāh.

Ang patunay, sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾

((At katiyakan, Ang mga Masjid ay para sa Allāh lamang, kaya huwag manalangin sa iba pa bilang kasama ng Allāh ang sinuman)).

At sinuman ang ialay niya ang anumang uri ng Al-'Ibādah maliban pa sa Allāh; tunay na siya ay naging isang Mushrik Kāfir, at ang patunay sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾

((Sinumang manalangin sa iba pa liban sa Allāh na wala siyang patunay dito, ang pagtutuos sa kanya ay nasa kanyang Panginoon. Hindi magtatagumpay ang mga hindi nanampalataya))

At sa Hadeeth: (Ang Du'a ang siyang utak ng Al-'Ibādah).

At ang patunay sinabi ng Allāh (ﷻ) :

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ: إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾

((Sinabi ng inyong Panginoon, 'Manalangin kayo sa Akin at Ako ay tutugon sa inyo.' Tunay na ang mga nagmalaki sa pagsamba sa Akin ay papasok sa Impiyerno na mga hamak))

Sinundan ng May-akda ang sinabi ni ibn Kathīr رحمه الله- sa pamamagitan ng pagbanggit ng mga iba't ibang uri ng pagsamba na isinasagawa sa pamamagitan ng puso at katawan, na mayroong kalakip na batayan mula sa Qurān para sa bawat gawaing nabanggit, at ito ang sumusunod:

Ang Du'ā (Panalangin)

At ito ay nababahagi sa:

Du'ā Al-'Ibādah:

Ito ay isang uri ng panalangin na kung saan sinasamba ng isang Muslim ang Allāh o panalangin nasa loob ng isang gawaing pagsamba;

katulad ng Salāh at Sawm at Hājj

Du'ā Al-mas'alah:

Ito ay uri ng panalangin na paghingi; katulad ng pagsasabi ng Allāhumaghfir lī, Irhamnī

(O Allāh! patawarin mo ako at iyong kaawaan)

Ang pag-aalay o pagbabaling nito sa iba maliban pa sa Allāh ay isang uri ng Malaking Shirk

Ang hatol nito ay mayroong paliwanag, at ito ay mayroong dalawang bahagi, at ito ang sumusunod:

Ang Du'ā Al-Mas'alāh ay nababahagi sa Dalawa:

Sa mga bagay na walang makakagawa nito maliban sa Allāh:

Ang pag-aalay nito sa iba maliban pa sa Allāh ay isang uri ng Malaking Shirk.

Sa mga bagay na makakayang gawin ng isang Tao

Ito ay maaari lamang ayon sa mga sumusunod na kondisyon:

Marapat na ang tinatawag ay isang buhay.

At Hindi kabilang dito ang mga patay

Marapat na ang tinatawag ay umiiral sa tabi o kasama o nasa iyong presensya.

At Hindi kabilang ang wala o malayo

Marapat na ang tinatawag ay mayroong kakayanan.

At Hindi kabilang dito ang walang kakayanan.

Marapat na maniwala na ang tinatawag ay isang dahilan lamang at hindi mismo siya ang nagbibigay ng epekto.

At kung naniniwala na ang tinatawag ay mayroon siyang tinatago na pangangasiwa sa sanlibutan at nasa kamay niya ang pagbibigay ng pakinabang at pagtulak ng mga nakakapinsala; ang hatol nito ay Malaking Shirk.

Paunawa

Ating pinag-aaralan lamang ang hinggil sa hatol ng isang gawain, ngunit ang hatol sa tao na gumagawa nito ay kinakailangan ng paglalahad ng mga katibayan sa kanya at mawala ang mga Shubuhāt o pagdududa at pag-aalinlangan bago pa man hatulan ang tao na iyon.

At ang mga Ulama o Maaalam sa Islam; sila ang mas higit na may karapatan na magbigay ng hatol sa isang tao na gumagawa ng bagay na iyon kung siya ba ay isang *Mu'min* o isang *Kāfir*.

Ang mga tao ay nahahati sa tatlong pangkat hinggil sa usaping paniniwala sa *Asbab* o kaparaanan:

Pangkat na naniniwala at ginawa nilang kaparaanan ang isang bagay na ginawa ito na kaparaanan ng Allāh (ﷻ)

At ito ay Tama

Pangkat na naniniwala at ginagawa nila ang isang bagay na kaparaanan na hindi naman ito ginawang kaparaanan ng Allāh (ﷻ);

At ito ay isang Maliit na Shirk

Pangkat na naniniwala na ang mismong kaparaanan ang siyang nagdudulot ng epekto at hawak niya ang pagkamit ng pakinabang at pagtulak sa pinsala.

Ito ay isang Malaking Shirk

Kaparaanan na nabanggit sa Islām

Katulad ng *Ar-Ruqyah Al-Mashrū'ah*, ito ay ginawang kaparaanan ng Allāh sa pagtanggal ng sakit.

Pisikal na Kaparaanan

Katulad ng mga Gamot, ito ay ginawang kaparaanan ng Allāh para sa panlulunas.

Ang Hadīth na: *(Ang Du'a ang siyang utak ng 'Tbādah) ay isang mahinang Hadīth, At ang malakas at Tamang Hadīth ay ang sinabi ng Propeta Muhammad (ﷺ): (Ang Du'a ay isang 'Tbādah).*

Paano Naging isang 'Tbādah ang Du'a?

Ang talata mula sa Qurān na tumutukoy dito:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾

((Sinabi ng inyong Panginoon, 'Manalangin kayo sa Akin at Ako ay tutugon sa inyo.' Tunay na ang mga nagmalaki sa pagsamba sa Akin ay papasok sa Impiyerno na mga hamak)) [40:60].

Sinabi ng Allah: ﴿عِبَادَتِي﴾ ((sa pagsamba sa Akin)) ito ay isang patunay na tumutukoy na ang Du'a ay isang uri ng 'Tbādah.

At ang patunay sa *Al-khawf* sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا مِنِّي إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾
 ((Huwaag ninyo silang katakutan bagkus ay katakutan ninyo Ako kung kayo ay nanampalataya)) [1]

At ang patunay sa *Ar-Rājā'* sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾
 ((Sinumang maghangad ng pagtatagpo nila ng kanyang Panginoon ay gumawa ng mabuti. At huwaag magtambal sa pagsamba sa kanyang Panginoon ng sinuman)) [2]

[2] Ang *Rajā'* o ang pag-aasam o pag-asa: Ito ang pag-aasam ng isang tao sa bagay o ang pag-asa o paghihintay sa isang bagay na naiibigan.

At napaloloob sa *Rajā'* ang pagpapakumbaba at pagsuko para lamang sa Allāh, at ang pag-aalay nito sa iba ay isang uri ng Malaking Shirk.

At ang kapuri-puri na *Rajā'* ay mangyayari lamang sa sinumang gumawa ng pagsunod sa Allāh at nag-aasam ng kabutihan, o ang nagbabalik-loob mula sa pagsuway sa Allāh at nag-aasam na matanggap ang kanyang pagbabalik-loob, at ang *Rajā'* na walang gawa ay isang uri ng pagmamataas at hindi kapuri-puri na paghahangad.

[1] Ang *Khawf* o Pagkatakot: Ito ay isang uri ng emosyon na nangyayari sa tuwing nalalagay ang isang nilalang sa bagay na may dulot na kasawian o kapinsalaan o kasakitan.

Ang Tatlong uri ng *Khawf*:

Ang *khawf* na 'Ibādah at pagdakila at palihim

Ang likas na pagkatakot
 (Likas)

Ang *Khawf* na Muharram
 (Ipinag-Babawal)

Ito ang Takot ng isang tao sa kanyang sinasamba at ito ay mayroong (pagpapa-Kumbaba) at pagsuko at pagdakila sa sinasamba at ang uri na ito ay obligado para lamang sa Allāh, at ang pag-aalay nito sa iba ay isang malaking Shirk

Katulad ng takot ng isang tao sa apoy at kalaban at mabangis na hayop atbp....
 At ito ay *Mubāh* o (Pinapahintulutan)

Katulad ng kawalan ng pag-asa mula sa habag ng Allāh o pagsunod sa isang nilalang sa pagsuway sa Allāh.

At ang patunay sa *At-Tawakkul*

Sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾
 ((Sa Allāh kayo marapat na manalig kung kayo ay mga nanampalataya))

Sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾
 ((Sinumang manalig sa Allāh ay sapat na Siya sa kanya))^[1].

At ang patunay sa *Ar-Raghbah Ar-Rahbah* at *Al-Khushū'*

Sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ﴾
 ((Tunay na sila ay nag-uunahan sa paggawa ng kabutihan at nanalangin sa Amin sa paghahangad at natatakot. Sila sa Amin ay nagpapasakop))^[2].

[1] Ang kahulugan ng *Tawakkul*

Sa Literal:

Ang pagtitiwala sa isang bagay; ito ang pananalig sa kanya.

Sa Islam:

Ito ang totoong pagnanalig sa Allāh (ﷻ) na mayroong kasamang pagtitiwala sa Kanya at pagkuha ng mga pinapahintulutan na kaparaanan.

Tatlong bagay na marapat isakatuparan sa *Tawakkul*

Ang pagiging totoo sa pananalig sa Allāh (ﷻ)

Ang Pananalig sa Allāh (ﷻ) na Siyang tutupad sa Kanyang pangako

Ang pagkuha at paggawa ng mga pinapahintutulang kaparaanan

[2] *Ar-Raghbah* o *Paghahangad*: Ito ang kagustuhan na makarating sa isang bagay na iniibig.

***Ar-Rahbah* o *Pagkasindak*:** Ito ang pagkatakot na nagbubunga ng paglayo mula sa kinakatakutan, at ito ang takot na mayroong pagkilos.

***Al-Khushū'* o *Pagkataimtim*:** Ito ang pagpapakumbaba sa kadakilaan ng Allāh (ﷻ), na kung saan ito ang ganap na pagsuko sa tadhana ng Allāh (ﷻ) sa sanlibutan at Islām.

☀ Ang tumatahak sa landas ng Allāh (ﷻ) ay nararapat na pagsamahin ang *Al-khawf* o pagkatakot at *Ar-Raja'* o pag-aasam sa Allāh (ﷻ), at hindi maaari na mangingibaw ang isa sa isa pa dahil ito ay maglalagay sa kanya sa kasawian, kaya nararapat na magkaroon ang isang tao ng pagkatakot at pag-aasam, na katulad ng isang ibon na may dalawang pakpak.

At ang patunay sa *Al-Khashyah* Sinabi ng Allāh (ﷺ):

﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَا﴾

((kaya huwag ninyo silang katakutan bagkus ay katakutan ninyo Ako)) [1]

At ang patunay sa *Al-Inābah* Sinabi ng Allāh (ﷺ):

﴿وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ﴾

(Magbalik-loob kayo sa inyong Panginoon at sumuko sa Kanya) [2]

At ang patunay sa *Al-Isti'ānah* Sinabi ng Allāh (ﷺ):

﴿إِنَّا كُنَّا نَعْبُدُ وَإِنَّا كُنَّا نَسْتَعِينُ﴾

((Sa Iyo lamang kami sumasamba at sa Iyo lamang kami humihingi ng tulong))

At sa Hadith: “Kung hihingi ka ng tulong, ay humingi ka sa Allāh.” [3]

At ang patunay sa *Al-Isti'ādah* Sinabi ng Allāh (ﷺ):

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾

((Sabihin O Muhammad, ‘Ako ay nagpapakupkop sa Panginoon ng buwang-liwayway)), at

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾

((Sabihin O Muhammad, ‘Ako ay nagpapakupkop sa Panginoon ng mga tao)) [4]

At ang patunay sa *Al-Istighāthah* Sinabi ng Allāh (ﷺ):

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ﴾

(Nang humingi kayo ng tulong sa inyong Panginoon at Siya ay tumugon sa inyo na) [5]

At ang patunay sa *Adh-Dhabh* Sinabi ng Allāh (ﷺ):

﴿قُلْ إِنِّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

((Sabihin, ‘Tunay na ang aking obligadong pagdarasal, mga pagkatay, pamumuhay at kamatayan ay para kay Allāh, ang Panginoon ng mga nilikha))

At ayon sa Sunnah: “Sumpain ng Allāh ang sinuman na magkatay upang i-alay sa iba maliban pa sa Allāh.” [6]

[1] *Al-Khashyah* o Pagkatakot: Ito ang pagkatakot na mayroong kaalaman sa kadakilaan ng kinatatakutan, at kaalaman sa kanyang ganap na kapangyarihan.

[2] *Al-Inābah* o ang pagbabalik-loob: Ito ang pagbabalik-loob sa Allāh sa pamamagitan ng pagsunod sa Kanya at paglayo mula sa pagsuway sa Kanya, (*wa Anibū*) ibig sabihin: At Magbalik-loob kayo (*ilā rabbikum wa aslimū lahu*) ibig sabihin: sumuko ka sa Allāh; dahil ikaw ay isang alipin, at ang isang alipin dapat siyang sumuko sa kanyang Panginoon, at ang Panginoon ay ang Allāh; katulad ng sinabi ng Sugo ng Allāh (ﷻ): “Ang Panginoon ay ang Allāh” [Hadīth].

[3] *Al-Isti'ānah* o ang paghingi ng tulong: (*Sa Iyo lamang kami sumasamba at sa Iyo lamang kami humihingi ng tulong*), ginamit ng Allāh sa talatang ito ang pang-isahan, bilang pantukoy Niya sa Kanyang Sarili, at upang pagtibayin at maging malinaw na Siya ay bukod-tangi lamang sa karapatan ng pagsunod, pagsamba at panalangin.

[4] *Al-Isti'ādah* o ito ang paghingi ng pagpapakupkop at pagkalinga, at ito ang: proteksyon mula sa mga masasamang bagay, (*A'ūdhu*) ibig sabihin: Ako'y napapakupkop at nagpapakalinga.

[5] *Al-Istighāthah* o ang paghingi ng saklolo at ito ang pagsaklolo mula sa kahirapan at kasawian.

☀ Ang *Al-Isti'ānah* at *Al-Isti'ādah* at *Al-Istighāthah* at *Ash-Shaf'āh* ay maaaring hingin mula sa mga nilalang sa mga bagay na kanilang makakaya na umaayon sa apat na kondisyon; Dapat na ito ay maging: Buhay, umiiral, at mayroong kakayahan, at paniniwala na ito ay kaparaanan lamang.

[6] *Adh-Dhabh*: ang pagpatay at pagpapadaloy ng dugo ng isang kataying hayop bilang pagdakila at pagpapalapit sa Allāh sa isang natatanging paraan.

At ang patunay sa *An-Nadhr* Sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾

((Silang mga tumutupad sa panata at natatakot sa Araw na ang kasamaan nito ay laganap)) ^[1]

Ang Tatlong Uri Ng *Dhabāih* (Mga Pagkakatatay)

Ang pagkatay ng hayop para sa Allāh (ﷻ)

Katulad ng:
Hadīy at
Udhihiyah at
Sadaqāt

Pagkatay ng hayop para sa iba maliban pa sa Allāh (ﷻ) bilang pagmamahal at pagdadakila

Katulad ng pagkatay para sa Jinn, at mga patay sa libingan, ito ay itinuturing na Malaking Shirk.

Pagkatay na *Mubāh*

Katulad ng Karne ng tupa upang kainin o ipagbili

☀ **Paunawa:** Mayroong pang karagdagang pagpapaliwanag sa usaping hinggil sa *Adh-dhabh* sa susunod na aklat, ito ay ang Aklat ng Tawhīd - *In Shā Allāh* -

[1] Ang Kahulugan ng *An-Nadhr*

Sa literal: Panunumpa, Kasunduan, o ang Pag-oobliga.

Sa Islam: Ang pag-oobliga ng isang tao sa kanyang sarili sa paggawa ng isang gawaing hindi obligado sa kanya.

☀ **Paunawa:** Ang *An-Nadhar* ay mayroong iba't ibang bahagi at mga kondisyon at *Kaffarat* (*Parusa* o *Multa*) at darating ang pagpapaliwanag nito sa Aklat ng Tawhīd - *In Shā Allāh* -

Mga Uri Ng *An-Nadhr*

Ang *Nadhr* para sa Allāh (ﷻ)

Ang *Nadhr* para sa iba maliban pa sa Allāh (ﷻ)

☀ Ang mga nabanggit na gawaing pagsamba ng May-akda -رحمه الله- sa aklat na ito ay hindi nangangahulugan na ito lamang ang mga gawaing pagsamba subalit ito ay isang paghahalimbawa lamang; dahil mayroong pang napakaraming pagsamba na hindi nabanggit sa aklat na ito, at ang buod: tunay na ang sinumang mag-aalay at magbibigay ng mga gawaing pagsamba na ito sa iba maliban pa sa Allāh (ﷻ) tunay na siya ay nakagawa ng Shirk o pagtatambal sa Allāh (ﷻ).

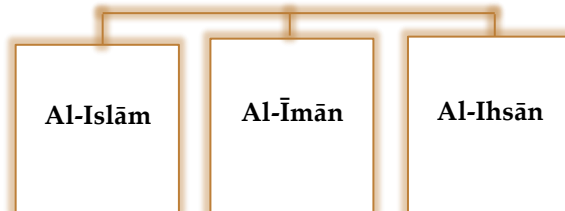
[1] Umakyat sa Pangalawang Saligan ang May-akda - رحمه الله, at ito ang kaalaman ng isang alipin sa kanyang *Deen* o Relihiyon, at sinimulan ito ng May-Akda sa pagpapakilala sa *Islām*, kanyang sinabi:

Ang Unang Antas: *Al-Islām*

Ito ang ang ganap na pagsuko sa kaisahan ng Allāh (ﷻ) at ganap na pagsunod sa Kanya at pagiging malaya sa Shirk at sa mga tauhan nito.

At ito ang kahulugan ng *Islām*; Ang sumuko ka sa Allāh (ﷻ); dahil ikaw ay isang alipin lamang, at ang isang alipin ay nararapat na sumuko sa kanyang Panginoon, at ang Panginoon ay ang Allāh; katulad ng sinabi ng Sugo ng Allāh (ﷺ): “Ang Panginoon ay ang Allāh” [Hadīth]

At pagkatapos ay ibinahagi ang *Deen* sa tatlong Antas:

[2] Ang Haligi ng *Islām* ay lima, at ang pinakauna:

Ang *Shahādah*.

Ang Pangalawang Saligan: Ang kaalaman sa *Deen Al-Islām* (Relihiyong Islam) na umaayon sa *Qur'an* at *Sunnah*.

At ito ang ganap na pagsuko sa Kaisahan ng Allāh (ﷻ) at ganap na pagpapakop sa Kanya sa pamamagitan ng pagsunod at pagiging malaya mula sa *Shirk* at sa mga tauhan nito.

Ito ay mayroong tatlong mga antas: *Al-Islām*, *Al-Īmān*, *Al-Ihsān*. At ang bawat antas ay mayroong mga haligi.

Ang Unang Antas: *Al-Islām* [1].

Ang Haligi nito ay Lima: *Shahādah* – Ang pagsaksi na walang diyos na marapat na sambahin maliban lamang sa Allah^[2] at pagsaksi na si Muhammad ay Sugo ng Allāh, Pagtataguyod ng obligadong *As-Salāh*, Pagbabayad ng *Az-Zakāt*, *As-Sawm* o Pag-aayuno sa buwan ng *Ramādhan*, at Pagsasagawa ng *Hājj* sa Makkah.

Binanggit ng May-akda -رحمه الله- ang patunay sa *Shahādatu Allā Ilāha Illallāh* (o Ang pagsaksi na walang marapat na sambahin maliban sa Allāh).

At ipinaliwanag niya ang kahulugan nito na:

Lā Ma'būda bihaqqin Illallāh

“Walang tunay at karapat-dapat sambahin maliban sa Allāh”

Nararapat na mapaloob sa dalisay na pagsaksi ang:

An-Nafī
(Pagwawaksi)

Al-Ithbāt
(Pagkilala)

Ang *An-Nafī* ay matatagpuan mula sa sinabi niya: (*Lā Ilāha*).

At ang *Al-Ithbāt* ay matatagpuan mula sa sinabi niya: (*Illallāh*).

At ang istraktura ng katagang ito ay nagpapahiwatig ng pagkilala at pagbubukod-tangi na kung saan ang katagang ito ay ibinukod-tangi niya at kinilala na ang pagsamba ay para lamang sa Allāh (ﷻ) at iwinaksi niya ang iba pang sinasamba.

At dahil dito sinabi ng May-akda -رحمه الله- :((At ang kahulugan nito na siyang magpapaliwanag dito ang sinabi ng Allāh:

((Nang sinabi ni Abraham sa kanyang ama at nasyon, ‘Tunay na ako ay walang kinalaman sa inyong sinasamba ☪ Liban na lamang sa Siyang lumikha sa akin))

((Tunay na ako ay walang kinalaman sa inyong sinasamba)): ito ang kahulugan ng ((*Lā Ilāha*))

((Liban na lamang sa Siyang lumikha sa akin)): Ibig sabihin ((*Illallāh*))

Ang patunay sa *Shahādah*, Sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

((Sumaksi ang Allāh na walang diyos na marapat sambahin liban sa Kanya, gayundin ang mga anghel at ang mga may kaalaman ay sumasaksi na ang Allāh ay nagtataguyod ng katarungan. Walang diyos na marapat sambahin liban sa Kanya. Ang Makapangyarihan, ang Maalam))

Ang kahulugan nito: ay walang marapat sambahin maliban sa Allāh lamang, ((*Lā Ilāha*)) “Walang diyos” o ang pagtanggì sa lahat ng uri ng sinasamba,

Ang ((*Illallāh*)) “Maliban sa Allāh” ito ang pagtanggap na ang pagsamba ay para lamang sa Allāh at wala Siyang katambal dito. Tulad na wala rin Siyang katambal sa pagiging Tagapagmay-ari sa lahat.

at ang kahulugan nito na siyang magpapaliwanag dito ang Sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ۖ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ۖ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾

((Nang sinabi ni Abraham sa kanyang ama at nasyon, ‘Tunay na ako ay walang kinalaman sa inyong sinasamba ☪ Liban na lamang sa Siyang lumikha sa akin. Tunay na Siya ay gagabay sa akin ☪ Dinulot niya na ito ay maging salitang nananatili sa kanyang mga inapo upang sila nawa ay magbalik dito)) [2]

Sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾

((Sabihin, 'O Angkan ng Kasulatan, halina sa isang salitang pagkakasunduan natin – na wala tayong sasambahin liban sa Allāh at hindi tayo magtatambal ng kahit ano sa Kanya o kumuha ang sinuman ng iba pang Panginoon liban sa Allāh.' Ngunit kung sila ay tatalikod ay sabihin mo, 'Sumaksi kayo na kami ay mga Muslim')) ^[1]

☀ **Kung mayroong magsasabi na: Ang kahulugan ng (Shahādātu Lā Ilāha Illallāh): Walang sinasamba maliban sa Allāh?**

Ating isasagot: Ang salitang iyan ay mali; dahil magiging tama ang pagsamba sa lahat ng sinamba maliban pa sa Allāh, ngunit kung ating sasabihin (*Bihaqqin*) o tunay at karapat-dapat, ito ay batayan ng pagwawaksi sa lahat ng mga sinasamba maliban pa sa Allāh at batayan din na walang karapat-dapat sambahin maliban sa Allāh (ﷻ).

☀ **Kung mayroong magsasabi na: Ang kahulugan ng (Shahādātu Lā Ilāha Illallāh): Walang tunay na Rabb o Panginoon maliban sa Allāh?**

Ating isasagot: Ang salitang iyan ay tama, ngunit hindi ito ang ganap na kahulugan ng *Lā Ilāha Illallāh*, dahil ito ang *Tawhidur Rubūbiyah* lamang, at ang mga Kuffār sa panahon ng Propeta Muhammad (ﷺ), ay kanila itong kinikilala at pinaniniwalaan, subalit hindi ito naging sapat para makapasok sila sa pananampalatayang Islām.

[1] *((Sabihin, 'O Angkan ng Kasulatan, halina sa isang salitang pagkakasunduan natin'))* [3:64], Mula sa talata na ito ay isang patunay na ang pagtitipon sa pagitan ng mga relihiyon ay isang *Batīl* o hindi wasto at hindi maaari.

[1] Binanggit ng May-akda -رحمه الله- ang talatang ito bilang patunay sa pagsaksi na si Muhammad ay Sugo ng Allāh (ﷺ), at tiniyak ng Allāh (ﷻ) ang pagsaksi na ito sa tatlong patunay:

Sa pamamagitan ng Al-qasm, Lām, at Qad, lahat ng ito ay salitang Arabik na nangangahulugan na Pagtitiyak at pagpapatunay.

[2] Ipinaliwanag ng May-akda -رحمه الله- ang kahulugan ng pagsaksi na si Muhammad ay Sugo ng Allāh, at ito ay obligado sa bawat Muslim, lalaki man ito o babae. At upang mapatotohanan ang pagsaksi na ito:

Kinakailangan na sumunod sa lahat ng utos ng Propeta (ﷺ), at paniwalaan siya sa lahat ng ipinahayag niya, at lumayo sa lahat ng ipinagbawal niya, at sasambahin lamang ang Allāh ayon sa paraang isinabatas niya. Sumakanya nawa ang pagpapala at kapayapaan.

Ang patunay sa Pagsaksing si Muhammad ay Sugo ng Allāh, Sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ خَرِصٌ عَلَيْكُم بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾

((Katiyakan, Dumating sa inyo ang isang Sugo na kabilang sa inyo. Mabigat sa kanya ang inyong pagdurusa, nagmamalasakit sa inyo at sa mga nanampalataya, siya ay mabuti at mahabagin)) [1]

Ang kahulugan ng pagsaksing si Muhammad ay Sugo ng Allāh: Ang pagsunod sa kanyang mga ipinag-utos; Ang paniniwala sa mga ipinahayag sa kanya; Ang paglayo sa mga ipinagbabawal niya; At ang sasambahin lamang ang Allāh sa paraang isinabatas niya [2]

**Mga obligasyon na kalakip sa pagsaksi na si Muhammad ay Sugo ng Allāh:
"Siya ay Alipin ng Allāh na hindi dapat sambahin at Sugo na hindi mapasisinungalingan"**

Ang pagsunod sa kanyang mga iniutos.

Dahil siya ang nagpapaabot ng Salita ng Allāh (ﷻ).

Ang pagpapatotoo sa kanyang ipinahayag.

Dahil siya ay makatotohanan at pinaniniwalaan.

Ang paglayo sa kanyang mga ipinagbawal.

Dapat mong ilagay ang mga pinagbawal ng Propeta sa isang tabi at ikaw ay nasa isang tabi.

Ang hindi pagsamba sa Allāh maliban na lamang sa paraan na kanyang isinabatas

Ito ay tugon sa mga gumagawa ng *Bid'ah*.

Ang patunay hinggil sa pagtupad ng *Salāh* at *Zakāt*, at paliwanag sa *Tawhīd*, Sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿وَمَا أَمْرُو إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ ۚ وَذَٰلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ﴾

((Hindi sila pinag-utusan liban na lamang na sambahin ang Allāh nang dalisay sa Kanyang relihiyon na kumikiling sa katotohanan, nagtataguyod ng obligadong pagdarasal at nagbabayad ng obligadong kawanggawa. Ito ang tamang relihiyon)) ^[1]

Ang patunay sa pagsasagawa ng pag-aayuno, Sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾

((O mga nanampalataya, itinalaga sa inyo ang pag-aayuno katulad ng kung paanong itinalaga ito sa mga nauna sa inyo upang kayo nawala ay magkaroon ng takot sa Allāh)) ^[2]

Ang patunay sa pagsagawa ng *Hājj*, Sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾

((Obligasyon ng tao para sa Allāh ang Hājj sa Makkah patungo sa Bahay sambahan sa Ka'bah para sa sinumang may kakayanang tumungo rito)) ^[3]

[1] Ang Pangalawang Haligi: Ang *Sālāh*:

Ito ay isang uri ng pagsamba na para lamang sa Allāh sa pamamagitan ng mga natatanging kilos at mga salita na nagsisimula sa pamamagitan ng *Takbir* at nagtatapos sa pamamagitan ng *Taslim*, at ito ay haligi ng relihiyon, at direktang isinabatas mula sa Allāh (ﷻ) sa kanyang sugo noong siya ay itinaas patungo sa kalangitan.

Ang Pangatlong Haligi: Ang *Zakāh*:

Sa literal na kahulugan: Ito ang pagpapalago at pagdadalisay.

At ito ay may dalawang uri: *Zakāt* ng katawan at *Zakāt* ng kayamanan.

[2] Ang pang-apat na Haligi: Ang *Siyām*:

Sa literal na kahulugan: Ito ang pagpipigil.

Sa kahulugan nito sa batas ng Islām: Ito ang pagsamba para sa Allāh lamang sa pamamagitan ng pagpipigil at pag-iwas mula sa mga *Muftirāt* o mga nakasisira ng pag-aayuno na may kasamang *Niyyah* o intensyon mula sa pagsikat ng *Fajr* hanggang sa paglubog ng araw.

At ang *Siyām* ay kabilang sa mga maiinam na pagsamba; dahil sa pagsasama-sama ng tatlong uri ng *Sabr* dito, at kabilang sa dakilang katayuan nito, inaako ng Allāh ang paggagantimpla sa isang nag-aayuno.

[3] Ang panglimang Haligi: Ang *Hājj*:

Sa literal na kahulugan: Ito ang Intensyon.

At ang kahulugan nito sa batas ng Islām: Ito ang pagsamba para sa Allāh lamang sa pamamagitan ng pagsasagawa ng *Manāsek* na ayon sa kapamaraan ng Propeta Muhammad (ﷺ).

At ito ay obligado sa bawat Muslim, isang beses sa buong buhay niya.

Ang Pangalawang Antas: Ang *Al-Īmān*: Ito ay binubuo ng pitumpung mga bahagi at ang pinakamataas nito ay ang pagsasabi ng *Lā Ilāha Illallāh* (walang diyos na marapat sambahin maliban sa Allāh), at ang pinakamababa ay ang pag-alis ng mga balakid sa daan at ang *Al-Hayāa'* (pagkahiya) ay bahagi rin ng *Al-Īmān*.

Ang haligi nito ay anim:

Ang maniwalang sa Allāh at sa Kanyang mga *Al-Malāikah* (mga anghel), At sa Kanyang mga *Kutub* (mga Kapahayagan), At sa Kanyang mga *Rusul* (mga Sugo), At sa *Yamul Akhir* (Huling Araw), At maniwalang sa *Qadr Khayrihi wa Sharrihi* (Tadhana, kabutihan at kasamaan nito).

At ang patunay sa Anim na Haligi na ito, Sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ
وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ﴾

((Hindi kabutihan ang pagharap ng inyong mukha sa gawing silangan at kanluran bagkus ang kabutihan ay nasa taong nanampalataya sa Allāh, sa Huling araw, sa mga Anghel, sa mga Aklat at sa mga propeta))

Ang patunay sa Qadar ay ang Sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾

((Tunay na ang lahat ng bagay ay nilikha Namin nang may pagtatakda))

Ang Pangalawang Antas: *Al-Īmān*

Sa literal na kahulugan: ito ang *Al-Iqrār* o pagpapatotoo o pagpapatunay.

Sa Islām: [1] Ang pagbigkas nito sa pamamagitan ng dila, [2] Paniniwala sa pamamagitan ng puso, [3] Ang pagsasagawa ng mga katuruan at saligan nito sa pamamagitan ng katawan at puso. [4] Nadaragdagan sa pamamagitan ng pagsunod, [5] at Nababawasan sa pamamagitan ng pagsuway.

Ang *Al-Īmān* sa pang-Islamikong kahulugan nito, marapat na mapaloob dito ang limang bagay na nabanggit.

At kapag ang isa mula sa mga ito ay nawala o nabawasan, tunay na makakalabas mula wasto at tamang kahulugan nito ayon sa *Ahlus Sunnah Wal Jamā'ah*.

Ano ang patunay sa limang bagay na ito?

Sinabi ng Sugo ng Allāh (ﷺ): (Ang pinakamataas dito ay ang pagsasabi ng *Lā Ilāha Illallāh*)[Hadīth].
At ito ang patunay sa Salita.

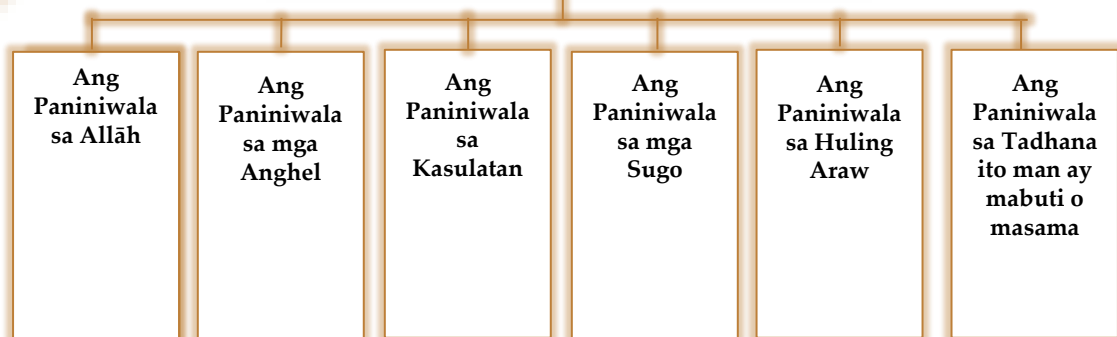
(At ang pinakamababa ay ang pag-alis ng mga balakid sa daan) [Hadīth].

At ito ang patunay sa Gawain ng Katawan.

(At ang *Al-Hayāa'*)[Hadīth]. Ito ang patunay sa Gawain ng Puso.

At Sinabi ng Allāh (ﷻ): ﴿أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا﴾ ((Sino sa inyo ang pinataas nito ang pananampalataya))[9:124], Ito ang patunay na ang *Al-Īmān* ay nadaragdagan, at kapag ito ay nadaragdagan nararapat din ito na mabawasan, at tinukoy ito sa Islām na sinabi ng Propeta Muhammad (ﷺ): (Wala na akong ibang nakitang mga tao (kababaihan) na kulang sa kanilang A'ql (Pag-iisip) at Deen (Pananampalataya)) [Hadīth]. kaya naman ang pananampalataya ay bumababa rin.

Ang Anim na Haligi ng Īmān

Unang Haligi: Ang Paniniwala sa Allāh (ﷻ)

Ito ay sumasaklaw sa apat na bagay:

Ang paniniwala sa pagkakairal ng Allāh

At ito ay sa pamamagitan ng apat na bagay:

Ang paniniwala sa Kanyang pamamahala

Ang paniniwala sa Kanyang pagka-diyos

Ang paniniwala sa Kanyang mga Pangalan at mga katangian

Kaisipan:

Napaka imposible para sa kaisipan na kanyang malarawan ang isang umiiral na wala itong tagapaglikha

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾

((Sila ba ay nilikha mula sa kawalan o sila ba ay mga tagapaglikha)) [52:35].

Pakiramdam:

At ito ay sa tuwing mayroong kahirapan at kagipitan, at iyong itinataas ang dalawang kamay sa langit upang humiling:
Yā Rabb,
at iyong makikita ang katuparan ng iyong hiling ayon sa kapahintulutan ng Allāh

Fitrah:

(Ang lahat ng ipinapanganak ay ipinanganganak ayon sa Fitrah (Islam) subalit ang kanyang dalawang magulang ang nagtatakda ng kanyang pagiging Hudyo, Kristiyano at Pagano) [Hadith]

Batas:

Binanggit ni Ibn Qayyim: na ang bawat talata sa Quraān ay tumutukoy sa Kaisahan ng Allāh (Tawhīd)

Pangalawang Haligi: Ang paniniwala sa mga Anghel

Ang mga *Al-Malā'ikah* o Anghel ay isang nilalang na kabilang sa hindi nakikitang daigdig, nilikha sila ng Allāh mula sa liwanag, binigyan sila ng ganap na kakayahan para sumunod sa Kanyang ipinag-uutos at hindi sila sumusuway sa kanya, at mayroon silang espiritu *‘Rūh-ul-Qudus’ (Banal na Espiritu)* [2:87], may mga Katawan *‘ginawa Niya ang mga anghel na mga sugo na may mga pakpak na dalawa, tatlo at apat. Dinaragdagan Niya ang nilikha ayon sa naisin Niya’* [35:1], at Pag-iisip at puso *‘kapag nawala na ang kanilang takot sa kanilang mga puso ay magtatanungan na sila sa isa’t isa: “Ano ba ang sinabi ng inyong ‘Rabb?’”* [34:23], at tayo ay maniniwala sa kanila, at sa mga pangalan nila na binalita sa atin ng Allāh (katulad ng Jibrīl at Mikāil at Isrāfil), at sa mga katangian nila *‘at hindi nila nilalabag ang anumang ipinag-utos ng Allāh sa kanila, at ipinatutupad nila ang anumang ipinag-utos sa kanila’* [66:6], at sa kanilang mga Gawain (katulad ng pagpapasan ng *‘Arsh’* (Trono)), at sa mga balitang dumating hinggil sa kanila, atin itong paniniwalaan sa pangkalahatang pananaw.

Pangatlong Haligi: Ang paniniwala sa mga kasulatan

Marapat na maniwala tayo na ang mga kasulatan na ito ay totoong salita ng Allāh (ﷻ) at hindi haka-haka, at ito ay nagmula sa Kanya at hindi nilikha, at ang Allāh (ﷻ) ang nagpahayag sa bawat sugo ng kasulatan, at marapat na maniwala tayo sa lahat ng ipinahayag ng Allāh (ﷻ) hinggil sa kasulatan; katulad ng mga pangalan nito, at mga kapahayagan at mga batas ayon sa pangkalahatang pananaw, hanggat hindi ito napawalang-bisa, at maniwala tayo na ang Qurān ang siyang magpapawalang-bisa sa lahat ng kasulatan na nauna. Katulad ng: Torāh- Injil-Zabūr-Suhuf Ibrāhīm at Mūsā.

Pang-apat na Haligi: Ang paniniwala sa mga sugo

Marapat na maniwala tayo na sila ay mga tao lamang at hindi nagtataglay ng anumang katangian ng pagiging panginoon, at sila ay isang alipin lamang na hindi nararapat sambahin, at ang Allāh (ﷻ) ang nagpadala at nagsugo sa kanila at nagbigay ng rebelasyon at kapahayagan, at tinulungan sila sa pamamgitan ng mga himala, at isinakatuparan nila ang mga ipinagkatiwala sa kanila at pinayuhan ang lahat ng sambayanan at ipinaabot sa kanila ang katuruan, at sila ay nakibaka nang tunay na pakikibaka sa landas ng Allāh (ﷻ), at marapat na maniwala tayo sa kanila, at sa lahat ng ipinahayag sa atin ng Allāh (ﷻ), katulad ng mga pangalan nila at katangian, at mga kapahayagan nila ayon sa pangkalahatang pananaw. At ang kauna-unahang Propeta ay si Ādam, at ang kauna-unahang Sugo ay si Nūh (ﷺ). At ang mga *U'lūl A'zam* o mga propetang may matatag na kapasiyahan ay lima na kung saan nabanggit sila sa dalawang kabanata sa Qurān. at ito ang *Ash-Shūrā* at *Al-Ahzāb*: (Muhammad-Nūh-Ibrāhīm-Mūsā-Eīsā) sumakanila nawa ang pagpapala ng Allāh (ﷻ) at kapayapaan.

Panglimang Haligi: Ang paniniwala sa Huling Araw

Napapaloob dito ang paniniwala sa lahat ng naipahayag ng Propeta Muhammad (ﷺ), sa mga bagay na maaaring mangyari pagkatapos mamatay; tulad ng mga parusang igagawad sa loob ng libingan, pag-ihip sa trumpeta, ang pagbangon ng mga tao mula sa kanilang mga libingan, ang timbangan ng katarungan, ang talaan ng mga gawain, ang *Sīrāt* o Tulay sa ibabaw ng Impiyerno, ang *Al-Hawdh* o lawa, ang *Ash-Shafā'ah* o pamamamagitan, ang paraiso at impiyerno, ang makita ng mga mananampalataya ang kanilang Panginoon sa araw ng muling pagkabuhay at sa loob ng paraiso at iba pang mga pangyayari at bagay na lingid.

Pang-anim na Haligi: Ang paniniwala sa Tadhana At nararapat na mapaloob dito ang Apat na sangkap:

<i>Al-I'lm</i> Ang Kaalaman	<i>Al-Kitābah</i> Ang Pagsulat	<i>Al-Mashāh</i> Ang Pagnanais	<i>Al-Khalq</i> Ang Paglikha
Ang paniniwala na nalalaman ng Allāh (ﷻ) ang lahat ng bagay, ang kabuuan at ang detalye nito.	Ang paniniwala na ang Allāh (ﷻ) ay isinulat ang tadhana ng lahat ng bagay hanggang sa araw ng paghuhukom.	Ang paniniwala na ang lahat ng ninais ng Allāh ay nangyari at lahat ng hindi Niya ninais ay hindi nangyari, at ang isang tao ay may sariling pagnanais subalit ito ay sakop pa rin ng pagnanais ng Allāh.	Ang paniniwala na ang tao ay isang nilalang at kanyang mga gawain, at lahat ng nilalang ay nilikha, at ang patunay: « <i>Ang Allāh ang Tagapaglikha ng lahat ng bagay</i> » [13:16], « <i>At ang Allāh ang lumikha sa inyo at sa anumang ginagawa ninyo</i> » [37:96].

At ang apat na antas na ito ay tinipon sa isang tula:

عِلْمُ كِتَابَهُ مَوْلَانَا مَشِيئَتُهُ *** وَخَلْقُهُ وَهُوَ إِجَادٌ وَتَكْوِينٌ

Ang kaalaman, pagsulat ng Allāh, at pagnanais ay kanya lamang

At siya ang lumikha, at ito ang pagpapairal at paglalang

Ang Pangatlong Antas: Al-Ihsān
Ito ang pinakamataas na antas ng Deen, at ito ay may isang haligi at ito rin ay may dalawang antas:

[1]

Ibādatul Mushāhadah
(Pagsamba na parang nakikita mo Ang Allāh)

Ito ang pagsamba na may ganap na pagmamahal at pagnanais at paghahangad sa kung anong mayroon sa Allāh (ﷻ).

Ang halimbawa nito:
Ang pamamaraan ng Pagsamba ng mga Sugo at Propeta,

At maaari rin naman maarok ito ng mga ibang tao.

[2]

Ibādatul Murāqabah
(Pagsamba na alam mong nakikita ka)

Ito ang pagsamba na may ganap na takot sa Allāh (ﷻ),

At napapabilang ang lahat ng Muslim sa antas na ito.

Ang Pangatlong Antas: Al-Ihsān, ito ay may isang haligi: Ito ang pagsamba sa Allāh na parang nakikita mo Siya, at kung hindi mo Siya nakikita, Tunay na Siya ay nakikita ka Niya, ang patunay sinabi ng Allāh (ﷻ) :

﴿ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴾

((Tunay na ang Allah ay kasama ng mga may takot sa Kanya at Muhsinin [mga gumagawa ng kabutihan]))

At sinabi ng Allāh (ﷻ) :

﴿ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ • الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ • وَتَقْلَبُكَ فِي السَّاجِدِينَ • إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْغَلِيمُ ﴾

((Manalig sa Makapangyarihan at Mahabagin • Na nakakakita sa iyo sa iyong pagtayo • At sa iyong pagkilos kasama ang mga nakapatirapa • Tunay na Siya ang Nakakarinig at Nakakakita))

At sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُو مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ ﴾

((O Muhammad, ikaw ay walang kinalaman sa anumang bagay o babasa ng anumang bahagi ng Quran at kayong mga tao ay walang anumang gagawin liban na lamang na Kami ay mga saksi sa inyo kung kayo ay may kinalaman dito))

Paglililaw: Hindi ito nangangahulugan na ang isang taong nagtataglay ng antas na ito ay pagmamahal lamang sa Allāh (ﷻ) ang mayroon siya, at walang siyang takot sa kanya, ngunit sa antas na ito, ang pinakamalakas na magtutulak sa isang tao na gumawa ng pagsamba ay: ang ganap na pagmamahal niya sa Allāh (ﷻ), mula rito sinabi ng Propeta Muhammad (ﷺ): (hindi ba ako maaaring maging isang aliping mapagpasalamat) [Hadith].

At ang patunay mula sa Sunnah ay ang tanyag na Hadith ni Jibril (ﷺ); Ayon kay 'Umar (رضي الله عنه), na nagsabi: Isang araw habang kami ay nakaupo dumating sa amin ang isang lalaki na nakaputing kasuotan at napaka-itim ng buhok na hindi makikitaan ng bakas ng paglalakbay, at wala ni isa man sa amin ang nakakikilala sa kanya, hangga't sa umupo siya sa harap ng Propeta, at ang tuhod niya ay nakatapat sa tuhod ng Propeta at ipinatong niya ang kanyang palad sa hita ng Propeta at sinabi: **"O Muhammad, sabihin mo sa akin ang hinggil sa Islām"**, at sinabi ng Sugo ng Allāh : *(Ang Islām ay ang sumaksi ka na walang diyos na marapat samabahin maliban lamang sa Allāh at si Muhammad ay sugo ng Allāh at itayo mo ang Salāh, magbigay ka ng Zakāt, mag-ayuno ka sa buwan ng Ramadhān, at magsagawa ng Hājj tungo sa bahay ng Allāh kung may kakayanang kang gawin ito).* At sinabi: **"Ikaw ay tama"**. at kami ay nagulat sapagkat siya ay nagtanong at agad na naniwala sa Propeta. at sinabi muli, **"sabihin mo sa akin ang hinggil sa Īmān"**: At sinabi ng Propeta: *(Ang Īmān, ito ang sumampalataya ka sa Allāh, sa mga anghel at sa mga aklat at sa mga sugo at sa huling araw at sa tadhana; sa kabutihan at kasamaan nito).* At sinabi: **"Ikaw ay tama"**. at nagsabi muli: **"Sabihin mo sa akin ang hinggil sa Ihsān"**, at nagsabi ng Propeta *(Ang Ihsān, ito ang sambahin mo ang Allāh na parang nakikita mo Siya at kung hindi mo siya nakikita, Tunay na siya ay nakikita ka niya).* At sinabi muli: **"Sabihin mo sa akin ang hinggil sa Oras"**, sinabi ng Propeta: *(Ang nagtatanong ay siyang mas maalam sa tinatanong)* At sinabi muli, **"sabihin mo sa akin ang hinggil sa mga tanda nito"**, at sinabi ng Propeta, *(Kapag ang aliping babae ay nanganak mula sa kanyang amo at makikita mo ang mga nakapaa, nakahubad, at mga Ā'lah [dukha] at mga pastolero na nagpapaligsahan sa pagpapataasan ng gusali).* At ang lalaki iyon ay umalis, at ako ay naiwan at sinabi ng Propeta, *(O 'Umar, kilala mo ba kung sino ang nagtanong na iyon?)* Ang sabi ko, ang Allāh at ang Kanyang Sugo ang nakaalam, at sinabi ng Propeta: *(Tunay na siya ay si Jibril na dumating sa inyo upang ituro ang inyong relihiyon).*

Ang Hadith na ito ang patunay sa mga haligi ng Al-Islām, Al-Īmān at Al-Ihsān.

Sa sinabi ng Sugo ng Allāh (ﷺ): *(Ang nagtatanong ay siyang mas maalam sa tinatanong)* Ito ay isang patunay na ang Sugo ng Allāh (ﷺ) ay hindi niya batid ang oras ng paghuhukom malibang sa Allāh (ﷻ).

Sinabi ng Sugo ng Allāh:
(Kapag ang aliping babae ay nanganak mula sa kanyang amo)

Ibig sabihin:
Paglaganap ng kawalan ng galang sa magulang

Ibig sabihin:
Paglaganap ng pang-aalila

Ibig sabihin:
Pagbaliktad ng kaganapan

Ibig sabihin:
Ang isang amo ay mag-papakasal sa isang babaeng alipin, at magkakaroon ito ng anak, at magiging amo ng babaeng alipin ang mismong anak niya.

(At makikita mo ang mga nakapaa, nakahubad, at mga Ā'lah)

Ā'lah: ang mga Dukha.

(Mga dukha at mga pastolero na nagpapaligsahan sa pagpapataasan ng gusali): Ibig sabihin: Ang pagbaliktad ng kaganapan at kalagayan, babaliktad ang sitwasyon ng isang dukha patungo sa isang masamang mayaman.

Mga Aral Mula sa Hadīth ni Jibrīl (ﷺ)

[1] Ang anim na karapatan na marapat isakatuparan ng isang mag-aaral ng kaalaman: (a) karapatan para sa kanyang sarili, (b) karapatan para sa kanyang guro, (c) karapatan ng lugar kung saan siya nag-aaral, (d) karapatan ng mga kapwa mag-aaral, (e) karapatan ng aklat, (f) karapatan ng mismong kaalaman.

(a) Karapatan ng kanyang sarili: Ang kaalaman ay isang uri ng pagsamba (*Al-Ikhlās* at *Al-Mutāba'ah*), maging isang totoong tagasunod ng *Salaf*, magkaroon ng *Al-khasyah* at *Taqwa*, maging mapagkumbaba at lumayo sa pagmamalaki at pagmamayabang. Maging kuntento, at iwanan ang makamundong bagay, magtaglay ng palamuti ng kaalaman, magkaroon ng mabuting kaasalan, at maging masaya sa pagkakaroon ng katapangan, at iwanan ang pagkamaluhô.

Tumalikod sa mga walang pakinabang na pagtitipon, at magtaglay ng kabutihan, at magkaroon ng katiyakan at katibayan. Magkaroon ng mataas na layunin sa paghahanap ng kaalaman, at maglakbay tungo sa paghahanap ng kaalaman, at isulat ang mga nakalap na kaalaman, at pangalagaan ito, at magkaroon ng palagiang pagbabalik-tanaw sa mga kaalamang nakalap.

Magkaroon ng pag-unawa sa *Deen* sa pamamagitan ng pagkuha ng sangay nito mula sa kanyang ugat. At palaging humingi ng kalinga sa Allāh, maging isang mapagkakatiwalaan sa kaalaman at maging makatotohanan.

Ang pananggalang ng isang naghahanap ng kaalaman ay ang katagang: (*Lā Adrī*) o ang sabihin “hindi ko alam” sa mga katanungan na hindi mo alam, at pangalagaan ang oras at panahon, pagtutuwid sa pagbabasa at paglayo sa mga malalalim ng aklat.

Ang mabuting pagtatanong, pakikinig, pag-unawa at paggawa, mabuting pakikipagtalakayan na walang halong bangayan, at muling pag-aaral sa mga napag-aralang kaalaman. Mangyari na palaging panghawakan ang Qurān at Sunnah at mga kaalaman mula rito, at pagganap sa mga pamamaraan sa bawat larangan.

Itaguyod ang pagsasabuhay sa kaalaman, pag-iwas sa pagnanais na pangingibabaw sa iba at pagpapasikat, katayanagan at makamundong bagay, masamang akala sa sarili at maging mabuti sa mga tao.

Ang Zakāh ng kaalaman: Ang pakikipaglaban para sa katotohanan, pag-uutos ng kabutihan at pagbabawal ng kasamaan, karunungan sa pagtimbang sa pagitan ng makakabuti at makakasama, pagpapalaganap ng kaalaman at pagmamahal sa pagbibigay pakinabang sa iba, pagsisikap sa katayuan at mabuting tagapamagitan para mga kamusliman sa katotohan at kabutihan.

Ang karangalan ay ang pagbibigay ng proteksyon sa kaalaman, mabuting pakikisama ayon sa batas ng Islam, iwanan ang pagmamagaling, iwanan ang panghihimasok sa bagay na hindi mo larangan.

Humawak sa isang naaangkop na tindig o katayuan patungkol sa pagkakamali ng maalam, at sa pagsasalungat nila, itakwil ang mga *Shubuhāt* o pagdududa, at huwag maging panatiko sa mga pangkat at partido na kung saan ay magiging kasama ang isa at iiwas sa iba. huwag ibase ang iyong katapatan sa mga personalidad sa halip ay magmahal at mamuhi sa kapakanan ng Allāh lamang.

(b) Ang karapatan ng Guro: Ang mga tao sa usapin na ito ay nababahagi sa tatlo; dalawa sa magkabilang panig at isa sa gitna. At ating mapag-aaralan, na ang kauna-unahan pagtatambal sa Allāh na nangyari sa mundong ito ay dahil sa pagmamalabis sa pagmamahal sa mga matutuwid na tao, kaya naman marapat tayo na maging nasa gitna lamang sa pagmamahal sa mga matutuwid na tao, na walang pagmamalabis at walang pagkukulang.

Huwag maliitin ang kanilang mga karapatan at katayuan; ipagtanggol sila sa katotohanan; manatiling katamtaman at bigyan sila ng nararapat na karapatan, dahil sila ang mga tagapagmana ng mga propeta.

Magtanong sa iyong mga guro ng angkop na mga katanungan, makinig nang mabuti at umintindi. huwag kang sasabat habang siya ay nagsasalita. huwag magtanong ng katanungan upang subukin siya o makipagtalo. Kung may makita ka mang pagkukulang sa inyong guro, alamin mo na ang pagiging ganap at perpekto ay para lamang sa Allāh .

(c) Ang karapatan ng lugar kung saan nag-aaral dito:

Igalang ang lugar kung saan ka nag-aaral, ito man ay sa loob ng unibersidad, silid-aralan, at lalo na sa loob ng Masjid. Iwasan na magkalat sa loob nito, at pangalagaan ang mga kagamitan tulad ng mga upuan, lamesa, at iba pa. panatiliing malinis ang lugar kung saan nag-aaral.

Kung sa Masjid nag-aaral, Mabuti na mag-alay ng dalawang *Rak'ah* na *Tahiyyāt Al-Masjid* sa tuwing papasok dito, iwasan na pag-usapan ang mga makamundong usapin, at iwasan ang paninirang puri, at panatiliing malinis ito.

(d) Ang karapatan ng mga kapwa mag-aaral: sinabi ng Allāh (ﷻ): *«Kayo, O sambayanan ni Muhammad, ang pinakamabuti sa lahat ng mga sambayanan, at higit na kapaki-pakinabang sa mga tao»*[3:110], At sinabi ng Sugo ng Allāh (ﷺ) : *(hindi magiging ganap ang Iman ng isa sa inyo, hanggat ibigin niya para sa kanyang kapwa, ang mga bagay na iniibig niya para sa kanyang sarili)*[Hadith].

(e) Ang karapatan ng Aklat: dapat itong pangalagaan at ingatan; dahil ito ay biyaya para sa atin mula sa Allāh , kaya naman marapat na ingatan ito.

(f) Ang karapatan ng Kaalaman: ang pagpapahusay sa kaalaman at palagiang pagbabalik tanaw, at pagsasabuhay nito; dahil ito ay obligado sa lahat ng napagkalooban ng kaalaman na sila ay magsabuhay sa kanilang kaalaman, at pagkatapos ay ipabahagi ito sa iba at ipalaganap; dahil ito ay isang biyaya, marapat lamang na magpasalamat tayo.

[2] Kabilang sa mga kaasalan ng pagtatanong: magtanong sa mga bagay na mayroong pakinabang at kabutihan.

[3] Marapat sa isang naghahanap ng kaalaman, ang pangalagaan niya ang kanyang hitsura na maging mabuti.

[4] Pagkatapos ng pagpanaw ng Mahal na Propeta Muhammad (ﷺ), hindi na maaari pang sabihin ang: “Allāhu wa rasūluhu A’alam” o Ang Allāh at kanyang sugo ang nakakaalam, bagkus sabihin ang Allāhu A’lam, o Ang Allāh ang lubos na nakakaalam lamang.

Pangatlong Saligan: Ang Pagkilala sa inyong Sugo na si Muhammad (ang pagpapala at kapayapaan ay mapasa ating propeta).

Siya si Muhammad bin 'Abdillāh bin Abdil Muttalib bin Hāshim at si Hāshim ay mula sa tribo ng Quraysh, at ang Quraysh ay mula sa lahi ng Arabo at ang mga Arabo ay mula sa lipi ni Ismā'il na anak ni Ibrāhīm, ang *khalīlullāh*. (Ang pagpapala at kapayapaan ay mapasa ating propeta.)

At ang kanyang edad ay Animnapu't tatlo na taon kabilang doon ang apatnapu't na taon bago dumating ang propesiya at dalawampu't tatlo na taon sa kanyang misyon bilang *Nabī* (Propeta) at *Rasūl* (Sugo). Naging propeta siya nang ipinahayag sa kanya ang rebelasyon na "*Iqra*", at pagiging sugo nang ipinahayag sa kanya ang *Sūrah Al-Muddaththir*. Ang kanyang bayang pinagmulan ay ang *Makkah*. At siya lumikas patungong *Al-Madīnah*.

Napapaloob sa bahaging ito ang munting pagsasalaysay sa talambuhay ng Propeta (ﷺ), napapaloob dito ang kanyang pangalan, angkan, edad at ilang bahagi mula sa kanyang *Da'wah*.

Ang Mga Dapat malaman patungkol sa Propeta (ﷺ) Kabilang dito:

Ang kanyang Pangalan at Angkan

Siya si Muhammad bin 'Abdillāh bin Abdil Muttalib bin Hāshim at si Hāshim ay mula sa tribo ng Quraysh, at ang Quraysh ay mula sa lahi ng Arabo at ang mga Arabo ay mula sa lipi ni Ismā'il na anak ni Ibrāhīm, ang *khalīlullāh*. (Ang pagpapala at kapayapaan ay mapasa ating propeta.)

Ang kanyang Edad

Ang kanyang edad 63 na taon kabilang doon ang 40 na taon bago dumating ang propesiya at 23 mula noong pinadala siya bilang sugo.

Nabahagi ang panahon ng pagkakasugo ng Propeta Muhammad (ﷺ) sa dalawa:

Panahon sa *Makkah*
(Makkiyah)

Tumagal ng 13 na taon

Panahon sa *Al-Madīnah*
(Madaniyah)

Tumagal ng 10 na taon

Si Muhammad (ﷺ) ba ay isang *Nabī* (Propeta) o *Rasūl* (Sugo)?

Si Muhammad (ﷺ) ay isang *Nabī* at *Rasūl* sa pamamagitan ng pagpapahayag ng "*Iqra*" at pagkatapos ay sinugo siya sa pamamagitan ng pahayag na "*Al-Muddaththir*".

Ipinadala siya ng Allāh upang magbabala sa *Shirk* at tawagin ang mga tao tungo sa *Tawhīd*.

Ang patunay, sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَأَنْذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ ﴿٣﴾ وَتَبَارَكَ فَطَهَّرَ ﴿٤﴾ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمْنُنْ ﴿٦﴾ تَسْتَغْنِي ﴿٧﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٨﴾﴾

((O Mudhaththir (nakatakip) at bumangon ka at magbabala at dakilain ang iyong Panginoon at dalisayin ang iyong mga kasoutan at ang Rujz ay iyong layuan, hurvag ka magbigay upang magparami at para sa Panginoon mo ay magtiis))

At ang kahulagan ng: ﴿قُمْ فَأَنْذِرْ﴾ ((bumangon ka at magbabala)) ito ay pagbabala mula sa *Shirk* at mag-anyaya tungo sa *Tawhīd*.

Ang ﴿وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ﴾: ((Dakilain ang iyong Panginoon)) dakilain sa pamamagitan ng *Tawhīd*.

Ang ﴿وَتَبَارَكَ فَطَهَّرَ﴾: ((Dalisayin ang iyong mga kasoutan)) ito ay pagdadalisay ng mga gawain mula sa *Shirk*.

Ang ﴿وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ﴾: ((Rujz ay iyong layuan)) ito ang rebulto na dapat layuan, at marapat na maging walang kaugnayan sa mga ito at mga tauhan nito.

Ipinagpatuloy niya ang pag-aanyaya tungo sa *Tawhīd* nang sampung taon at dinala siya sa taas patungo sa kalangitan kung saan ang limang obligadong *Salāh* ay ipinag-utos, at ginampanan niya ito ng tatlong taon sa loob ng *Makkah*, pagkatapos ay inutos na ang *Al-Hijrah* tungong *Al-Madīnah*.

Maikling suliyap mula talambuhay ng sugo (ﷺ)

Ang *Da'wah* sa panahon na ang Propeta Muhammad (ﷺ) ay na sa loob pa ng *Makkah* ay nakatuon lamang sa paksang *Tawhīd* o Kaisahan ng Allāh (ﷻ), at ang paksang pag-iwan sa *Shirk* o pagtatambal sa kanya, at paksang pagdadalisay ng pagsamba sa Allāh (ﷻ) nang bukod-tangi, at nagpatuloy ang *Da'wah* na ito sa loob ng *Makkah* ng labing tatlong taon.

Pagkatapos ay naatasan siyang magsagawa ng *Hijrah* patungo sa *Al-Madīnah*, at ganoon din, nagpatuloy ang *Da'wah* sa loob ng *Al-Madīnah* na nakatuon sa *Tawhīd*, at kasama na rin ang mga iba pang mga batas at katuruan sa relihiyong Islām na mga gawaing pagsamba at mga batas pangkalakalan, at iba pang mga katuruan sa pang araw-araw na pamumuhay.

Bagkus kung titignan lamang ang talambuhay ng Propeta Muhammad (ﷺ) patungkol sa kanyang *Da'wah*, matatagpuan na ang *Da'wah* patungkol sa *Tawhīd* ay nagpatuloy hanggang sa pumanaw ang mahal na Sugo ng Allah (ﷻ), at ito ang malinaw at maliwanag na tugon laban sa mga nilalang na iniwan nila ang *Da'wah* tungo sa *Tawhīd* ng Allāh (ﷻ), at iniwan nila ang pag-aaral nito, at kanilang sinasabi [bilang pagmamaliit at pang-aalipusata] na maaaring pag-aralan ang *Tawhīd* sa loob lamang ng ilang nabibilang na mga minuto.

Sinabi ng May-akda -رحمه الله-: “Dinala siya sa taas patungo sa kalangitan”. may mga aral na makukuha mula rito:

[1] Tunay na ang lahat ng ipinahayag ng Propeta Muhammad (ﷺ) mula sa mga bagay na lingid ay marapat nating sabihin: “Kami ay naniniwala, aming itong pinapatotohanan at kami ay sumusuko at tumatalima rito”.

[2] Ang kahalagahan ng obligadong pagdarasal, na kung saan inutos ito ng Allah (ﷻ) doon sa Kalangitan.

Ang *Hijrah*: Ito ang paglikas mula sa bayan ng *Shirk* tungo sa bayan ng Islām, kaya't ang *Hijrah* ay obligasyon ng nasyon na ito mula sa bayan ng *Shirk* tungo sa bayan ng Islām at ito ay mananatili hanggang sa dumating ang Huling Oras.

At patunay sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ ۖ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ ۗ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا ۚ فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ۝ فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُو عَنْهُمْ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَفْوًا غَفُورًا﴾

((*Tunay na yaong mga kinuha ng mga anghel ang kaluluwa nila habang inaapi nila ang kanilang mga sarili ay sasabihin sa kanila, 'Sa anong kalagayan kayo naroroon?' Sasabihin nila, 'Kami ay inapi sa lupa.' Sasabihin ng mga anghel, 'Hindi ba ang lupa ng Allāh ay malawak upang lumikas kayo rito?' Para sa kanila ang tahanan sa Impiyerno – at napakasamang hantungan nito ۞ Liban na lamang sa mga inaping kalalakihan, kababaihan at kabataan na walang kakayanang gumawa ng paraan o hindi nagabayan tungo sa paraan ۞ Para sa kanila ay inaasahan na ang Allāh pauumanhinan sila. Ang Allāh ay Mapagpauumanhin at Mapagpatawad*)).

At sinabi pa ng Allāh (ﷻ):

﴿يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةً فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ﴾
 ((*O Aking mga alipin na nanampalataya, tunay na ang Aking lupain ay malawak, sa Akin lamang kayo sumamba*)).

Ang sabi ni Al-Baghawī - رحمه الله : “Ang dahilan ng kaphayagan ng talata na ito ay hinggil sa mga Muslim na nasa loob ng Makkah na hindi pa lumilikas tungo sa Al-Madīnah, tunay na sila ay tinawag ng Allāh sa ngalan ng pananampalataya”

At ang patunay sa Sunnah, ang sinabi ng Propeta (ﷺ); ((*Hindi matatapos ang Hijrah hanggat hindi matatapos ang Tawbah at hindi matatapos ang Tawbah hanggat hindi sumisikat ang araw sa kanluran nito*)) [Hadīth].

Nahahati Ang *Hijrah* sa Tatlong Bahagi

Ang *Hijrah* mula sa bayan ng *Kufr* tungo sa bayan ng Islām

Ang Hatol nito:

Wājib o Obligado

Ang *Hijrah* Mula sa Makkah tungo sa Al-Madīnah

Ito ay natapos na noong panahong nasakop ang Makkah

Ang *Hijrah* ng bawat isa na inubliga sa kanya ng Allāh na mag-*Hijrah* o *iwanan*

Sa mga natatanging Gawain, mga tao at sa mga panahon at mga lugar.

Gawain: Lahat ng mga pinagbawal ng Allāh, at ang pinakaulo nito ay ang *Shirk*.

Mga tao: Ang mga *Kuffār* at mga *Munāfiq* at iba pa.

Panahon: Pag-iwan sa mga panahon na kung saan nagdiriwang ang mga *Kuffār* dito.

Lugar: Pag-iwan sa mga lugar na kung saan nagdiriwang ang mga *Kuffār* dito.

☞ **Matatapos ang *Tawbah* sa dalawang bagay:**

[1] Pagsikat ng araw mula sa kanluran nito.

[2] Sa pagdating ng kamatayan ﴿*At hindi tinatanggap ang pagsisisi ng sinumang nagpupumilit sa pagsasagawa ng mga kasalanan hanggang sa dumating sa kanila ang paghihingalo at sasabihin ng isa sa kanila: “Ako’y nagsisisi na ngayon.” At ganoon din, Hindi rin tinatanggap ng Allāh ang pagsisisi ng mga namatay na tumanggi na hindi naniwala*﴾ [4:18].

☞ Sinabi ng Propeta Muhammad (ﷺ): ((*Wala ng Hijrah pa pagkatapos ng Makkah*)) [Hadīth]: Ibig sabihin, Mula sa Makkah tungo sa Al-Madīnah. At ang Hadīth na ito, patunay lamang na ang Makkah ay hindi manunumbalik na bayan ng *Kufr*.

Nang tumira siya sa Al-Madinah ay isinabatas na ang natitira pang mga batas sa *Islām* tulad ng *Zakāh*^[1], *Sawm*, *Hājj*, *Adhān*, *Jihād*, ang pag-uutos ng kabutihan at ang pagbabawal ng kasamaan at iba pang batas ng *Islām*.

Nagsikap siya sa pagtatatag nito sa loob ng sampung taon at pagkatapos siya ay nabawian ng buhay; Sumakanya nawa ang pagpapala at kapayapaan.^[2]

Ngunit ang kanyang *Deen* ay nananatili, at wala siyang iniwan na anumang makabubuti maliban na ito ay kanyang itinuro sa *Ummah*, at lahat ng anumang makasasama ay kanya itong ipinagbawal at nagbabala sa *Ummah* mula rito.

At ang kabutihang itinuro sa *Ummah* ay ang panawagan tungo sa *Tawhīd* at lahat ng kaibig-ibig at kalugod-lugod sa Allāh.

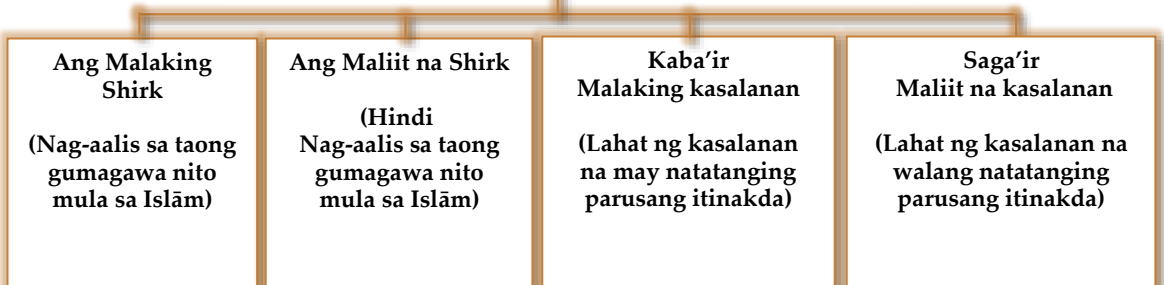
At ang kasamaang binigyang babala mula rito ang *Ummah* ay ang *Shirk* at lahat ng kinaaayawan ng Allāh at mga ipinagbabawal nito.^[3]

[1] Sinabi ni Shaykh ibn Uthaymīn -رحمه الله- : "Ang *Zakāh* ay inutos muna sa *Makkah*; ngunit hindi itinakda ang mga nararapat na bilang na ibibigay bilang *Zakāh*, at hindi rin itinakda ang yaman na maramat na ilaan sa *Zakāh*. At noong nasa *Al-Madīnah*, dito itinakda ang bilang na ibibigay at ang mga yaman na dapat ilaan sa *Zakāh*".

[2] Pumanaw ang Propeta Muhammad (ﷺ), sa ika lambing isang taon pagkatapos ng *Hijrah*, at siya ay nilibing sa silid ni A'ishah (رضي الله عنها).

[3] "at wala siyang iniwan na anumang makabubuti maliban na ito ay kanyang itinuro sa *Ummah*, at lahat ng anumang makasasama ay kanya itong ipinagbawal at nagbabala sa *Ummah* mula rito": Marapat na sumaksi tayo at maniwala na si Propeta Muhammad (ﷺ) ay kanyang tinupad ang ipinagkatiwala sa kanya na *Amānah*, at ipinaabot niya ang Mensahe ng *Islām*, at pinayuhan ang *Ummah*, at tunay na siya ay nakibaka sa Landas ng Allāh, at iniwan niya sa atin ang malinaw na kapamaraan na maliwanag pa sa sikat ng araw, at walang sinuman ang tataliwas at asalungat dito maliban na siya ay maliligaw at mawawasak.

Ang Mga Pinamalaking Kasalanan

At siya ay isinugo ng Allāh sa lahat ng mga tao at ipinag-utos ang pagsunod sa kanya sa lahat ng *Thaqalayn* (ang mga Jinn at tao).

Ang patunay, sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾
 ((*Sabihin O Muhammad, 'O sangkatauhan, tunay na ako ay Sugo ni Allah sa inyong lahat ...'*))^[1]

At ginawang ganap at kompleto ng Allāh (ﷻ) sa pamamagitan niya ang *Deen* (Relihiyon).

sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾
 ((*Sa araw na ito ay kumpleto Ko para sa inyo ang relihiyon ninyo at ginanap Ko ang biyaya ko sa inyo at pinili Ko para sa inyo ang Islam bilang relihiyon*))^[2]

At ang patunay na si Propeta Muhammad (ﷺ) ay mamamatay, sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿١﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ﴾
 ((*Tunay na ikaw ay mamamatay at tunay na sila ay mamamatay rin ﴿١﴾ at pagkatapos kayo sa araw ng pagkabuhay sa Panginoon niyo kayo ay magtatalo*)).

[1] Sinugo ang Propeta Muhammad (ﷺ) sa lahat ng mga Tao, at napawalang bisa ang lahat ng naunang mga batas, ang mga Hudyo at mga Kristiyano sa panahon ng Propeta Muhammad (ﷺ), at sa panahon nating kasalukuyan kapag umabot sa kanila ang *Da'wah* at hindi sila tumalima at pumasok sa Islām, tunay na sila ay *Kuffār*, kahit na sila ay sumusunod sa kapamaraan ni Propeta Moses at Jesus (ﷺ). At ang mga patunay nito:

1- Sinabi ng Allāh (ﷻ): ﴿*Sabihin mo, O Muhammad sa mga 'Ahlul Kitāb' – mga Hudyo at mga Kristiyano: "Halina sa makatarungan at makatotohanang salita, at tayong lahat ay sumunod at manatili rito: ito ay ang pagturing natin sa pagiging bukod-tangi ng Allāh sa pagsamba sa Kanya*﴾ [3:64].

2- Sinabi ng Allāh (ﷻ): ﴿*O kayong mga Muslim, makipaglaban kayo sa (mga kumakalaban sa Allāh na) mga walang pananampalataya na hindi naniniwala sa Kaisahan ng Allāh at hindi naniniwala sa Muling Pagkabuhay at Paghuhukom, at hindi iniitwasan ang anumang ipinagbabawal ng Allāh at ng Kanyang Sugo, at yaong hindi nila tinatanggap ang Tunay na 'Deen' o Relihiyon na Al-Islām na hindi nila sinusunod ang mga batas nito, na katulad ng mga nagtatangan ng mga naunang Kasulatan na mga Hudyo at mga Kristiyano*﴾ [9:29].

3- Sinabi ng Propeta Muhammad (ﷺ) (Ako'y sumusumpa sa may hawak ng aking kaluluwa, sinuman ang makakarinig sa akin, ito man ay hudyo o maging kristiyano at pagkatapos ay hindi siya naniwala sa akin, tunay na siya ay kabilang sa mga taga- impiyerno) [Hadīth].

[2] Ang talatang ito ay isang tugon laban sa mga *Mubtadi'in* (gumagawa ng *Bid'ah*).

Panglima: Ang Pangwakas

At ang mga tao kapag namatay ay mabubuhay muli, sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾

((Mula rito ay nilikha Namin kayo at tungo rito ay ibabalik Namin kayo at mula rito ay ilalabas Namin kayo sa iba pang pagkakataon)).

sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿وَاللَّهُ أَنْتَبَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۖ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا﴾

((At ang Allāh ay ginawa kayo mula sa lupa tulad ng halaman, at pagkatapos ay ibabalik kayo dito at muli kayo ay ilalabas dito))

At pagkatapos mabuhay muli ay gagantimpalaan o parurusahan ayon sa mga ginawa nila. sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى﴾

(Sa Allāh ang anumang nasa kalangitan at nasa lupa upang gantimpalaan ang sinumang naging masama sa kanilang mga gawa at gantimpalaan ang mga naging mabuti sa pamamagitan ng kabutihan)^[1]

At sinuman ang tumanggi at hindi naniwala sa muling pagkabuhay ay naging Kāfir. Ang patunay sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿رَعِمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ۚ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾

((Inaangkin ng mga hindi nanampalataya na hindi sila bubuhaying-muli. Sabihin, 'Oo, sumpa sa aking Panginoon, tiyak na kayo ay bubuhaying-muli at tiyak na ipababatid sa inyo ang inyong ginawa. Yaon ay para sa Allāh ay madali)^[2]

At ipinadala ng Allāh ang lahat ng mga sugo upang maging tagapagbalita ng kabutihan at tagapagbabala.

At ang patunay, sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِقَالِ الْإِنْسَانِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَزِيرًا حَكِيمًا﴾

((Mga sugo na tagapagbigay ng magandang balita at tagapagbabala upang ang mga tao ay wala nang ikakatwiran kay Allah pagkatapos ng mga sugo. Ang Allah ay Makapangyarihan at Maalam)).

Ang unang sugo ay si Nūh (ﷺ) at ang pinakahuling sugo ay si Muhammad, at siya ang panghuling propeta. Ang patunay na si Nūh (ﷺ) ang unang sugo, sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ﴾

((Tunay na Kami ay nagpahayag sa iyo, tulad ng pagpapahayag Namin kay Nūh at sa mga sugong pagkatapos niya)^[3]

[1] Ang lahat ng tao ay makakalasap ng kamatayan at hindi sila makatatapas mula rito, pagkatapos sila ay muling mabubuhay sa dakilang araw; ang araw ng paghuhukom, at sa araw na ito lilitisin sila at gagantimpalaan ayon sa kanilang mga gawain.

[2] Sinuman ang pinasinungalingan niya ang muling pagkabuhay at paglilitis ay naging Kāfir o di mananampalataya; dahil tumanggi siya sa isa sa mga haligi ng Īmān.

[3] Si Nūh (ﷺ) ang kauna-unahang Sugo, ang patunay sinabi ng Allah: ((Tunay na Kami ay nagpahayag sa iyo, tulad ng pagpapahayag Namin kay Nuh at sa mga sugong pagkatapos niya)) [4:163].

At ang kauna-unahang propeta ay si Ādam (ﷺ), ang patunay: Ang Propeta Muhammad (ﷺ), noong tinanong siya tungkol kay Ādam, kung siya ba ay isang propeta? Kanyang sinabi: (Isa siya sa mga propetang kinausap ng Allāh) [Hadīth].

At ang Huling Propeta at Sugo ay si Muhammad (ﷺ), ang patunay sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَٰكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾

((Si Muhammad ay hindi ama ng kahit na sinuman sa inyo na mga kalalakihan, kundi siya ay Sugo ng Allāh at ang pinakaselyado o pinakahuli sa lahat ng mga Propeta)) [33:40].

Sinuman ang magpanggap ng pagkapropeta at pagkasugo pagtapos ni Propeta Muhammad (ﷺ), tunay na siya ay sinungaling at di mananampalataya, at ang sinuman ang maniwala sa isang nagpapanggap, tunay na naging isang Kāfir katulad niya.

Inutos ng Allāh ang pagtanggap sa lahat ng uri ng *Tāghūt* at marapat na manampalataya lamang sa Allāh, Sinabi ni Ibn al-Qayyim - رحمه الله: (Ang kahulugan ng *Tāghūt* ay ang paglagpas ng isang lingkod sa dapat niyang kalagayan mula sa sinasamba o sinusundan o sinusunod).

At sa lahat ng nasyon ay nagpadala ang Allāh ng sugo, mula kay Nūh hanggang kay Muhammad, upang ipag-utos ang pagsamba sa Allāh lamang at ang pagbabawal sa pagsamba sa *Tāghūt*. Ang patunay sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

(At nagpadala Kami sa lahat ng nasyon ng sugo upang ipasamba sa kanilang ang Allāh at palayuan sa kanila ang Tāghūt ...)

at ang mga uri ng *Tāghūt* ay marami, at ang pangunahing ulo nito ay lima:

Si Iblīs (sumpain siya ng Allāh), at sinuman na sinasamba habang nalulugod dito, at sinumang nanawagan sa mga tao na sambahin siya, at sinuman na nag-aangkin na mayroon siyang kaalaman sa lingid, At ang sinuman na humahatol maliban sa kapahayagan ng Allāh.

ang patunay, sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۚ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾

((Walang sapilitan sa relihiyon. Naging malinaw na ang gabay mula sa pagkaligaw. Sinumang magtakwil sa diyus-diyosan at manampalataya sa Allāh ay kumapit sa makakapitang matibay na hindi mapapatid. Ang Allāh ay Siyang Nakakarinig at Nakakaalam))

At ito ang kahulugan ng "*Lā Ilāha Illallāh*" na walang diyos na marapat sambahin maliban sa Allāh. At sabi sa Hadith ng Propeta (ﷺ): *(Ang pangulo ng mga bagay na ito ay ang Islām at ang saligan nito ay ang Salāh at ang pinakamataas na proteksyon nito ay ang Jihād fī Sabīlillāh)* [Hadith].

At ipinadala ng Allāh ang lahat ng mga sugo at propeta upang maging tagapagbalita ng kabutihan at tagapagbabala mula sa kasamaan, at lahat sila ay nagkakasundo at nagkakaisa sa *Da'wah* tungo sa *Tawhūd* ng Allāh, at labanan ang mga *Tāghūt* at iba't ibang uri ng *Shirk*, at ang patunay sinabi ng Allāh: *(At nagpadala Kami sa lahat ng nasyon ng sugo)* ibig sabihin: bawat pangkat;

(upang ipasamba sa kanila ang Allāh) : ibig sabihin: sambahin nang bukod tangi at nag-iisa.

(at palayuan sa kanila ang Tāghūt) : Ibig sabihin: ilagay ninyo ang mga *Tāghūt* sa kabilang panig at kayo ay nasa kabilang panig naman, at ito ang pinakamainam na pagpipigil at paglayo mula sa kanila, at ito rin ang magpapatunay sa pagiging malaya mula sa *Shirk* at mga gumagawa nito.

Inutos ng Allāh sa lahat ng tao na tumanggap sa lahat ng uri ng *Tāghūt* at manampalataya lamang sa Allāh, at marapat lamang na iwaksi muna ang mga *Tāghūt* bago ang *Īmān* sa Allāh:

(Sinumang magtakwil sa diyus-diyosan at manampalataya sa Allāh)

Ang *Tāghūt*: Ito ang paglagpas ng isang lingkod sa dapat niyang kalalagyan mula sa sinasamba (katulad ng mga puno o mga bato) o sinusundan (katulad ng mga masamang mga Ulama) o sinusunod (katulad ng mga Pinuno na lumalabas sa pagsunod sa Allāh).

Ang mga *Tāghūt* ay napakarami, ang pangunahin ulo nito ay lima: Si Iblīs -sumpain siya ng Allāh-

(Ang May-akda ay kanyang sinumpa si Iblīs, sa paraan na pagbabalita).

At ang sinumang sinasamba, at siya ay nalulugod sa pagsamba sa kanya at sinumang nanawagan sa mga tao na sambahin siya, at sinuman na nag-aangkin na mayroon siyang kaalaman sa lingid, At sinuman ang humahatol maliban pa sa kapahayagan ng Allāh.

**Ang paggawad ng hatol bukod sa mga ibinaba ng Allāh (ﷻ)
ito ay may paliwanag:**

Malaking Kufr

Kapag naniwala siya na ang batas ng tao ay katulad ng batas ng Allāh o kaya naman mas mainam ito kaysa batas ng Allāh.

Maliit na Kufr

Sinuman na naniniwala na ang paggawad ng hatol bukod sa mga ibinaba ng Allāh ay hindi maaari, ngunit siya ay naghahatol gamit ang batas ng tao dahil sa kanyang sariling kagustuhan o pagnanais mamuno o iba pang mga dahilan.

Binahagi ni Imām ibn Qayyīm ang *Jihād* sa Apat na Antas:

Jihādun Nafs

Ito ay sa pamamagitan ng kaalaman at pagsasabuhay nito at Da'wah tungo sa landas ng Allāh at Sabar.

Jihādush Shaytān

Ito ay sa pamamagitan ng pag-iwan sa mga *Shubuhāt* (*Shirk* at *Bi'dah*) at *Shahawāt* (*Kabā'ir* at *Saghā'ir*).

Jihādul Kuffār wal Munāfiqīn

Ito ay sa pamamagitan ng puso, salita, kayamanan at buhay o sarili

Jihādu Arbābidh Dhulm wal Bid'ah wal Munkarāt

Ito ay sa pamamagitan ng kamay, salita at puso

Pangwakas:

Nararapat sa bawat taong mayroong pag-iisip na kanyang isipin at pagnilay-nilayan ang dakilang aklat na ito, at magkaroon siya ng natatanging pagpapahalaga rito; dahil sa mga napaloloob sa aklat na ito, mula sa mga dakilang saligan at panuntunan na sadyang kinakailangan ng bawat tao sa kanyang libingan.

Ang Allāh ang nag-iisang tunay na may lubos na Kaalaman

Ang pagpapala at kapayapaan ng Allāh ay mapasa Propeta Muhammad, at sa kanyang pamilya at mga kasamahan.

Ang buod ng Al-Usūluth Thalāthah ay: Ang tatlong katanungan sa loob ng libingan, Bakit natin pag-aaralan ang Tawhīd, bakit natin pag-aaralan ang tatlong saligan, at mga aral mula rito.	Apat na Usapin ang patunay (Sūrah Al-Asr)	Al-I'Im	Ang pagkilala sa Allāh, pagkilala sa kanyang Propeta at kaalaman sa Islām sa pamamagitan ng mga patunay mula sa Kitab at Sunnah. (Ang Tatlong Saligan)
		Al-A'mal	((Nagbubunyi ang kaalaman sa pagsasabuhay nito, kung siya ay sinagot, at kung hindi, siya ay aalis at mawawala)) Ang isang maalam sa kanyang kaalaman ngunit hindi ito sinabuhay, mauuna siyang parurusahan kaysa sa mga nagtatambal.
		Da'wah	Kondisyon ng Da'wah: Al-Ikhlās, kaalaman sa Islām, kaalaman sa kalagayan ng mga Mad'ū, Hikmah at Sabar.
			Ang unang paksa sa Da'wah ay ang Tawhīd, ito ang Da'wah ng mga Sugo at Propeta At ang pinakamataas na antas ng Da'wah: Tawhīd at pagwawaksi sa Shirk
	Sabr	Ang Pagtitiis sa pagsunod sa Allāh tulad ng (Salāh), Ang Pagtitiis mula sa pagsuway sa Allāh tulad ng (Ribā), Ang Pagtitiis sa mga Masakit na Tadhana tulad ng (kahirapan)	
		Ibig sabihin: Pagtitiis sa Kaalaman at pagsasabuhay nito at sa pag-Dada'wah tungo rito.	
	Tatlong Usapin	Tawhīdur Rubūbiyah (Ang pagbubukod-tangi sa pagkapanginoon, kaya marapat Siya ang bukod tangi na pag-alayan ng pagsamba) at Tawhīdul Asmā Was Sifāt.	
Tawhīdul Ulūhiyah (Al-Ikhlās) at: Tunay na ang Allāh ay hindi nalulugod sa sinumang nagtatambal sa Kanya sa pagsamba, ni mula sa malalapit sa Kanya na anghel, ni sa mga propetang isinugo.			
Pagiging malaya mula sa Shirk at mga gumagawa nito: sa pamamagitan ng Puso (kamuhian ang mga Kuffār), Dila <i>«Katiyakan, kami ay walang pananagutan sa inyo at sa anuman na inyong sinasamba bukod sa Allāh»</i> at sa pamamagitan ng katawan (Ang pag-iwas mula sa kanilang pagdiriwang at piyesta at ang panggagaya sa kanila).			

Ang buod ng Al-Usūluth Thalāthah ay: Ang tatlong katanungan sa loob ng libingan, Bakit natin pag-aaralan ang Tawhīd, bakit natin pag-aaralan ang tatlong saligan, at mga aral mula rito.	Dahilan sa pag-aaral ng Tawhīd	(Al-Hanifiyyah): Ito ang <i>Millah</i> o paniniwala na lumilihis at lumalayo mula sa Shirk patungo sa Al-Ikhlās at Tawhīd.
		Literal: Salitang Ugat ng salitang “Wahhada, Yuwahhidu, Tawhīdan” Nangangahulugan: “Binukod-tangi” Sa Islām: Ang Pagbubukod-tangi sa Allāh sa kanyang <i>Rubūbiyyah</i> at <i>Ulūhiyyah</i> at <i>Asmā was sifāt</i>. At ang tatlong uri nito:
		<u>Tawhīdur Rubūbiyyah</u> : Pagbubukod-tangi sa Allāh sa Kanyang Paglikha at Pagmamay-ari sa lahat ng nilikha at Pangangasiwa. <u>Tawhīdul Ulūhiyyah</u> : Pagbubukod-tangi sa Allāh sa Pagsamba <u>Tawhīdul Asmā was sifāt</u> : Pagbubukod-tangi sa Allāh sa pamamagitan ng mga Pinangalan at Tinangi niya sa Kanyang sarili sa Quran at sa binanggit ng Kanyang propeta, at magpatibay sa lahat ng ipinagtibay Niya sa Kanyang sarili at magwaksi sa lahat ng iwinaksi Niya sa Kanyang sarili nang walang Tahrīf (pagbabago ng kahulugan), o Ta’til (pag-aalis ng kahulugan) at nang walang Takyīf (paglalarawan ng pamamaraan ng kanyang katangian at pangalan o kung paano Niya isinasagawa ang Kanyang mga gawain), Tamthīl (paghahalintulad sa Kanya sa anumang nilikha)
		Shirk: Ito ang pananalangin, pagsamba maliban pa sa Allāh. At ito ang dakilang kasalanan dito sa lupa.
	Ang Tatlong Saligan	Ang makilala ng lingkod ang kanyang <i>Rabb</i>, “Sino ang iyong Rabb?” At paano mong nakilala ang iyong Panginoon? Ang Rabb siya ang sinasamba, iba’t ibang uri ng pagsamba, hatol sa sinumang nagtambal sa Allāh sa anumang uri ng pagsamba at mga patunay nito.
		Kaalaman sa Islām sa pamamagitan ng mga patunay mula sa Kitāb at Sunnah, pagpapakilala sa Islām , antas ng Deen, haligi ng Islām , kahulugan ng Shahādah, Haligi ng Īmān, mga antas ng Īmān, Ihsān patunay sa mga Antas ng Deen, palatandaan ng araw ng paghuhukom.
		Pagkakilala sa kanyang Propeta, sa kanyang angkan, kapanganakan, edad, pagkapropeta at pagkasugo, kanyang bayan, dahilan ng pagkakasugo niya, bilang ng panahon ng pagdada’wah niya tungo sa Tawhīd, Al-Isrā at Al-Mi’rāj, saan at kailan inutos ang Salāh? Ang Hijrah at kanyang hatol at panahon, kailan isinabatas ang iba pang mga utos at batas? Tagal ng panahon sa pagdada’wah, kanyang pagpanaw, kanyang dalang katuruan sa Deen, ang kanyang pangkalahatang pagkasugo sa buong sansinukob, ang kaganapan ng Deen at biyaya nito.

Ang buod ng Al-Uṣūluth Thalāthah ay: Ang tatlong katanungan sa loob ng libingan, Bakit natin pag-aaralan ang Tawhīd, bakit natin pag-aaralan ang tatlong saligan, at mga aral mula rito.	Ang Pangwakas	Ang muling pagkabuhay, Ang paglilitis sa mga Gawain, pagiging Kāfir ng isang 'di-naniniwala sa Muling pagkabuhay, ang trabaho ng mga Sugo at kanilang panawagan, ang unang sugo at huli, ang dalawang haligi ng Tawhīd: Ang pagwaksi sa Tāghūt at Ang paniniwala sa Allāh, ang kahulugan ng Tāghūt, ang mga pangulo ng mga Tāghūt, ang pamamaraan ng pagwawaksi sa Tāghūt, ang kahulugan ng Lā Ilāha Illallāh, Ang Islām ay ulo ng Deen, ang sandigan nito ay ang Salāh, ang proteksyon nito ay ang Jihād.		
		Mga uri Ng Jihād	<i>Jihādun Nafs</i>	Ito ay sa pamamagitan ng Kaalaman at pagsasabuhay nito at Da'wah tungo sa landas ng Allāh at Sabar. (Sūrah Al-A'sr)
			<i>Jihādush Shaytān</i>	Kabā'ir (lahat ng kasalanan na may natatanging parusang itinakda)
				Saghā'ir Maliit na kasalanan (lahat ng kasalanan na walang natatanging parusang itinakda)
				Ang Malaking Shirk (Nag-aalis sa taong gumagawa nito sa Islām) at Maliit na Shirk
				Bid'ah
			<i>Jihādul Kuffār wal Munāfiqīn</i>	Ito ay sa pamamagitan ng puso, salita, kayamanan at buhay o sarili
			<i>Jihādu Arbābidh Dhulm wal Bid'ah wal Munkarāt</i>	Ito ay sa pamamagitan ng kamay, salita at puso

		Tāghūt	Ang mga Tāghūt ay napakarami, ang pangunahing ulo nito ay lima: Si Iblīs -sumpain siya ng Allāh- (Ang may-akda ay kanyang sinumpa si Iblīs, sa paraan na pagbabalita) At ang Sinumang sinasamba, at siya ay nalulugod sa pagsambang ito at Sinumang nanawagan sa tao na sambahin siya, at Sinuman na nag-aangkin na mayroon siyang kaalaman sa lingid. At sinuman ang humahatol maliban pa sa kapahayagan ng Allāh.
			Ang Allāh ang nag-iisang tunay na may lubos na Kaalaman Ang pagpapala at kapayapaan ng Allāh ay mapasa Propeta Muhammad, at sa kanyang pamilya at mga kasamahan.

Pagsusulit Mula Sa Tatlong Saligan At Kanyang Mga Patunay

Piliin ang tamang sagot mula sa loob ng panaklong:

- 1- Ang May-akda ng Usūluth Thalāthah: (Muhammad bin Sulayman At-tamimiy – Muhammad bin Abdil Wahhab – lahat ng nabanggit)
- 2- Ang Usūluth Thalāthah ito ang buod ng katanungan sa Libingan: (Tama – Mali)
- 3- Nanalangin ang May-akda sa Allāh para sa mga mambabasa ng Usūluth Thalāthah sa: (dalawang bahagi ng Aklat – Tatlong bahagi ng Aklat)
- 4- Bukod-tangi ang mga aklat ng May-akda dahil ito ay: (Madali at Malinaw - Pagtitipon ng mga usapin at inaayos ito at nilalagyan ng bilang at pagkatapos ay kanya itong ipinapaliwanag - Pagbanggit ng mga Usapin na may kalakip na batayan mula Quran at Sunnah- Maraming panalangin sa Allāh para sa mag-aaral – pagtugon sa mga salita ng mga kalaban ng Islām – Maraming aklat sa pagpapaliwanag nito – pagbanggit ng mga mahahalagang katanungan at mga sagot nito – binigay ng Allāh ang pagtanggap - lahat ng nabanggit)
- 5- Maaaring ibahagi ang nilalaman ng Usūluth Thalāthah sa: (5 - 6) na bahagi.
- 6- Ang pag-aaral ng Tawhīd ay isang: (Fardhu Kifayah -Fardhu A'yn)
- 7- Ang patunay sa Apat na usapin ay ang surah: (Al-A'sr – Al-Ikhlās)
- 8- Sinuman ang nagkaroon ng kaalaman ngunit hindi niya ito isinabuhay ay katulad siya ng isang (Kristiyano – Hudyo – Lahat ng Nabanggit)
- 9- Nababahagi ang Sabr sa ilang bahagi: (Dalawa -Tatlong)
- 10- Ang kahulugan ng kasabihan ni Imam Shafi'iy sa Surah Al-A'sr: (sapat na upang maging isang batayan sa mga tao- sapat na sa ibang pang Surah): (Tama – Mali)
- 11- Sinuman ang manampalataya sa isang uri lamang ng Tawhīd at hindi sa iba pa, hindi magiging isang Muwahhid: (Tama o Mali)

12- Mangyayari lamang ang pagiging Malaya mula sa Shirk at mga tauhan nito sa pamamagitan ng: (Puso at Dila at Katawan – Pagiging Malaya mula sa Gawain at gumagawa nito – Lahat ng nabanggit)

13- Ang nais ipakahulugan sa Al-Masajid sa sinabi ng Allāh (Ang mga Masjid ay para lamang sa Allāh): (Ang mga masjid na itinayo – Ang mga bahagi ng mga katawan na nakadikit sa Lupa habang nasa Sujud – ang lupa na kung saan nagsasagawa ng Sujud- Lahat ng nabanggit)

14- Ang kapamaraan ng Salaf: (Ang pagpapatunay pagkatapos ay ang paniniwala – paniniwala pagkatapos ay pagpapatunay)

15- Sinuman ang mga naligaw mula sa mga taong may kaalaman ay katulad ng mga: (Hudyo - Kristiyano)

16- Sinuman ang mga naligaw mula sa mga mananamba ay katulad na mga: (Hudyo – Kristiyano)

17-Ang tatlong usapin ay ang Tatlong Saligan: (Tama - Mali)

18- Nababahagi ang Du'a sa Du'a Ibadah at Du'a Mas'alah: (Tama – Mali)

19- Ang Du'a ay nababahagi sa ilang bahagi (Dalawa – Apat)

20- Ang mga tao ay nahahati sa tatlong pangkat sa usaping paniniwala sa Asbab o kaparaanan: (Dalawang magkabilang panig at nasa gitna – Shirkul Akbar at Shirkul Asghar at Jaiz)

21- Maaaring Humingi ng saklolo mula sa mga nilalang: (nang walang limitasyon – sa mga bagay na mayroon siyang kakayahan dito – sa mga bagay na mayroong siyang kakayahan dito ngunit ayon sa Apat na kondisyon)

22- Ang Kahulugan ng Lā Ilāha Illallāh: (Ang may kakayahang sa pagimbento – Walang sinasamba maliban sa Allāh – Walang tunay at karapatdapat sambahin maliban sa Allāh – lahat ng nabanggit)

23- Ang pagkakasundo at pagsang-ayon kasama ng iba't ibang Relihiyon sa usapin pang Relihiyon at pananampalataya sa dahilan pagkakaisa: (Maaari – Malaking Kasalanan – isang gawaing Kufr)

24- Ang pangkalahatang batayan sa pagkakaroon ng Allāh: (Marami - Apat)

25- Ang mga Anghel ba ay mayroong mga Puso: (Oo – Wala)

26- Ang ugnayan ng Tawhīd sa Iman, Ang Iman ay pangkalahatan at ang Tawhīd ay bahagi nito: (Tama -Mali)

27- Ang Haligi ng Iman ay: (5-6-8)

28- Ang mga Mushrikin ay may mga ilang pagsamba sa Allāh: (Tama – Mali)

29- Sinuman ang sinamba siya maliban pa sa Allāh at siya ay hindi nalulugod dito, siya ay isang (Taghut – Hindi Taghut)

30- Ang pagbubukod-tangi sa Allāh sa kanyang pangangasiwa sa sanlibutan at pagbibigay ng ulan ay ang Tawhīd : (Al-Uluhiyah – Ar-rububiyah – Al-asma was sifat)

31- Ang mga sumalungat sa pangunahing Tawhīd : (Shirkul Akbar – Al-Asghar – Bid’ah)

32- Ang pinaka obligado sa lahat ng obligado ay ang pagiging mabuti sa mga magulang: (Tama – Mali)

33- Ang pinaka malaking pinagbabawal ay ang Zina, pagpatay ng isang inosenteng tao: (Tama --- Mali)

34- Ang Mi’raj ay ang paglalakbay ng Sugo ng Allāh mula sa Makkah patungong Baytul Maqdis: (Tama – Mali)

35- Isinugo ng Allāh ang Propeta Muhammad (ﷺ) sa: (isang partikular na nasyon lamang – sa buong sanlibutan)

36- Ang Propeta Muhammad (ﷺ) ay: (Namatay – Ang mga Propeta ay hindi namamatay)

37- Sinuman ang hindi maniwala sa muling pagkabuhay siya ay naging Kafir na (Malaki – Maliit)

38- Ang Deen ng mga Propeta ay: (iisa – ang bawat propeta ay may sariling Deen)

39- Ang Hijrah: (Mapaputol dahil sa pagsakop sa Makkah – Mananatili hanggang sa pagdating ng Oras)

40- Ang Hijrah, ito: (Ang paglikas mula sa bayan ng Kufr patungo sa Bayan ng Islām – Pag-iwan ng pinagbabawal ng Allāh)

41- Ang Deenul Islām ay nakumpleto at ganap: (Tama –Mali)

42- Ang pag-aalay ng pagsamba sa iba maliban pa sa Allāh ay isang Shirk: (Akbar—Asghar)

43- Nararapat na ang paghiwalayin ang paghahatol sa gawain at paghahatol sa taong gumagawa: (Tama—Mali)

44- Ang kauna-unahang Propeta: (Nuh --- Adam)

45- Ang ating mahal na Propeta (ﷺ) ay isang: (Propeta ---Sugo)

Piliin mula sa unang hanay ang nababagay sa kanya mula sa pangalawang hanay:

Unang Hanay	Bilang	Bilang	Panglawang Hanay
Ang Tawhīd sa Literal	1		Sinabi ni Imam Ahmad: Kapag Nakita mo ang isang kafir, ipikit mo ang iyong mata sa takot na Makita ang kalaban ng Allāh.
Ang Tawhīd sa Islām	2		Napapaloob ang paniniwala sa lahat ng mangyayari pagkatapos ng kamatayan.
Tawhidul Uluhiyah	3		Ang pagbigkas nito sa pamamagitan ng dila. Paniniwala sa pamamagitan ng puso. Ang pagsasagawa ng mga katuruan at saligan nito sa pamamagitan ng katawan at puso, nadaragdagan sa pamamagitan ng pagsunod. Nababawasan sa pamamagitan ng pagsuway.
Tawhidur Rububiyyah	4		Al- Islām at Al-Iman at Al-Ihsan
Tawhidul Asma Was Sifat	5		Para sa Allāh at sa iba pa
Al-Hanifiyah	6		Wajib at Jaiz at Muharram
Ang unang panawagan at utos sa loob ng Quran	7		Kaparaanan na nabanggit sa Islām at Pisikal na Kaparaanan.
An-nidd	8		Ang mga katanungan sa libingan
Al-Khasyah	9		I'Im, A'mal, Da'wah, Sabr
At-Tawakkul	10		Ang <i>Al-Ikhlās</i> at <i>Al-Mutāba'ah</i>
Kondisyon upang matanggap ang Ibadah	11		totoong pananalig sa Allāh na mayroong kasamang pagtitiwala sa kanya at pagkuha ng mga pinapahintulutan na kaparaanan
Ang buod ng Apat na Usapin	12		Ang pagkatakot na mayroong kaalaman sa kadakilaan ng kinakatakutan at kaalaman sa kanyang ganap na kapangyarihan.
Ang Buod ng Tatlong Usapin	13		Ito ang katambal, kawangis, kahalintulad
Ang buod ng Tatlong Saligan	14		Sa loob ng Surah Al-Baqarah
Ang Asbab ay nababahagi sa	15		Ito ang <i>MILLAH</i> o paniniwala na lumilihis at lumalayo mula sa <i>Shirk</i> patungo sa <i>Al-Ikhlās</i> at <i>Tawhīd</i>
Nababahagi ang An-Nadhr sa	16		Pagbubukod-tangi sa Allāh sa pamamagitan ng mga Pinangalan at Tinangi niya sa Kanyang sarili sa Quran at sa binanggit ng Kanyang propeta, at magpatibay sa lahat

			ng ipinagtibay Niya sa Kanyang sarili at magwaksi sa lahat ng iwinaksi Niya sa Kanyang sarili nang walang Tahrīf (pagbabago ng kahulugan), o Ta'tīl (pag-aalis ng kahulugan) at nang walang Takyīf (paglalarawan ng pamamaraan ng kanyang katangian at pangalan o kung paano Niya isinasagawa ang Kanyang mga gawain), Tamthīl (paghahalintulad sa Kanya sa anumang nilikha).
Nababahagi ang Adh-dabh sa	17		Ang pagbubukod-tangi sa Allāh sa pagsamba.
Nababahagi ang AL-khawfr sa	18		Ang pagbubukod tangi sa Allāh sa Paglikha at Paghahari at pangangasiwa.
Al-Islām	19		Ang Pagbubukod tangi sa Allāh sa lahat ng natatangi sa kanya.
Antas ng Deen	20		Nagmula sa salitang Wahhada Yuwahhidu.
Al-Iman	21		Pagsikat ng Araw mula sa Kanluran at pagdating ng kamatayan.
Ang Paniniwala sa Huling Araw ay napapaloob dito ang	22		ang paglagpas ng isang lingkod sa dapat niyang kalagayan mula sa sinasamba o sinusundan o sinusunod.
Kabilang sa pagpapatunay ng pagiging Malaya mula sa Shirk	23		<i>Tawhīdur Rubūbiyah, Tawhīduh Asmā' was sifāt, Tawhīdul Ulūhiyah</i> at pagiging Malaya mula sa <i>Shirk</i> at mga tauhan nito.
Oras ng pagkaputol ng Tawbah	24		ang ganap na pagsuko sa Kaisahan ng Allāh at ganap pagsunod sa kanya at pagiging malaya sa <i>Shirk</i> at sa mga tauhan nito.
Taghut	25		Ito ang sinambang imahe

القواعد الأربع

Apat na Panuntunan

(Al-Qawā'id Al-Arba')

Sa ngalan ng Allāh,
Ang Pinakamahabagin, Ang Pinakamaawain

Katotohanan, ang lahat ng papuri ay para sa Allāh (ﷻ) lamang, purihin natin Siya at hilingin natin ang Kanyang tulong. Humingi tayo ng kapatawaran sa Kanya. At hilingin natin ang kalinga Niya mula sa kasamaan ng ating mga sarili at mula sa mga masasamang ating nagawa. Sinuman ang patnubayan ng Allāh (ﷻ) ay walang sinuman ang maaari na makapagligligaw sa kanya, at sinuman ang Kanyang hayaan na maligaw ay walang sinuman ang maaari na makapaggagabay sa kanya at ako ay sumasaksi na walang marapat sambahin kundi ang Allāh (ﷻ) Siya ang nag-iisa at walang katambal. At ako ay sumasaksi na si Propeta Muhammad (ﷺ) ay Kanyang alipin at sugo. At bilang pagpapatuloy:

Ang Panimula Sa Paliwanag

Ang May-Akda ng Aklat

Shaykhul Islām Mujaddidu da'watit Tawhīd Al-Imām:
Muhamamd bin Abdilwahrāb bin Sulayman Attamīmi, Abul Husayn
Siya ay isinilang sa Al- 'Uyaynah noong taon (1115 H)
at siya ay pumanaw sa Ad-Dhir'iyah noong taon (1206 H)

Ang *Al-Qawā'id Al-Arba'* ay siyang pangalawang aklat na mapag-aaralan sa serye ng *Mutūn* para sa isang *Tālibul Ilm*, At ang pagpapahalaga sa aklat na ito ay nararapat dahil sa mga sumusunod:

Ipinayo ng mga Ulamā na pag-aralan ito

Pagsunod sa yapak ng mga Ulamā mula sa *As-Salafus As-Sālih*

Napapaloob dito ang pagpapabulaanan sa mga pagdududa ng mga *Mushrikīn* sa ating panahon.

Dahil ito ang buod ng Aklat na *Khashfush Shubuhāt* (Pag-alis ng mga pagdududa)

Tayo ay magsisimula sa pag-aaral ng aklat na ito bago pa ang aklat ng *Khashfush Shubuhāt* upang hindi kumapit sa puso ng isang *Tālibul Ilm* ang alin mang pagdududa.

Ang Nilalaman ng Aklat na “Al-Qawāi’d Al-Arba”

Ito ay nababahagi sa Tatlong Bahagi:

[1] Ang Panimula

“Unwānus Sa’ādah”
(Palatandaan ng
Kaligayahan)

**[2] Kahalagahan ng pag-
aaral ng Tawhīd**

[3] Al-Qawāi’d

Ang mga Panuntunan

Una: Ang Panimula (*Unwānus Sa'adah*)

Palatandaan ng Kaligayahan

Sa ngalan ng Allāh
Ang Pinakamahabagin, Ang
Pinakamaawain^[1]

Idinadalangin ko sa Allāh (ﷻ) na siyang pinakamabuti, Ang panginoon ng dakilang *Al-'Arsh* (Trono) na gabayan ka sa mundong ito at sa kabilang buhay^[2], at gawin ka na isang mapagpala saan ka man naroroon^[3].

[1] Dahilan ng May-akda sa pagsisimula ng aklat sa pamamagitan ng Basmalāh

1. Pagsunod sa Qurān at mga Sugo.

2. Pagsunod sa mga naunang mga Ulamā at mga Salaf na ang kanilang kaugalian sa pagsusulat ay ang pagsisimula sa Basmalah.

3. Paghingi ng pagpapala sa pamamagitan ng pangalan ng Allāh Al-karīm.

[2] Pagkatapos ng *Basmalah*, Sinimulan ng Shaykh – رحمه الله – ang kanyang panimula sa pamamagitan ng panalangin para sa mga naghahanap ng kaalaman katulad ng kanyang nakasanayan, at ito ay isang palatandaan sa kanyang kaingatan at pagmamahal sa mga naghahanap ng kaalaman sa Islām, at paghingi sa Allāh (ﷻ) para sa kanila na makamit nila ang bawat kabutihan.

[3] Ang mga *Awliyā'* ng Allāh (ﷻ), sila ang mga pinagsasama nila ang *Al-Īmān* at *At-Taqwā* sa kanilang mga sarili.

Sinabi ni Shaykhul Islām ibn Taymīyyah – رحمه الله – : "Sinuman ang maging isang *Mu'min* o mananampalataya at maging isang *Taqīy* o may takot sa Allāh, siya ay naging isang Walīy ng Allāh)); at ang patunay sinabi ng Allāh (ﷻ): *«Dapat ninyong mabatid na katiyakan, ang mga 'Awliyā' ng Allāh ay wala silang dapat na katakutan, at wala silang dapat na ikalungkot, At sila na mga malalapit sa Allāh , ang kanilang katangian ay naniwala sila sa Allāh at sumunod sa Kanyang Sugo at sa anuman na kanyang dinala na kautusan mula sa Allāh at sila ay natatakot sa Allāh sa pamamagitan ng pagsunod nila sa Kanyang mga ipinag-uutos at pag-iwas sa Kanyang mga ipinagbabawal»* [10:62].

Al-Barakah: Ito ang paglago at pagdami.

At-Tabarruk: Ang paghingi ng biyaya at pagpapala.

Al-Mubāarak: Ang isang taong kapakipakinabang at pinagpala saan man siya naroroon.

Ang Tabarruk ay nababahagi sa Dalawa:

Tabarruk Mashrū'

(Tabarruk Na
Pinapahintulutan)

Tabarruk Mamnū'

(Tabarruk Na Ipinagbabawal)

Ito ang *Tabarruk* na walang matibay na basehan mula sa batas ng Islām at kahit sa pisikal na batayan, at ito ay isang uri ng *Shirkul Asghar*.

At ibilang ka mula sa mga taong kapag sila ay pinagkalooban ay nagpapasalamat^[1]

Pisikal: katulad ng Kaalaman, *Du'ā* at iba pa. Ang *Tabarruk* sa pamamagitan ng kaalaman ng isang nilalang o kanyang panawagan sa kabutihan, ito ay magiging isang *Barakah*, dahil nakakuha tayo mula sa kanya ng maraming kabutihan. Katulad ng mga aklat ni *Shaykhul Islām*, at iba pang mga *Imām* ng *Ummah* na kung saan inilagay ng Allāh (ﷻ) sa kanilang mga aklat ang *Barakah* at kabutihan at nakinabang dito ang sambayanan.

Sa batas ng Islām: katulad ng *Salāh* sa loob ng *Masjid Al-haram*, o sa *Masjid Nabawī*.

[1] Ang biyaya ay isang pagsubok, kabilang sa mga patunay sinabi ng Allāh (ﷻ):

«At ang pananatili rito sa daigdig ay pagsubok lamang sa pag-aatas o pagbabawal» [21:35].

«At nang makita ni Sulaymān na nasa sa kanyang harapan na nakatayo ang trono ay kanyang sinabi: “Ito ay mula sa Kagandahang-Loob ng Aking ‘Rabb’ upang subukin ako: kung ako ba ay magpapasalamat o tatanggi at di magpapasalamat? At sinuman ang tatanaw ng utang na loob sa Allāh sa Kanyang mga biyaya ay magiging kapaki-pakinabang ito para sa kanya, at sino naman ang tatanggi sa biyaya walang pag-aalinlangan, ang aking ‘Rabb ang Napakayaman na Ganap na Malaya mula sa lahat ng pangangailangan, na Siya ang Pinakamabait Tagapagkaloob» [27:40].

«Sa sinumang tao na kapag siya ay sinubok ng kanyang ‘Rabb’ ng biyaya, at pinaluwag sa kanya ang kanyang kabuhayan, at siya ay inilagay sa marangyang pamumuhay, na iniisip niya na ito ay parangal sa kanya mula sa kanyang ‘Rabb,’ na kanyang sasabihin: “Ang aking ‘Rabb’ ay pinarangalan ako”» [89:15].

At sa Hadīth: (Ang tatlong tao mula sa *banī Isrā’īl*, na ninais ng Allāh na subukin sila.....).

Ang mga biyaya ay naka-ugnay sa *Tawhidur Rubūbiyyah* at *Tawhīdul Ulūhiyyah* at ang pagpapasalamat sa biyaya ay nababahagi sa dalawa:

Ang pakikipag-ugnayan sa Allāh (ﷻ) bago dumating ang biyaya.

Ang uri na ito ay kinakailangan sa isang tao na maniwala siya nang tiyak, na ang nagbibiyaya ay ang Allāh (ﷻ), kaya naman hindi maaari na iugnay ng isang tao ang kanyang puso sa iba.

Kaya naman ang Paraiso ay hinihingi lamang mula sa Allāh (ﷻ); dahil Siya lamang ang nagmamay-ari nito, ganoon rin ang Biyaya, hindi ito maaari na hingiin maliban lamang sa Allāh (ﷻ).

﴿At ipaubaya mo ang iyong sarili sa Allāh na Tunay at Walang-Hanggang Buhay na hindi namamatay﴾ [25:58], ﴿Ang inyong sinasamba na mga rebulto bukod sa Allāh ay walang kakayahan na magbigay sa inyo ng anumang biyaya, na kung kaya, humingi kayo ng biyaya sa Allāh﴾ [29:17], Ibig sabihin sa Allāh lamang humingi at hindi sa iba ng biyaya ﴿At maging taos-puso kayo sa inyong pagsamba sa Kanya at pasalamat Siya﴾ [29:17]

Ang pagpapasalamat pagkatapos na makamit ang biyaya.

At ito ay mangyayari sa pamamagitan ng:

Puso

Dila

Katawan

Ito ay sa pamamagitan ng pagkakaroon ng tunay na *Īmān* at tamang *Aqīdah* at ganap na pagsuko na ang tagapag-biyaya ay ang Allāh (ﷻ) at ang lahat ng bagay na nasa isang tao ay biyayang nagmula sa Allāh (ﷻ).

Ito ay sa pamamagitan ng pagpapahayag sa biyaya ng Allāh (ﷻ) at pagpupuri sa Kanya at pagpapasalamat sa Kanya, sinabi Allāh (ﷻ):
﴿At ipahayag mo ang anumang ipinagkaloob sa iyo na Biyaya ng iyong Rabb﴾ [93:11]

Ito ay sa pamamagitan ng paggamit sa mga biyaya na ipinagkaloob sa mabuting paraan at kinalulugdan ito sa atin ng Allāh (ﷻ), dagdag pa rito, ang paggawa ng mga gawaing pagsunod para lamang sa Allāh (ﷻ) at paglayo mula sa mga pagsuway sa Kanya at ang pagsunod sa Kanyang mga utos.

At kapag sinubok siya ay nagtitiis^[1] at kapag nakagawa ng kasalanan siya ay humingi ng kapatawaran.

[1] Dahil ang Pagtitiis o *Sabar* ay obligado ayon sa pinagkasunduan ng *Ummah*.

Nababahagi ang mga tao sa apat na uri sa tuwing dumarating ang masasakit na pangyayari sa kanyang rito sa mundo:

1. At-Tasakkhut o Ang Pagkagalit sa masasakit na pangyayari rito sa mundo: Ito ay isang *Harām* o ipinagbabawal, at ito ay kabilang sa mga *Kabā'ir* o malalaking kasalanan. At ito ay mangyayari sa pamamagitan ng:

✿ Ang Pagkagalit sa pamamagitan ng Puso (o masama ang Loob): Sinabi ni Imām ibn Al-Qayyīm Al-Jawzīyah -رحمه الله-, sa pagpapaliwanag ng mga bagay na ito, Tunay na ang ilang mga tao ay hindi sila magkakamali na sabihin ito sa pamamagitan ng kanilang dila, subalit ang kanilang mga damdamin ang magiging saksi sa kanilang masamang akala sa kanilang Panginoon, sila ay magsasabi sa kanilang damdamin, “hindi makatarungan sa akin, ang Panginoon ko” “Hindi ipinagkaloob sa akin ng Panginoon” at marami pang iba, sila ay mga nagkulang, at nagmalabis. Kaya naman iyong iwasto ang iyong sarili at damdamin, ikaw ba ay ligtas? At kung ikaw ay makaliligtas mula rito, ikaw ay makaliligtas mula sa isang malaking bagay.

✿ Ang Pagkagalit sa pamamagitan ng Dila (o pananalita): Ito ay nangyayari sa pamamagitan ng “*As-siyāh*” o pagsigaw at “*An-niyāhah*” o paghagulgol, pagsasalita ng hindi maganda, at pagmumura.

✿ Ang Pagkagalit sa pamamagitan ng katawan (o kilos): Ito ay nangyayari sa pamamagitan ng pagsampal sa sariling mukha, pagpunit ng damit, paglulumpasay, at pagsabunot sa buhok.

2. Pagtitiis (*Sabar*): Ang hatol nito ay Wājib o obligado ayon sa pinagkasunduan ng *Ummah*. At nararapat at obligado na mag-*Sabar* tayo sa pamamagitan ng puso, dila at katawan. Sinabi ni Imām Ahmad -رحمه الله-: “Nabanggit ang patungkol sa *Sabar* sa *Quran* nang siyamnampung beses, at ito ay obligado ayon sa pinagkasunduan ng *Ummah*, at ang *Sabar* ay kalahati ng *Īmān*, dahil tunay na ang *Īmān* ay nahahati sa dalawang hati: Kalahati nito ay *Sabar* (Pagtitiis) at kalahati nito ay *Shukur* (Pagpasalamat) [Mula sa Aklat *Madārijus Sālikīn* ni Ibn Qayyīm].

3. Pagkalugod (*Ridā'*): Ang kanyang hatol ay *Mustahabb* o isang kaibig-ibig na Gawain, at ito ay mas mataas na antas kaysa sa *Sabar*.

4. Pagpasalamat (*Shukur*): Ang kanyang hatol ay *Mustahabb*. At ito ang pinakamainam na antas at pinakakumpleto at ganap.

Pangalawa: *Al-Qawaid Al-Arba'*

Ang Apat na Panuntunan

Sa ngalan ng Allāh Ang Pinakamahabagin, Ang Pinakamaawain Dapat mong malaman, gabayan ka nawa ng Allāh sa pagsunod sa kanya na: Ang *Al-Hanīfiyah* ay siyang relihiyon ni Ibrāhīm: Ito ang sambahin mo ang Allāh nang bukod-tangi at nag-iisa at nang dalisay, at ito ang inutos ng Allāh sa lahat ng tao, at nilikha sila sa layuning ito tulad ng sinabi ng Allāh (ﷻ) :

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

((At hindi ko nilikha ang mga jinn at tao maliban lamang sambahin nila Ako))^[1]

At kapag iyong nabatid na ang layunin sa paglikha sa iyo ng Allāh ay upang sambahin mo lamang Siya, dapat mong malaman na ang pagsamba na ito ay hindi matatawag na isang pagsamba hangga't magkaroon ito ng *Tawhīd*, Tulad ng *Salāh*, ito ay hindi matatawag na *Salāh* maliban kung ito ay mayroon kasamang *Tahārah* [o pagdadalisay].

At kapag ang *Shirk* ay humalo sa anumang pagsamba, ito ay masisira at magiging walang saysay, Tulad ng isang Dumi na humalo sa isang dalisay. At kapag iyong nalaman na kapag ang *Shirk* ay humalo sa anumang pagsamba ay kanya itong sisirain at gagawing walang saysay, at wawasakin ang anumang gawain, at ibibilang ang mga tauhan ng *Shirk* sa mga mananatili sa impiyerno nang walang hanggan; iyong malalaman na ang pinakamahalagang bagay sa iyo ay ang malaman mo ito; maaaring makaligtas ka mula sa patibong na ito; at ito ang *Shirk* o pagtatambal sa Allāh, na siyang sinabi ng Allāh (ﷻ) :

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾

((Katiyakan, ang Allāh ay hindi nagpapatawad sa sinumang nakagawa ng anumang 'Shirk'; subalit pinatatawad Niya ang anumang kasalanan maliban sa ganitong uri ng kasalanan, sa sinumang Kanyang naisin)).

At ito ay sa pamamagitan ng kaalaman patungkol sa apat na panuntunan na siyang binanggit ng Allāh sa Kanyang Qurān.

Ang Unang Panuntunan: Dapat mong malaman na ang mga Kuffār na silang dinigma ng Sugo, sila ay naniniwala sa Allāh bilang isang Tagapaglikha at Tagapangasiwa sa sanlibutan, ngunit hindi sila nakapasok sa Islam, at ang patunay sinabi ng Allāh (ﷻ) :

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيتِ وَيُخْرِجُ الْمَمِيتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۖ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ ۖ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾

((Sabihin, 'Sino ang nagtutustos sa inyo mula sa langit at lupa? O ang nagmamay-ari ng pandinig at paningin at nagbibigay-buhay sa patay at bumabawi nito sa mga buhay. Sino ang tagapagsaayos ng lahat ng bagay?' Tiyak na sasabihin nilang, 'Ang Allah.' Kaya sabihin, 'Hindi ba kayo matatakot sa Kanya?'))^[2]

[1] Ipinapaliwanag ng May-akda -رحمه الله- kung bakit tayo nag-aaral ng *Tawhīd* o Kaisahan ng Allāh .

[2] Ang mga Kuffār o 'di-mananampalataya sa panahon ng Sugo ng Allāh na si Muhammad (ﷺ) ay naniniwala at tinatanggap ang *Tawhīd*ur *Rubūbiyah* o Kaisahan ng Allāh (ﷻ) sa Kanyang pagkapanginoon, ganun pa man ay kinalaban pa rin sila ng Sugo ng Allāh (ﷻ);

At ang labanan sa pagitan ng Sugo ng Allāh (ﷻ) at silang mga Kuffār ay nangyari dahil sa pagpapalaganap ng paniniwala sa *Tawhīd*ul *Uluhiyah* o ang Kaisahan ng Allāh (ﷻ) sa pagsamba, kaya naman ang sinuman ang maglilihis o magbabaling ng anumang pagsamba sa iba maliban pa sa Allāh (ﷻ) , siya ay naging isang *Mushrik Kāfir*.

Ang Pangalawang Panuntunan: Ang mga *Mushrikīn* ay nagsasabing: “Hindi kami nanalangin sa kanila (*Rebulto, imahe at iba pang diyus-diyusan*), o pumaroon sa kanila, maliban lamang sa kadahilanang, nais naming humingi ng *Qurbah* [o mapalapit sa Allāh], at humingi ng *Shafā’ah* [o gawin silang tagapamagitan sa Allāh].

At ang patunay sa *Qurbah* sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾

((at ang mga yaong sumamba ng iba bukod sa Allāh at nagturing ng mga tagapangalaga na sinasandalan bukod sa Kanya, sinabi nila: “Hindi namin sinasamba ang mga diyus-diyusan na ito bilang katambal sa pagsamba sa Allāh kundi upang ang mga ito ay maging tagapamagitan sa amin sa Allāh, mapalapit kami sa Allāh at iangat sa amin ang aming antas sa Allāh.” Katiyakan, ang Allāh huhukuman Niya ang anuman na hindi nila pinagkasunduan sa pagsamba. Katiyakan, ang Allāh ay hindi Niya ginagabayan tungo sa Matuwid na Landas ang sinumang nagsisinungaling laban sa Allāh na di-naniniwala sa Kanyang mga palatandaan at mga katibayan))^[1]

At ang patunay ng *Shafā’ah* sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَٰؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾

(At sila na mga walang pananampalataya ay sumasamba ng iba bukod sa Allāh, na hindi man lang makapipinsala sa kanila at hindi man lamang makapagbibigay ng kapakinabangan sa kanila rito sa daigdig at sa Kabilang-Buhay at sinasabi nila: “Katiyakan, sinasamba lamang namin ito upang mamagitan sa amin sa Allāh,”)

At ang *Shafā’ah* ay may dalawang uri: *Shafā’atul Manfiyah* at *Shafā’atul Muthbatah*^[2]

[1] Nangatwiran ang mga tauhan ng *Shirk* at *Kufr* na sila ay ‘di-umano ay hindi nanalangin sa kanilang mga diyus-diyusan o pumaroon sa kanila, maliban lamang sa pagnanais na humingi ng *Qurbah* o para mapalapit sa Allāh (ﷻ), at *Shafā’ah* o gawing silang tagapamagitan sa Allāh (ﷻ). At dahil dito, tunay na sila ay hinatulan ng Propeta Muhammad (ﷺ) na mga *Kuffār* o hindi mananampalataya at sila ay kinalaban dahil dito.

[2] Ang *Shafā’ah* sa literal na kahulugan sa wikang Arabik: “*Damm*” o ang isa ay ginawang dalawa. At sa kahulugan nito sa batas ng Islām: Ito ang pamamagitan ng isa para sa isa pa upang magkamit ng kabutihan o maglayo sa kasamaan.

Uri ng *Shafā'ah*

Muthbatah (Pinagtibay)

Ito ang *Shafā'ah* na hinihingi lamang mula sa Allāh. Ito ay may mga kondisyon:

[1] Ang pahintulot ng Allāh upang mamagitan.

[2] Kaluguran ng Allāh para sa isang namamagitan

[3] At sa pinamamagitanan niya.

Sa mga bagay na kayang gawin ng mga nilalang at ito ay magiging tama sa apat na kondisyon:

[1] Naririyang (nasa iyong presensya)

[2] Buhay

[3] May kakayahan

[4] Ito ay kaparaanan lamang

Manfiyah (Winaksi)

Ito ay iwinaksi o 'di-tanggap sa Qurān, At ito ay isang bagay na hinihiling sa iba maliban pa sa Allāh subalit ang may kakayahan lamang magbigay nito ay ang Allāh (ﷻ).

Ang hatol nito ay: Malaking *Shirk*.

Natatangi sa Sugo ng Allāh (ﷻ) at hindi maaari na makilahok ang sinuman dito.

Pangkalahatan; para sa iba pang mga Sugo, at Propeta at mga Anghel at mga *Muwahhidīn* at *Al-afrāt* (mga bata).

Ash-Shafā'atu
Al-'Udhmā

O ang Dakilang *Shafā'ah*.

Pamamagitan ng Propeta (ﷺ)

Sa kanyang tiyuhin na si *Abū Tālib* na pagaanin ang parusa sa kanya.

Pamamagitan ng Propeta (ﷺ)

sa pagbukas ng mga pintuan ng Paraiso.

Upang itaas ang antas ng mga tauhan ng *Tawhīd*.

Sa sinumang tao na nahatulan na pumasok sa Impiyerno mula sa mga tauhan ng *Tawhīd* ay hindi sila papasukin dito.

Sinuman ang nakapasok na ng Impiyerno mula sa mga tauhan ng *Tawhīd* ay palalabasin sila mula roon.

Ang *Shafā'atul Manfīyah*: Ito ay isang bagay na hinihiling sa iba maliban pa sa Allāh subalit ang may kakayahan lamang magbigay nito ay ang Allāh; ang patunay sinabi ng Allāh (ﷻ): *«O kayong mga naniwala sa Allāh gumasta mula sa ipinagkaloob ng Allāh sa inyo bago dumating ang Araw ng Muling Pagkabuhay. (Sa Araw na yaon ay) walang bentahang maaaring mapagkakakitaan at wala ring kai-kaibigan sa Araw na yaon at tagapamagitan na mamamagitan sa inyo at ang mga walang pananampalataya sa Araw na yaon ay ang mga 'Dzâlimûn' (gumawa ng kasamaan)»* [2:254].

Ang *Shafā'ah Muthbatah*: Ito ang *Shafā'ah* na hinihingi sa Allāh (ﷻ), ang tagapamagitan ay kinakailangang mamagitan sa kapahintulutan ng Allāh (ﷻ), at ang "*Mashfū' lahu*" o ang pinamagitanan niya: Ito ang sinuman nalugod ang Allāh sa kanyang salita at gawa pagkatapos ng kapahintulutan ng Allāh (ﷻ), katulad ng sinabi ng Allāh (ﷻ): *«Walang sinuman ang maglalakas-loob na mamagitan sa Kanya maliban sa Kanyang kapahintulutan»* [2:255].

Ang Pangatlong Panuntunan^[1]: Tunay na ang Propeta Muhammad (ﷺ) ay lumitaw sa mga tao na may iba't-ibang mga sinasamba, tulad ng mga sumasamba sa mga anghel, propeta, mabubuting tao, bato, puno, araw at buwan. Ang mga ito ay kinalaban ng Propeta (ﷺ) at tinuring sila na magkakatulad.

Ang patunay sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ﴾

((Labanan ninyo sila hanggang sa wala nang kaguluhan at ang pagsamba ay para lamang sa Allāh. Kung sila ay titigil ay wala nang paglaban liban na lamang sa mga mapang-api))

At ang patunay [na sinamba nila ang mga] araw at buwan, sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾

((Kabilang sa Kanyang mga tanda ang gabi at araw at ang araw at buwan. Huwag kayong magpatirapa sa araw at sa buwan bagkus ay magpatirapa kayo sa Allāh na siyang lumikha sa kanila kung kayo sa Kanya lamang ay mga sumasamba))

At ang patunay [na sinamba nila ang mga] Anghel, sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾

((Hindi rin maaaring utusan niya kayo na ituring ang mga anghel at mga propeta bilang mga Panginoon. Utusan ba niya kayo ng hindi pananampalataya matapos na kayo ay naging mga Muslim)).

[1] Ang panuntunan na ito ay isang malinaw na patunay at lantad na kasagutan laban sa sinuman na magsasabi na: "Ang *Shirk* ay mangyayari lamang sa pagsamba sa mga Rebulto at imahe, at ang mga batayan sa Islām ay bukod tangi lamang tumutukoy sa pagsamba sa rebulto at iba pang diyus-diyosan sa panahon na iyon lamang."

Ito ay mali dahil ang propeta Muhammad (ﷺ) ay hindi sila pinag-iba-iba bagkus ibinilang silang lahat mula sa mga *Tāghūt*, at dinigma silang lahat ng Sugo ng Allāh (ﷻ) na walang pagbubukod tangi upang ang 'Deen' o Relihiyon ay mananatili na para na lamang sa Allāh (ﷻ).

Ang Patunay [na sinamba nila ang mga] Propeta; sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَأَنْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ ۚ إِنْ كُنْتُ فَلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۚ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ۚ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾

((Sasabihin ng Allāh , 'O Jesus na anak ni Maria, sinabi mo ba sa mga tao, 'Ituring ninyo ako at ang aking ina bilang dalawang diyos liban pa sa Allāh .' Sasabihin niya, 'Luwalhati sa Iyo. Hindi marapat para sa akin na magsabi ng bagay na wala akong karapatan dito. Kung sinabi ko man ito ay nalaman Mo ito. Nalalaman Mo kung ano ang nasa aking sarili at hindi ko nalalaman ang nasa Iyong sarili. Tunay na Ikaw ang nakakaalam sa mga nalilingid))

At ang Patunay [na sinamba nila ang mga] Mabubuting Tao; sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا﴾

((Ang kanilang mga dinadasalan ay naghahangad na makarating sa kanilang Panginoon, kung sino sa kanila ang magiging pinakamalapit at naghahangad ng Kanyang habag at natatakot sa Kanyang parusa. Tunay na ang parusa ng iyong Panginoon ay nakakatakot))

At ang patunay [na sinamba nila ang mga] Puno at Bato; sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۖ وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ﴾

((ano naman ang masasabi ninyo, O kayong mga sumasamba ng iba bukod sa Allāh , sa mga diyus-diyusan na ito na inyong sinasamba: si 'Al-Lât,' si 'Al-`Uzzâ' at 'Al-Manât' na pangatlo))

At mula sa Hadīth na inulat ni Abī Wāqid Al-laythī (رضي الله عنه), kanyang sinabi: “Lumisan kami kasama ang Sugo ng Allāh (ﷺ) patungo sa Hunain para sa isang labanan, at sa panahon na yaon ay kaiwan lamang namin sa *Kufr*, at nadaanan namin ang isang puno na pinagsasabitan ng mga *Mushrikīn* ng kanilang armas upang magpabiyaya dito na kung tawagin ay “*Dhāt Anwāt*”, at sinabi namin; o Sugo ng Allāh, gawan mo rin kami ng “*Dhāt Anwāt*” katulad ng kanilang “*Dhāt Anwāt*” [Hadīth].

Ang Pang-apat na panuntunan: Ang mga *Mushrikīn* sa ating panahon ay mas malubha ang kanilang *Shirk* kaysa sa mga naunang panahon. Sapagkat ang mga *Mushrikīn* noon ay nagtatambal lamang sila sa mga panahon na maginhawa ang kanilang buhay ngunit kung dumarating ang kagipitan at kahirapan sa kanila, ang Allāh lamang ang kanilang sinasamba. Ngunit ang mga *Mushrikīn* sa ating panahon ay nagtatambal sa Allāh sa panahon na sila ay nasa ginhawa at sa pahanon na sila ay nasa kagipitan at kahirapan. Ang patunay sa mga ito ay ang sinabi ng Allāh (ﷻ) :

﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾

((Kapag sila ay sumakay sa barko ay nananalangin sila sa Allāh nang dalisay para lamang sa Kanya sa relihiyon. Ngunit kapag iniligtas Niya sila tungo sa lupa, sila ay mga nagtatambal))^[1]

At tunay na ang Allāh ang lubos na nakakaalam

Wa Sallallāhu ‘Alā Muhammadin Wa ‘Alā
Ālihi Wa sahabihi wa Wallam

[1] Ipinaliwanag ng May-akda -رحمه الله- sa panuntunan na ito, ang panganib ng katayuan ng mga *Mushrikīn* sa ating panahon, dahil mas malubha ang kanilang *Shirk* kaysa sa mga naunang panahon na mga *Mushrikīn*; Dahil ang mga *Mushrikīn* sa ating panahon ay itinatambal ang Allāh (ﷻ) kahit na sila ay nasa maginhawang kalagayan, at tinatambalan pa rin nila ang Allāh (ﷻ) sa pahanon ng kagipitan at kahirapan, at ito ay iba sa mga *Mushrikīn* noon dahil sila ay nagtatambal sa Allāh (ﷻ) sa mga panahong maginhawa sila, at sumasamba sila nang dalisay sa Allāh sa panahon ng kagipitan at kahirapan nila.

At kung ang mga *Kuffār* sa panahon ng Propeta Muhammad (ﷺ) ay mas mababa ang kanilang *Shirk* ngunit ay naging *Kāfir* o di-mananampalataya pa rin sila, ano sa tingin mo sa sinuman ang kanyang pagtatambal ay patuloy kahit pa sa maginhawang kalagayan o kagipitan at kahirapan, sila ay mas karapat-dapat na maging *Kāfir* sa simula pa lamang.

Ang Al-Qawā'id Al-Arba' ay buod ng aklat na Khashifush Shubuhāt					
Ang Panimula: Unwānus Sa'ādah (Palatandaan ng Kaligayahan)					
Unwānus Sa'ādah (Palatandaan ng Kaligayahan)					
At kapag sinubok siya ay nagtitiis	kapag sila ay pinagkalooban ay nagpapasalamat	Ang biyaya ay isang pagsubok	Pagpapasalamat sa biyaya	naka-ugnay sa Tawhādul Rubūbiyyah	Ang Paraiso ay hinihingi lamang mula sa Allāh; dahil siya ang nagmamay-ari nito, ganoon rin ang Biyaya, hindi ito maaring hingiin maliban lamang sa Allāh (ﷻ).
		Ang patunay sinabi ng Allāh: ﴿At ang pananatili rito sa daigdig ay pagsubok lamang sa pag-aatas o pagbabawal﴾ [21:35].		naka-ugnay sa Tawhādul Ulūhiyyah	Pagpapasalamat gamit ang Puso: ganap na pagsuko na ang tagapag-biyaya ay ang Allāh at ang lahat ng bagay na nasa isang tao ay biyayang nagmula sa Allāh (ﷻ).
					Pagpapasalamat gamit ang Dila: <i>“Ito ay mula sa Kagandahang-Loob ng Aking ‘Rabb’ upang subukin ako: kung ako ba ay magpapasalamat o tatanggi at di magpapasalamat?” [27:40]</i>
					Pagpapasalamat gamit ang Katawan: Ang gamitin ang mga biyaya na ipinagkaloob sa mabuting paraan at kinalulugudan ito sa atin ng Allāh, dagdag pa roon ang paggawa ng mga gawaing pagsunod para lamang sa Allāh at paglayo mula sa mga pagsuway sa Kanya at ang pasunod sa Kanyang utos.
		Ang mga kalagayan ng mga tao sa tuwing dumarating ang masasakit na pangyayari.			Ang Mutaskkhit [o pagkagalit] sa masasakit na pangyayari rito sa mundo. Kabilang ito sa mga kabair o malalaking kasalanan. Bagkus maaaring umabot pa sa Shirk Asghar, at ito ay mangyayari sa pamamagitan ng Puso, Dila at Katawan
					Ang Sābir [o Pagtitiis]: Ang hatol nito ay Wājib o obligado ayon sa pinagkasunduan ng Ummah. Magsabar tayo sa pamamagitan ng puso, dila at katawan.

Ang Al-Qawā'id Al-Arba' ay buod ng aklat na Khashfush Shubuhāt	Ang Panimula: Unwānus Sa'ādah (Palatandaan ng Kaligayahan)	Unwānus Sa'ādah (Palatandaan ng Kaligayahan)	At kapag sinubok siya ay nagtitiis	Ang Rādhi [o Nalugod]: Ang hatol nito ay Mustahabb o isang kaibig-ibig na gawain, at ang ganap na pagkalugod sa Panginoon, ang malaman niya na ang lahat ng bagay na tumama sa kanya ito ay nagmula sa Allāh at lahat ng itinakda ng Allāh sa isang tao ay kabutihan.
			Ang Shākīr [o Nagpapasalamat]: Ito ang pinakamainam na antas at pinakakumpleto. At ito ang pinaka kaibig-ibig sa lahat, at mapabilang sa mga alipin ng Allāh na mapagpasalamat.	
			at kapag nakagawa ng kasalanan, siya ay humihingi ng kapatawaran	
	Bakit natin pag-aaralan ang Tawhīd at ang peligro ng Shirk?		Ang Al-Hanīfīyah ay relihiyon ni Ibrāhīm (ﷺ), nilikha ka ng Allāh upang sambahin mo siya nang nag-iisa, ang pagsambang ito ay hindi matatawag na isang pagsamba hangga't magkaroon ng Tawhīd , kapag ang Shirk o pagtatambal sa Allāh ay humalo sa anumang Pagsamba, ito ay masisira at magiging walang saysay. At wawasakin ang anumang gawain, at ibibilang ang mga tauhan ng Shirk sa mga mananatili sa Impiyerno nang walang hanggan, ang pinakamahalagang bagay sa iyo ay ang malaman mo ito.	
Ang Apat na panuntunan	[1] Ang Unang Panuntunan: Dapat mong malaman na ang mga Kuffār na silang kalaban ng Sugo, sila ay naniniwala sa Tawhīdur Rububiyah, at hindi sila naniniwala sa Tawhīdul Uluhiyah, at dahil dito ay hindi sila nakapasok sa Islām .			
	[2] Ang Pangalawang Panuntunan: Ang mga Kuffār ay sumasamba sa mga rebulto at iba pang diyus-diyosan sa kadahilanang nais nilang makamit ng Qurbah at Shafā'ah.			
	[3] Ang Pangatlong Panuntunan: Tunay na ang Propeta Muhammad (ﷺ) ay lumitaw sa mga tao na may iba't-ibang mga sinasamba, at silang lahat ay kinalaban ng Propeta (ﷺ) at itinuring sila na mga magkakatulad.			
	[4] Ang Pang-apat na panuntunan: Ang mga Mushrikīn sa ating panahon ay mas malubha sa kanilang Shirk kaysa sa mga naunang panahon.			

Pagsusulit sa *Al-Qawā'id Al-Arba'*

Pangalan: Bilang ng nasaulo mula sa *Kitabut Tawhīd*:

Iyo bang nasaulo ang *Al-Qawā'id Al-Arba'*:

Gawain	Ang patunay mula sa Qurān at Sunnah
Ang Biyaya ay pagsubok	
Paniniwala ng mga <i>Kuffār</i> sa <i>Rubūbīyyah</i>	
Paghingi ng <i>Qurbah</i>	
<i>Shafā'atul Manfīyah</i>	
Patunay na sinamba ng mga <i>Mushrikīn</i> ang Araw at Buwan	
Patunay na sinamba ng mga <i>Mushrikīn</i> Mga Malaikah	
Patunay na sinamba ng mga <i>Mushrikīn</i> mga Sugo	
Patunay na sinamba ng mga <i>Mushrikīn</i> mga mabubuting tao	
Patunay na sinamba ng mga <i>Mushrikīn</i> mga Puno at Bato	
Ang mga <i>Mushrikīn</i> ay sumasamba nang dalisay sa Allāh sa panahon ng kanilang kahirapan at sila ay nagtatambal sa Kanya sa panahon ng kanilang kaginhawahan	
Patunay sa <i>Shirk</i>	

Isulat ang iyong mga nalalaman sa mga sumusunod:

Bakit tayo nag-aaral ng Tawhīd ?	1-	2-	3-	4-
5-	6-	7-	8-	9-
Bakit natin pinag-aaralan ang <i>Al-Qawā'id Al-Arba'</i>	1-	2-		
3-	4-			
Nababahagi ang Aklat na <i>Al-Qawā'id Al-Arba'</i>	1-	2-	3-	
Ang aklat na <i>Al-Qawā'id Al-Arba'</i> ay buod ng Aklat na				
Bakit natin pag-aaralan ang aklat na <i>Khashful Shubuhāt</i> ?				
Unwānus Saā'dah	1-	2-	3-	
<i>Al-Hanīfiyah</i>				
Ang bunga mula sa pag-aaral ng <i>Al-Qawā'id Al-Arba'</i>				
Ang <i>Awliyā'</i> ng Allāh sila ang...	Sinabi ni Shaykhul Islām :			
Ang patunay dito	At bakit:			
Mangyayari ang pagpapasalamat sa biyaya. Magbigay ng halimbawa.	1-			
2-				
3-				
Paano mangyayari ang ugnayan ng isang alipin sa Allāh?				
Ang mga kalagayan ng mga tao sa tuwing dumarating ang masasakit na pangyayari.	1- at kanyang hatol :			
	At ito ay mangyayari:			
	1-			
	2-			
	2- at kanyang hatol :			
	At ito ay mangyayari:			
	1-			
	2-			
3-	4-			

Ang kahulugan ng <i>Shafāa'h</i> :	Literal: Sa Islām :		
Nababahagi ang <i>Shafāa'h</i> sa	1-	2-	
Kondisyon ng <i>Shafāa'tul Muthbatah</i>	1-	2-	3-
At nababahagi sa: 1-	at nabahahagi sa: 1-		2-
3-	at nabahahagi sa: 1-		2-
Unang Panuntunan			
Pangalawang Panuntunan			
Pangatlong Panuntunan			
Pang-apat na Panuntunan			
Ang hatol sa isang gawaing kapag ito ay nahaluan ng <i>Shirk</i> .	Ang Patunay:		

نواقض الإسلام

Ang mga gawaing nakakapawalang-bisa sa Islam ng isang Muslim

(*Nawāqidul Islām*)

Nawāqidul Islām

Sinabi ni Shaykhul Islām Muhammad bin Abdilwahrāb (رحمه الله):

Sa ngalan ng Allāh
Ang Pinakamahabagin, Ang Pinakamaawain

Alamin mo na ang Nawāqidul Islām ay sampung gawain:

Una: Ang *Shirk* (o Pagtatambal) sa pagsamba sa Allāh, Kanyang sinabi (ﷺ):

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾

((Katiyakan, ang Allāh ay hindi nagpapatawad sa sinumang nakagawa ng anumang 'Shirk'; subalit pinatatawad Niya ang anumang kasalanan maliban sa ganitong uri ng kasalanan, sa sinumang Kanyang naisin)) at sinabi pa:

﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾

((Tunay na sinumang magtambal sa Allāh, ay ipinagbawal ng Allāh sa kanya ang Paraiso at ang kanyang hantungan ay Impiyerno. Ang mga makasalanan ay walang tagatulong)), at kabilang dito: ang pag-aalay ng kinatay na hayop sa iba maliban pa sa Allāh, katulad ng pag-aalay nito sa isang Jinn o sa isang libingan ng namatay.

Pangalawa: Sinuman na gawin niya ang anumang bagay bilang tagapamagitan sa pagitan niya at ng Allāh; nananalangin siya rito, at nagsusumamo ng *Shafā'ah* (pamamagitan) at nananalig sa kanila ay naging isang *Kāfir* o hindi Muslim ayon sa pinagkasunduan ng mga *Ulamā*.

Pangatlo: Sinuman ang hindi niya itunuturing ang mga *Mushrikīn* o mga nagtatambal sa Allāh bilang mga *Kāfir*, o nagdududa sa kanilang pagiging hindi Muslim o kaya ay itinuring na tama ang kanilang mga kapamaraan sa relihiyon ay naging isang *Kāfir*.

Pang-apat: Sinuman ang maniwala na ang iba pang gabay maliban pa sa gabay ni Propeta Muhammad (ﷺ) bilang mas ganap kaysa sa kanyang gabay o kaya ay mas mainam ang batas ng iba kaysa sa batas niya, tulad ng mga tao na mas tinatangkilik nila ang batas ng mga *Tāwāghīt* [o mga huwad na sinasamba] kaysa sa batas ni Propeta Muhammad (ﷺ), ay naging isa ring *Kāfir*.

Panglima: Sinuman ang mamuhi sa anumang ipinahayag sa Propeta Muhammad (ﷺ) kahit pa ito ay kanyang isinasagawa ay naging isa ring *Kāfir*.

Pang-anim: Sinuman ang mangutya, mang-alipusta sa anumang bagay sa relihiyon ng Propeta Muhammad (ﷺ) o sa mga gantimpala o mga parusa nito ay isa ring *Kāfir*. Sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿قُلْ أَلِلّٰهَ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿١﴾ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾

((Sabihin, 'Ang Allāh ba at ang Kanyang mga talata at Kanyang Sugo ang hinahamak ninyo?')

﴿Huwag na kayong mangatwiran pa. Kayo ay nawalan ng pananampalataya matapos ang inyong pananampalataya))

Pangpito: Ang *Sihr* o Salamangka at kabilang dito: Ang *Sarf* o pangkukulam at *A'tf* o panggagayuma, at sinuman ang gumawa nito o nalugod sa gawain na ito, siya ay naging *Kāfir*. Sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿وَمَا يُعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ﴾

((Hindi sila nagturo sa sinuman liban na lamang na sinabi muna nila na, 'Tunay na kami ay pagsubok lamang kaya huwag kayong marwalan ng pananampalataya'))

Pangwalo: Ang pagtulong sa mga *Mushrikīn* at pakikiisa sa kanila laban sa mga Muslim. Sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾

((Sinuman sa inyo ang kakampi sa kanila ay tunay na siya ay kabilang sa kanila. Tunay na ang Allāh ay hindi naggagabay sa mga taong makasalanang))

Pangsiyam: Ang sinuman na maniwala na may ilang mga tao na hindi nasasakop ng *Sharī'ah* o batas ni Propeta Muhammad (ﷺ) katulad ng hindi pagkakasakop ni *Khadhir* sa *Sharī'ah* ni *Mūsā* (ﷺ) ay isa ring *Kāfir*.

Pangsampu: Ang pagtalikod sa relihiyon ng Allāh, sa pamamagitan ng 'di-pag-aaral nito at 'di-pagsasabuhay. Sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَكَرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ﴾

((Mayroon pa bang pinakamatindi ang kanyang kasamaan, sa (harapan ng) kanyang 'Rabb' kaysa sa isa na kapag pinaaalalahanan sa mga palatandaan ng Allāh ay tinatalikuran niya ang lahat ng ito. Katiyakan na Kami ay maghihiganti sa mga Mujrimin (mga makasalanang)).

Walang pinagkaiba kung ang mga ito ay ginawa ng isang tao nang pabiro o dahil sa takot, maliban na lamang kung siya ay napilitan. Ang mga nakapapawalang-bisa na ito ng Islam ng isang tao ay siyang pinakamapanganib at ang may pinakamaraming nalulugmok dito kaya't kailangan sa isang Muslim na mag-ingat mula sa mga ito at katakutan ang mga ito para sa kanyang sarili. At tayo ay magpakupkop sa Allāh (ﷻ) mula sa mga bagay na nagsasanhi ng kanyang pagkapoot at masakit na parusa, at itampok nawa ng Allāh (ﷻ) ang pagpapala at kapayapaan sa Kanyang pinakamainam na nilalang na si Muhammad, at sa kanyang pamilya at kasamahan.

Pagpapaliwanag

Panimula ng May-Akda

Sa ngalan ng Allāh
Ang Pinakamahabagin, Ang Pinakamaawain

Alamin mo na ang *Nawāqidul Islām* ay sampung gawain:

Bakit sinisimulan ng mga *Ulamā* ang kanilang mga akda sa pamamagitan ng *Basmalah*?

Pagsunod sa Qurān
at mga Sugo

Pagbibigay ng
Pansin sa Hadīth:
((*Ang lahat ng
mahalagang
bagay...*)) [Hadīth]
kahit na ito ay
isang mahinang
Hadīth.

Pagsunod sa mga
naunang mga *Ulamā*
at mga *Salaf* na ang
kanilang kaugalian
sa pag-aakda ay
pagsisimula sa
Basmalah.

Paghingi ng
pagpapala sa
pamamagitan ng
pangalan ng Allāh
(ﷻ).

Kapag binanggit ang *A'dad* o mga bilang sa loob ng Qurān at Sunnah

Kapag wala tayong matagpuan sa mga kasulatan ng Qurān at Sunnah na magdadagdag sa bilang na iyon; ito ay magiging isang "*Bilang na Mafhūm*": Ibig sabihin ay Hindi maaaring dagdagan; halimbawa: ang bilang ng *Arkānul Islām*, *Arkānul Īmān* katulad sa Hadīth ni Jibrīl (ﷺ).

Kapag matagpuan natin sa mga kasulatan ng Qurān at Sunnah na Nagdadagdag sa bilang na iyon, ito ay magiging isang "*Bilang na hindi Mafhūm*": Ibig sabihin ay maaari na dagdagan ito na umaayon sa Qurān at Sunnah halimbawa: sinabi ng Sugo ng Allāh (ﷻ): (*Ang limang bagay na mula sa Fitrah*) [Hadīth], at sinabi niya pa: ((*Layuan ninyo ang pitong nakapipinsalang kasalanan*)) [Hadīth].

Bakit Binabanggit minsan ang *A'dad* o bilang, ngunit hindi ito *Maḥḥūm*?

Ito ay isang uri ng mabuting pagtuturo ng Sugo ng Allāh (ﷻ), na kung saan ninanais niya mula sa mga tagapakinig na masaulo at dumikit sa kanilang mga isipan habang sila ay nasa lugar ng pag-aaral, upang sa ganon ay madaling maalala ang mga usapin at aralin pagkatapos dumaan ang maraming panahon; katulad ng sinabi ng Sugo ng Allāh (ﷻ): (*Tatlong bagay na aking sinumpaan sa Allāh, at inyo itong kabisaduhin: Hindi na babawasan ang kayamanan ng isang alipin na nagbigay ng Sadaqah*) [Hadīth]. At ang pamamaraan na ito ay siyang ginamit ng May-akda - رحمه الله - sa kanyang mga sulatin.

Bakit natin pag-aaralan ang mga *Nawāqidul Islām*?

Upang tayo ay makalayo rito at hindi ito makagawa. Ang pag-aaral sa mga ito ay may malaking pakinabang, bagkus ito ang pinaka kapakipakinabang na aralin; katulad ng pag-aaral natin ng mga nakasisira ng *Wudhū'*, upang sa ganon ay hindi masira ang ating *Wudhū'* at gaya rin sa ating pag-aaral ng mga nakasisira ng *Salāh*, upang hindi maging sira ang ating mga *Salāh*. Iniulat ni Hudhayfah bin Yaman (رضي الله عنه) kanyang sinabi: "Isang araw ang mga tao ay nagtatanong sa Sugo ng Allāh patungkol sa kabutihan, at ako naman ay nagtatanong sa kanya ang patungkol sa kasamaan, dahil sa takot ko na maabutan nito" [Hadīth].

Ano ang *Nawāqidul Islām*?

Ito ang mga nakasisira ng Islām ng isang Muslim, at maglalabas sa kanya mula sa Islām tungo sa Malaking *Kufr*.

Ang Kahulugan ng Islām: (Ito ang ganap na pagsuko sa Kaisahan ng Allāh at pagsunod sa Kanya at pag-iwas sa *Shirk* at sa mga tauhan nito).

Ang kahulugan nito:

Ito ang mga bagay na maglalabas sa isang Muslim mula sa Islam tungo sa malaking *Kufr*.

Ilayo nawa tayo ng Allāh mula rito at pangalagaan.

At bakit minsan ay tinatawag ng mga Ulama na ito ay *Nawāqid* at minsan ay *Mufsidāt* o *Mubtilāt*?

Dahil ito ay isang pag-uuri upang hindi magsawa ang isang mag-aaral. ganon pa man, ang kanilang kahulugan ay iisa lamang: Nakasisira ng Islām, Nakasisira ng *Wudho*, Nakasisira ng *Salāh* o *Sawm*.

Ito bang mga *Nawāqid* ay napagkasunduan ng mga Ulama?

Oo.

Ito ba ay may limitado na bilang?

Wala, at hindi ito limitado na bilang.

Bakit sinabi na ito ay sampu lamang?

Ibig sabihin ng sampu na ito, ay siyang pinaka-delikado at upang maisaulo ng mabilis.

Maaari bang takdaan ang mga *Nawāqid* sa pangkalahatang pamamaraan?

Mula sa mga salita; pagmumura sa Allāh (ﷻ) o sa Propeta (ﷺ) o sa Relihiyon.	Mula sa mga gawa; <i>Sihr</i> o Salamangka.	Mula sa mga Paniniwala; Ang paniniwala na ang pagkamit ng pakinabang mula sa iba maliban pa sa Allāh (ﷻ).	Ang pagdududa sa pagiging <i>Kāfir</i> ng mga Hudyo at mga Kristiyano na pawang dumating sa kanila ang <i>Da'wah</i> ng Propeta (ﷺ) ngunit hindi sila naniwala rito.
--	--	--	---

**Binanggit ba ng Propeta Muhammad (ﷺ) ang Sampung *Nawāqid*?
Ano ang mga batayan nito?**

Oo, ang bawat *Nawāqid* na ito ay binanggit ng Propeta Muhammad (ﷺ), bagkus ang bawat *Nāqid* ay mayroon itong mga batayan mula Qurān at Sunnah, sinabi ng Allāh (ﷻ):
«At sa ganitong pamamaraan ng pagpapahayag Namin sa iyo, O Muhammad, ipinaliliwanag ang mga malilinao na katibayan sa lahat ng katotohanan, nang sa gayon ay lumantad ang daan ng mga gumagawa ng mga kasamaan» [6:55].

Sinuman ang gumawa ng alinman sa mga *Nawāqid* ay maaari bang hatulan siya nang pagiging *Kāfir* ng bawat sinuman na makakakita sa kanya o nalaman niya ito?

Hindi, bagkus marapat na sumangguni sa mga *Ulamā*, at sa mga may awtoridad na magbigay ng hatol sa batas ng Islām sa pagiging *Kāfir* ng isang partikular na tao. Sinabi ng Propeta Muhammad (ﷺ): (Sinuman ang magsasabi sa kanyang kapatid na: *O kafir; tunay na babalik ito sa isa sa kanilang dalawa*) [Hadith].

Sinu-sino ang mga nagsulat ng aklat tungkol sa mga *Nawāqid*?

Ang lahat ng nagsulat ng aklat tungkol sa *Fiqh* ay binanggit ang mga *Nawāqid* sa kabanata patungkol sa hatol ng mga *Murtad* (tumalikod sa Islām), subalit ang May-akda ng aklat na ito; siya ang kauna-unahan na nagsulat na kung saan ay ibinukod niya at inilagay sa isang aklat.

May pinagkaiba ba ang mga gawaing *Nawāqid* at gumagawa nito?

Oo, at marapat lamang, dahil hindi lahat ng tao na nakagagawa ng gawaing *Kufr* ay magiging *Kāfir* na ito agad, bagkus nararapat na magkaroon ng matibay na katibayan at mawala ang mga pagdududa sa paghahatol ng *Kufr* sa isang partikular na tao. At ang layunin ng May-akda رحمه الله ay hindi hatulan ang mga partikular na tao; bagkus ang layunin nito ay magbabala mula sa mga *Nawāqid*, at ito ay isang uri ng pagpapayo para sa *Ummah*.

Ano ang mga nararapat na gawin ng isang nag-aaral ng *Nawāqid*?

Nararapat sa isang Muslim na mag-ingat mula sa mga ito at katakutan ang mga ito para sa kanyang sarili. At magbabala siya sa mga tao mula sa mga ito. At ang paghahatol sa mga tao ay nararapat isangguni sa mga *Ulamā* at sa mga may awtoridad na magbigay ng hatol sa batas ng Islām.

Sinabi ng Allāh (ﷻ): *«Dumating sa inyo ang isang Sugo na kabilang sa inyo. Mabigat sa kanya ang inyong pagdurusa, nagmamalasakit sa inyo at sa mga nanampalataya, siya ay mabuti at mahabagin»* ﴿٩﴾ Ngunit kung sila ay tatalikod O Muhammad ay sabihing, 'Sapat na ang Allāh para sa akin at walang diyos na marapat sambahin liban sa Kanya. Sa Kanya ako nananalig. Siya ang Panginoon ng dakilang trono» [9:128].

Ang Unang Nāqid

Una: Ang *Shirk* (o Pagtatambal) sa pagsamba sa Allāh, Kanyang sinabi (يُشْرِكُ):

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾

((Katiyakan, ang Allāh ay hindi nagpapatawad sa sinumang nakagawa ng anumang 'Shirk'; subalit pinatatawad Niya ang anumang kasalanan maliban sa ganitong uri ng kasalanan, sa sinumang Kanyang naisin)) at sinabi pa:

﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾

((Tunay na sinumang magtambal sa Allāh, ay ipinagbawal ng Allāh sa kanya ang Paraiso at ang kanyang hantungan ay Impiyerno. Ang mga makasalanan ay walang tagatulong)), at kabilang dito: ang pag-aalay ng kinatay na hayop sa iba maliban pa sa Allāh, katulad ng pag-aalay nito sa isang Jinn o sa isang libingan ng namatay.

Uri ng Shirk

Akbar (Malaki):

(رحمه الله - Ito ang tinutukoy ng May-akda)

At ito ang paniniwala na ang iba pa maliban sa Allāh ay may palihim na kakayahan sa pangangasiwa sa sanlibutan o nasa kanilang kamay ang pagkamit ng pakinabang o pagtulak sa kapinsalaan.

Asghar (Maliit):

At ito ang pagtuturing sa isang bagay bilang kaparaanan na hindi naman itinuring ng Allāh bilang kaparaanan. At ang lahat ng bagay na daan patungo sa Malaking *Shirk* ay isang *Shirk Asghar*.

- Nakapagtitiwalag mula sa Relihiyon.
- Hindi tatanggapin ang lahat ng gawain.
- Pinahihintulutan para sa mga Awtoridad, ang pagpatay sa gumagawa nito at kunin ang kayaman niya.
- Mananatili ang gumagawa nito sa Impiyerno habang panahon.
- kapag tinawag sa batas ng Islām na *Akbar* o *malaki*.
- kapag nabanggit ang salitang *Shirk* at *Kufr* na tukoy sa pamamagitan ng (AL) sa mga kasulatan mula Qurān at Sunnah; ito ay tumutukoy sa isang Akbar.

- Hindi nakapagtitiwalag mula sa Relihiyon.
- Hindi tatanggapin lamang ang mga gawain na may nakahalo na *Riyāa'*.
- Hindi pinahihintulutan para sa mga Awtoridad ang pagpatay sa gumagawa nito at kunin ang kayaman nila.
- Hindi mananatili ang gumagawa nito sa Impiyerno habang panahon.
- Kapag tinawag sa batas ng Islām na *Asghar*.
- Kapag nabanggit sa batas ng Islām na ang gawain na ito ay isang *Shirk* o *Kufr* at hindi ito tinukoy sa pamamagitan ng (AL) bilang pantukoy.

Pinapatawad ba ang Shirk Akbar?

Ang Shirk Akbar ay hindi ito pinapatawad kapag namatay ang isang tao sa ganitong gawain; Sinabi ng Allāh (ﷻ): *“Katiyakan, ang Allāh ay hindi nagpapatawad sa sinumang nakagawa ng anumang ‘Shirk’”* [4:48], at kapag nagbalik-loob ito; siya ay papatawarin, Sinabi ng Allāh (ﷻ): *“Sabihin mo, O Muhammad sa Aking mga aliping nagmalabis sa pang-aapi sa kanilang mga sarili sa pamamagitan ng pagsagawa ng anumang ipinag-uutos ng kanilang mga sarili na kasalanan: “Huwag kayong marwalan ng pag-asa sa Awa ng Allāh. Katiyakan, ang Allāh ay pinatatawad Niya ang lahat ng kasalanan. Katotohanan, Siya ang Ganap na Mapagpatawad, ang Napakamaawain sa kanila.”*” [39:53], hanggang sa hindi pa sumisikat ang araw sa kanluran nito; sinabi ng Propeta Muhammad (ﷺ): *“(Hindi matatapos ang Hijrah hangga’t hindi matatapos ang Tawbah at hindi matatapos ang Tawbah hangga’t hindi sumisikat ang araw sa kanluran nito) [Hadīth], o dumating ang paghihingalo, Sinabi ng Allāh (ﷻ): “At hindi tinatanggap ang pagsisisi ng sinumang nagpupumilit sa pagsasagawa ng mga kasalanan hanggang sa dumating sa kanila ang paghihingalo at sasabihin ng isa sa kanila: “Ako’y nagsisisi na ngayon”*” [4:18].

Ang Mga Uri ng Kasalanan

Ang Malaking Shirk:
At ito ang pinaka-Mataas na uri ng Shirk

Ang Maliit na Shirk:
Ito ay mas mababa sa Malaking Shirk ngunit mas Malaki ito sa Kabā’ir

Kabā’ir
Malalaking kasalanan:

Lahat ng kasalanan na may natatanging parusa na itinakda katulad ng: pagsumpa o pagtaboy o kawalan ng kinalaman sa gumagawa nito o kabilang siya sa mga Kāfir o Mushrik o hindi kabilang sa mga Mu’minin o hinalintulad sa mga pinakamasagwang hayop.

Saghā’ir
Maliliit na kasalanan:

Lahat ng kasalanan na walang natatanging parusa na itinakda.

Ang hatol sa kanya:

Nararapat sa kanya na magbalik-loob, Sinabi ng Propeta Muhammad (ﷺ): *“(Ang Nā’ihah kapag hindi ito nagbalik-loob bago ito mamatay) at sa iba pang Hadīth: (kapag nilayuan ang Kabā’ir...) [Hadīth].*

Ang Antas nito:

Ito ay Magkakaiba, Sinabi ng Propeta Muhammad (ﷺ): *“(Ang pinaka-Malaking Kabā’ir....) [Hadīth].*

Ang hatol sa Gumagawa nito:

- Mananatiling isang Mu’min ngunit kulang ang Īmān o Mu’min sa kanyang Īmān, makasalanan sa kanyang gawaing kasalanan.
- Mamahalin siya ayon sa bilang ng kanyang Īmān, at kamumuhian ayon sa dami ng kanyang kasalanan.
- Hindi maaari na lumapit habang ginagawa niya ang kasalanan na ito.

Bilang nito:

Ito ay walang takda na bilang subalit nakatakda ayon sa pamantayang nabanggit sa itaas.

Ang tatlong uri ng *Ad-Dhabah* (Mga Pagkatay sa mga inalay na hayop)

Ang pagkakatatay ng hayop para sa Allāh

Katulad ng: *Hadī* at *Udhhiyah* at *Sadaqāt*.

Pagkakatatay ng hayop para sa iba pa maliban sa Allāh; bilang pagmamahal at pagdadakila

Katulad ng pag-aalay ng kinatay na hayop para sa *Jinn*, at mga patay sa libingan, Ito ay itinuturing na malaking *Shirk*.

Pagkatay na *Mubāh*

Katulad ng karne ng tupa upang kainin o ipagbili.

Pangalawang Nāqid

Pangalawa: Sinuman na gawin niya ang anumang bagay bilang tagapamagitan sa pagitan niya at ng Allah; nananalangin siya rito, at nagsusumamo ng *Shafā'ah* (pamamagitan) at nananalig sa kanila ay naging isang *Kāfir* o hindi Muslim ayon sa pinagkasunduan ng mga *Ulamā*.

Mga Uri ng *Shafā'ah*

Sa mga bagay na walang kakayahan na gawin ito ng mga nilalang:

Muthbatah (Pinagtibay)

Ito ang *Shafā'ah* na hinihingi lamang mula sa Allāh. Ito ay may mga kondisyon:

- [1] Ang pahintulot ng Allāh upang mamagitan.
- [2] Kaluguran ng Allāh para sa isang namamagitan
- [3] At sa pinamamagitanan niya.

Manfiyah (Winaksi)

Ito ay iwinaksi o ditanggap sa Qurān; Ito ang isang bagay na hinihiling sa iba maliban pa sa Allāh subalit ang may kakayahan lamang magbigay nito ay ang Allāh (ﷻ).

Ang hatol nito ay:
Malaking *Shirk*.

Sa mga bagay na kayang gawin ng mga nilalang.

At ito ay magiging tama sa apat na kondisyon:

- 1- Nariripan (nasa iyong presensya)
- 2- Buhay
- 3-May kakayahan
- 4 -Ito ay kaparaanan lamang.

Natatangi sa Sugo ng Allah (ﷻ):

[1] Ang Dakilang *Shafā'ah*

[2] Pamamagitan ng Propeta sa kanyang amain na Abu Talib na pagaanin ang parusa sa kanya.

[3] Pamamagitan ng Propeta sa pagbukas ng mga pintuan ng Paraiso

Pangkalahatan para sa mga iba pang Sugo at Propeta at mga Anghel at mga *Muwahhidīn* at ang *Al-afrāt* (mga bata):

[1] Upang itaas ang antas ng mga tauhan ng Tawhīd.

[2] Sa sinumang nahatulan ng pagpasok sa Impiyerno mula sa mga tauhan ng Tawhīd, sila ay hindi na papapasukin pa sa Impiyerno.

[3] Sinumang nakapasok na sa Impiyerno mula sa mga tauhan ng Tawhīd; ay palalabasin sila mula roon.

Maaari bang sabihin ng isang tao sa kapwa niya na: “Manalangin ka sa Allāh para sa akin?”

Kung ang paghingi na ito ay mayroong uri ng pangangailangan, ito ay uri ng *Shirk Asghar*, at kung ang paghingi ng *Du‘ā* na ito ay mula sa isang buhay at naririyang at may kakayahan at naniniwala na ito ay isang kaparaanan lamang ito ay maaari at pinahihintulutan; ngunit mas mainam na iwanan ito.

Ang Tawakkul

Ito ang tunay na pananalig sa Allāh (ﷻ) na mayroong kasamang pagtitiwala sa Kanya at pagkuha ng mga pinahihintulutan na kaparaanan.

***Shirk Akbar*; kapag ito ay binaling sa iba maliban pa sa Allāh (ﷻ):
(Ito ang nais iparating ng May-Akda)**

Ang *Tawakkul* na pagsamba at pagsuko:
Ito ang ganap ng pananalig at pagtitiwala sa sinuman, na kung saan ay pinapaniwalaan ito na nasa kanyang kamay ang pagtamo ng pakinabang at nagtutulak palayo ng kasamaan na may kalakip na pagsusumamo, katulad ng pananalig sa mga patay.

***Shirk Asghar*:**

Ito ang pananalig at pagtitiwala sa isang taong buhay na may kalakip na pagsusumamo sa kanya; katulad ng sinuman na sumandal at nagtiwala sa isang tao na buhay sa kanyang biyaya at itinuring niya ito bilang kaparaanan.

***Jāiz*:**

Ito ang pananalig at pagtitiwala sa isang tao na buhay sa mga bagay na pinapangasiwa sa kanya na walang kasama na pagsusumamo; katulad ng isang pinagkatiwalaan na tao sa pagbebenta ng isang bagay.

Maaari bang sabihin na: “Ako ay umaasa at nagtitiwala kay pulano” o “Ako ay nagtitiwala at umaasa sa Allāh pagkatapos ay kay Pulano”? At ano ang tama?

Hindi maaari na sabihin na: “Umaasa ako kay Pulano”, at hindi rin maaari na sabihin na: “Ako ay umaasa sa Allāh at pagkatapos ay kay Pulano”; dahil ito ay isang Gawain ng puso na hindi maaari na ibaling sa iba pa maliban sa Allāh, bagkus sabihin na: “Ako ay nagtitiwala kay Pulano”; Ibig sabihin, pinagkatiwalaan ko siya. Ang Propeta Muhammad (ﷺ) ay ipinagkatiwala sa ilang *Sahābah* ang mga ilang gawain nito, pangkalahatan man o pangnatatangi.

Pangatlong Nāqid

Pangatlo: Sinuman ang hindi niya itunuturing ang mga *Mushrikīn* o mga nagtatambal sa Allāh bilang mga *Kāfir*, o nagdududa sa kanilang pagiging hindi Muslim o kaya ay itinuring na tama ang kanilang mga kapamaraan sa relihiyon ay naging isang *Kāfir*.

Ang Hatol sa mga *Mushrikīn* (mga nagtatambal sa Allāh) sa Islām?

Ang sinuman na dumating at umabot sa kanya ang panawagan ng Propeta Muhammad (ﷺ) at hindi siya naniwala rito, siya ay naging isang *Kāfir* o nakagawa siya ng Malaking *Kufr*; dahil sinabi ng Allāh (ﷻ): *«ang sinumang magnais ng iba maliban sa 'Deen Al-Islām' ay hindi ito tatanggapin sa kanya at sa Kabilang-Buhay ay kabilang siya sa mga talunan»* [3:85].

Kabilang ba ang mga Angkan ng Kasulatan sa mga *Mushrikīn*?

Oo, mapapabilang sila sa mga *Mushrikīn* na mga hindi naniwala sa Propeta Muhammad (ﷺ), sinabi ng Allāh (ﷻ): *«kayong mga Muslim, makipaglaban kayo sa (mga kumakalaban sa Allāh na) hindi naniniwala sa Kaisahan ng Allāh at hindi naniniwala sa Muling Pagkabuhay, at hindi iniitwasan ang anumang ipinagbabawal ng Allāh at ng Kanyang Sugo, at yaong hindi nila tinatanggap ang Tunay na Relihiyon na Al-Islām, na katulad ng mga Angkan ng Kasulatan na mga Hudyo at mga Kristiyano, hanggang sa sila ay magbabayad ng 'Jizyah', na ibibigay sa inyo bilang kanilang ganap na pagpapasailalim»* [9:29]. At sinabi ng Propeta Muhammad (ﷺ): *(At Ako ay sumusumpa sa may hawak ng aking kaluluwa, walang sinuman na makaririnig sa aking katuruan mula sa Ummah na ito, Hudyo man ito o Kristiyano at siya ay namatay at hindi naniwala sa katuruan na ipinadala at ipinahayag sa akin, tunay na siya ay kabilang sa mga taga Impiyerno)* [Hadīth].

Ito ba ay nangangahulugan na hindi na natin maaari pang isakatuparan ang mga Kasunduan?

- Sinuman ang mayroong Kasunduan, marapat niya itong isakatuparan upang makamit niya ang pagmamahal ng Allāh, sinabi ng Allāh (ﷻ): *«Kung ang sinumang tutupad sa kanilang kasunduan sa inyo ay tuparin din ninyo sa kanila ang kasunduan. Katiyakan, ang Allāh ay nagmamahal sa mga matatakutin na tumutupad sa kasunduan»* [9:7].

Nababahagi ang mga tao hinggil sa pakikitungo sa mga *Mushrikīn*:

Silang mga lumalahok sa mga *Kuffār* sa kanilang mga pagdiriwang, mga kaarawan, mga tradisyon at ritwal.

Silang mga nagmalabis sa kanila sa pamamagitan ng pagpatay sa kanila, at pananakit at iba pa.

Sila na mga nasa pagitan ng dalawang pangkat, at ito ang *Ahlus Sunnah wal Jamā'ah*, hindi sila lumalahok sa kanilang mga pagdiriwang, kaarawan at ritwal, at kanilang isinasakatuparan ang mga Kasunduan sa pagitan nila, hindi sila nagmamalabis at nananakit at pinakikitunguan sila sa mga kalakalan, at hinihikayat sila tungo sa Kaisahan ng Allāh (ﷻ).

Pang-apat na *Nāqid*

Pang-apat: Sinuman ang maniwala na ang iba pang gabay maliban pa sa gabay ni Propeta Muhammad (ﷺ) bilang mas ganap kaysa sa kanyang gabay o kaya ay mas mainam ang batas ng iba kaysa sa batas niya, tulad ng mga tao na mas tinatangkilik nila ang batas ng mga *Tāwāghūt* [o mga huwad na sinasamba] kaysa sa batas ni Propeta Muhammad (ﷺ), ay naging isa ring *Kāfir*.

Mga bahagi ng paggawad ng hatol bukod sa mga ibinaba ng Allāh (ﷻ)

Ang tinatangkilik niya ang hatol ng *Tāghūt* at mga batas nito kaysa sa hatol ng Allāh (ﷻ), na may paniniwala na ang hatol ng Allāh ay hindi naaangkop; siya ay nakagawa ng *Kufr Akbar* o Malaking *Kufr* na nakapagtitiwalag mula sa Relihiyon.

Sinabi ng Allāh (ﷻ): *﴿Itinuring ng mga Hudyo at mga Kristiyano ang kanilang mga Paham at ang mga palasamba sa kanila na mga Diyos na sinasamba at Panginoon﴾* [9:31].

At kapag naniwala na ang hatol ng Allāh (ﷻ) ay obligado itong isabuhay at ito ay mas naaangkop para sa mga bansa at sa mga tao, subalit tinatangkilik at inuna pa rin niya ang batas ng mga *Tāghūt* dahil sa pansariling kagustuhan at pagnanais sa pamumuno at iba pa; ito ay isang *Kufr Asghar* at isang *Fisq* [o makasalanan], at kung naputol dahil dito ang karapatan ng isang Muslim, siya ay magiging *Dhālim* [o 'di-makatarungan], at maaari na mahulog pa siya sa Malaking *Kufr* na nakapagtitiwalag mula sa Relihiyon.

Panglimang Nāqid

Panglima: Sinuman ang mamuhi sa anumang ipinahayag sa Propeta Muhammad (ﷺ) kahit pa ito ay kanyang isinasagawa ay naging isa ring *Kāfir*.

Ang Batayan na tumutukoy sa *Naqīd* na ito:

Sinabi ng Allāh (ﷻ): *«Dahil sa kinamuhian nila ang Aklat ng Allāh at di nila pinaniwalaan, na kung kaya, naging walang kabuluhan ang kanilang Gawain»* [9:47]. At sinabi pa: *«Sumumpa ang Allāh sa Kanyang Sariling Kataas-taasan, na kailanman ay hindi sila magiging tunay na mananampalataya hanggang hindi ka nila ginagawang hukom, O Muhammad sa anumang hindi nila napagkakasunduan sa mga pagitan nila, pagkatapos ay hindi sila makararamdam sa kanilang mga sarili ng pagtutol sa anumang iyong pinasyahang paghahatol, at sila ay susunod nang ganap na pagsunod»* [4:65]. At sinabi pa: *«At sinuman ang ninais ng Allāh na gabayan, ay bubuksan Niya ang kalooban nito sa Islām; at sinuman ang naisin Niya na maligaw ay gagawin Niya ang kalooban nito na sarado at masikip na siya ay mahihirapan sa pagtanggap ng patnubay; na ang katulad niya ay isa na umaakyat paitaas, na nagkakaroon ng paninikip sa kanyang paghinga. At ganoon ang ginagawa ng Allāh sa mga kalooban ng mga walang pananampalataya na paninikip, na naninikip ang kanilang dibdib sa paghinga; na ganoon ang ginawang parusa sa mga walang pananampalataya»* [6:125].

Ang pagmamahal at pagkamuhi para sa Allāh

Ang pagmamahal at pagkamuhi alang-alang sa Allāh ay kabilang sa mga obligadong gawain, bagkus ito ang pinakamatibay na tanda ng pananampalataya.

Anu-ano ang mga marapat na mahalín alang-alang sa Allāh?

Ang lahat ng mga gawain na kalugod-lugod sa Allāh, at ito ang lahat ng katuruan sa Islām; tulad ng Tawhīd.

Ang lahat ng nagsasabuhay ng gawaing kalugod-lugod sa Allāh; tulad ng mga Sugo, Propeta, mga Anghel, mga *Sahābah* at lahat ng may Tawhīd sa Allāh.

Ang mga panahon na kung saan minamahal ito ng Allāh; katulad ng *Laytul Qadr* at *Thuluthul Layl Al-Akhir*. (Huling ikatatlong bahagi ng gabi)

Ang mga lugar na kung saan minamahal ito ng Allāh; katulad ng *Makkah*, *Al-Madīnah An-Nabawīyah*.

Anu-ano ang mga marapat na kamuhian alang-alang sa Allah?

Ang lahat ng mga gawain na kinamumuhian ng Allāh at tinanggihan ito; at ito ang lahat ng ipinagbawal ng Islām tulad ng *Shirk*.

Ang lahat ng nagsasabuhay ng gawaing kinamuhian ng Allāh at tinanggihan ito; tulad ng mga *Mushrikīn* at *Munāfiqīn* at mga taga-sunod ng *Shaytān* mula sa mga tao.

Ang mga panahon na kung saan kinamuhian ito ng Allāh; katulad ng mga panahon kung saan sinasamba ang Araw dito at iba pa.

Ang mga Lugar na kung saan kinamuhian ito ng Allāh, katulad ng mga lugar na pinagdadausan ng *Shirk*.

Magiging isang *Kafīr* ba ang isang Babae kung kanyang kamuhian ang *Ta'addud* o pag-aasawa ng mga kalalakihan ng higit sa isa?

Sa totoo lamang ang isang babae ay hindi naman niya tinanggihan ang Batas ng Islām, subalit hindi niya gusto para sa kanyang asawang lalaki ang magkaroon ito ng iba pang asawa na kasama niya at sa kalagayan na ito ay hindi masisi ang isang babae.

Pang-anim na Nāqid

Pang-anim: Sinuman ang mangutya, mang-alipusta sa anumang bagay sa relihiyon ng Propeta Muhammad (ﷺ) o sa mga gantimpala o mga parusa nito ay isa ring *Kāfir*. Sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿قُلْ أَلِلّٰهُ وَأَيَّاتِهِ وَرُسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ۚ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾

((Sabihin, 'Ang Allāh ba at ang Kanyang mga talata at Kanyang Sugo ang hinahamak ninyo?')

﴿Huwag na kayong mangatwiran pa. Kayo ay nawalan ng pananampalataya matapos ang inyong pananampalataya))

Al-Mustahzi' [o ang isang nangungutya]

Ang kahulugan at hatol nito:

Ang *Al-Istihzā'* ay isang *Sukhrīyah* o pangungutya sa pananampalataya, at ang hatol sa isang nangungutya sa pananampalataya o minumura niya ito ay isang uri ng *Kufr* o naging isang *Kāfir*; at ito ay malaking *Kufr* na nakapagtitiwalag mula sa relihiyon, at ang gumagawa nito ay panghabang buhay sa Impiyerno.

At ang isang nakaririnig ng pangungutya sa pananampalataya ay marapat na pigilan niya ito at umalis sa lugar na iyon, katulad din ito kung napapanood niya o sinasalaysay ito na walang pagbabawal; dahil sa sinabi ng Allāh (ﷻ): *(At inihayag sa inyo, sa Aklat ng inyong 'Rabb; na kapag narinig ninyo sa usapan na nilabag at hinamak ang mga talata ng Allāh, ay huwag kayong makumpok sa kanila maliban na lamang kung babaguhin nila ang usapan, Walang pag-aalinlangan, kapag kayo ay nakumpok sa kanila sa gayong kalagayan ay magiging katulad nila kayo)* [4:140].

Tatanggapin lamang ang pagbabalik-loob ng isang nangutya sa pananampalataya sa kondisyon:

- Ang purihin niya ang Allah (ﷻ) sa mga bagay na nararapat sa Kanya.
- Ang iwaksi at ipagkaila ang lahat ng kanyang sinabing pangungutya.
- Ang ilahad ang tanda ng kanyang pagbabalik-loob upang malaman ang katotohan nito.

At ang isang tao na minura niya ang Propeta Muhammad (ﷺ) tunay na ang kanyang pagbabalik-loob ay tatanggapin ng Allāh (ﷻ) kung ito ay naging totoo, at siya ay hahatulan ng kamatayan ng kinauukulan dahil sa kanyang nagawa.

Magiging isang *Kāfir* ba ang isang tao kung ang kanyang pangungusap ay maaring mayroong pagmumura o paninira sa pananampalataya?

Ipapaliwanag sa kanya ang bagay na iyon, kung siya ay magbalik-loob ay hahayaan natin siya, at kung hindi ay atin na idudulog ang kanyang kaso sa mga kinauukulan at mga Ulama.

Pangpitong Nāqid

Pangpito: Ang *Sihr* o Salamangka at kabilang dito: Ang *Sarf* o pangkukulam at *A'tf* o panggayuma, at sinuman ang gumawa nito o nalugod sa gawain na ito, siya ay naging *Kāfir*. Sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ﴾

((Hindi sila nagturo sa sinuman liban na lamang na sinabi muna nila na, 'Tunay na kami ay pagsubok lamang kaya huwag kayong mawalan ng pananampalataya')).

Ang *Sihr* (o Salamangka)

Ang hatol nito:

Ang *Sihr* ay isang malaking *Kufr*, dahil sa Sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿Hindi sila nagturo sa sinuman liban na lamang na sinabi muna nila na, 'Tunay na kami ay pagsubok lamang kaya huwag kayong mawalan ng pananampalataya'﴾ [2:102].

Ang mga palatandaan ng mga Salamangkero:

- [1] Pagsalungat sa mga kondisyon ng pinahihintulutan na *Ruqyah* sa Islām.
- [2] Pagsusulat ng mga letra, at mga salita na hindi maintindihan.
- [3] Ang pagsipat sa mga bituin (*Astrology*), pagbabasa ng palad at baso.
- [4] Pagbubuhol ng lubid at pag-ihip dito.
- [5] Pangkukulam at panggayuma.
- [6] Ang utusan ang may karamdaman na sumalungat sa batas ng Islām katulad ng paggawa ng *Harām* o pag-iwan ng *Salāh*, at pag-iwan ng *Bismillah* sa tuwing mag-aalay ng hayop na kakatayin.
- [7] Pagtatanong sa pangalan ng Ina.
- [8] Ang pag-aangkin ng pagkakaroon ng karunungan ukol sa *Al-Ghayb* o mga bagay na nalilingid.

Hatol sa pagpunta sa mga *Sāhir* (Salamangkero o mangkukulam)

Ang tinutukoy dito na pagpunta ay; ang pagdalaw, o pagpapadala ng isang tao, o sulat tungo sa salamangkero o mangkukulam, at kabilang din dito ang panonood ng mga palatuntunan sa telebisyon at mga *website*, at *magasin* patungkol sa panghuhula, salamangka, at pagbabasa ng palad at baso...

Ang hatol sa pagpunta sa mga *Sāhir*: Ang sinuman na gumawa nito ay hindi tatanggapin ang kanyang *Salāh* o pagdarasal sa loob ng apatnapung (40) araw ayon sa *Hadīth*.

At ang sinuman ang magpunta o dumalaw sa kanila at siya ay naniniwala sa kanilang mga sinasabi, tunay na sinabi ng Propeta Muhammad (ﷺ): (Sinuman ang tumungo sa isang 'Arrāf o manghuhula at naniwala sa mga sinasabi nito ay nawalan ng pananampalataya sa ipinahayag kay Propeta Muhammad) [Hadīth], at hindi kabilang dito ang isang nagtungo para pagbawalan ang mga *Sāhir* o pumipigil sa kanila kung sila ay nararapat sa gawain na ito.

An-Nushrah:

Ang panggagamot sa kulam ng isang taong kinulam.
Ito ay may dalawang uri:

Pinahihintulutan:

Ang panggagamot sa *Sihir* sa pamamagitan ng *Ruqyah'* at pagpapakupkop sa Allāh at mga gamot na pinahihintulutan sa Islām.

Ipinagbawal:

Ang panggagamot sa kulam sa pamamagitan ng isa pang kulam. Sinabi ng Propeta Muhammad (ﷺ): *(Tunay na ito ay mula sa mga gawain ng Demonyo)* [Hadīth].

Ang sagot at tugon sa mga nagsasabi na maaari na manggamot sa kulam sa pamamagitan pa ng isang kulam:

- [1] Ang panggagamot sa kulam sa pamamagitan ng isa pang kulam ay isang pagsalungat sa Qurān at Sunnah, at sa mga gawain Sahābah, at mga Salaf Sālih –Kalugdan nawa sila ng Allāh-.
- [2] Ito ay isang uri ng pangmamaliit sa panggagamot sa pamamagitan ng Qurān at mga panalangin mula Sunnah Nabawīyah.
- [3] Ito ay isang uri ng pagpapalakas sa pangkukulam at mangkukulam, pagbibigay sa kanila ng awtoridad sa mga tao.
- [4] Paglihis mula sa katiyakan at ito ang panggagamot sa pamamagitan ng Qurān at mga panalangin mula sa Sunnah tungo sa pagdududa at ito ang panggagamot sa pamamagitan ng *Sihir*.
- [5] Ito ay isang uri ng paghingi ng tulong mula sa mga Demonyo.
- [6] Kapag nagtiis ang isang tao na kinulam, tunay na siya ay makakapasok sa Paraiso katulad ng nabanggit sa Hadīth.
- [7] Ang panggagamot sa kulam sa pamamagitan ng isa pang kulam ay mas nakadaragdag ng mas masidhing kulam.
- [8] Ang Propeta Muhammad (ﷺ) ay nakulam din ngunit hindi niya ginamit bilang panglunas ang Kulam bagkus kanyang ginamit ang mga pinahihintulutan na *Ruqyah* sa batas ng Islām.

Pangwalong Nāqid

Pangwalo: Ang pagtulong sa mga *Mushrikīn* at pakikiisa sa kanila laban sa mga Muslim. Sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾

((Sinuman sa inyo ang kakampi sa kanila ay tunay na siya ay kabilang sa kanila. Tunay na ang Allāh ay hindi naggagabay sa mga taong makasalanan))

Ang pagtulong sa mga *Mushrikīn* laban sa mga *Muslimīn*

Obligasyon ng isang Muslim na iwaksi ang mga *Mushrikīn* at kanilang mga katuruan at marapat na hindi maniwala ang isang Muslim sa kanila, at obligasyon din ng isang Muslim na mahalin at tangkilikin ang mga tauhan ng *Tawhīd*. At sinuman ang mahalin niya ang *Kufr* at malugod dito o tumulong sa mga *Kuffār* at mga *Mushrikīn* laban sa Islām at mga Muslim; siya ay naging isang *Kāfir* na Malaking *Kufr* na nakapagtitiwalag mula sa relihiyon.

At ang resulta sa atin: Ang pakikipagtulungan sa mga *Mushrikīn* ay dalawang uri:

Kufr at *Riddah*:

Ang pakikipagtulungan sa mga *Mushrikīn* laban sa mga Muslim dahil sa pagmamahal sa *Kuffār* at pagkamuhi sa mga Muslim at paghahangad na mangibabaw ang mga *Kuffār* laban sa mga Muslim.

Hindi isang *Kufr* na nakapagtitiwalag sa relihiyon:

Hindi dahil sa pagmamahal sa mga *Mushrikīn* at pagkamuhi sa mga Muslim, bagkus para lamang sa makamundong pakinabang at pansariling kabutihan.

Pangsiyam na *Nāqid*

Pangsiyam: Ang sinuman na maniwala na may ilang mga tao na hindi nasasakop ng *Sharī'ah* o batas ni Propeta Muhammad (ﷺ) katulad ng hindi pagkakasakop ni *Khadhir* sa *Sharī'ah* ni *Mūsā* (عليه السلام) ay isa ring *Kāfir*.

Ang sinumang maniwala na may ilang mga tao na hindi nasasakop ng *Sharī'ah* o Batas ni Propeta Muhammad (ﷺ):

Tunay na siya ay naging *Kāfir* na Malaking *Kufr* na nakapagtititwalag mula sa relihiyon ayon sa pinagkaisahan ng mga *Ulamā*. At ang sinuman na makagawa nito ay bibigyan ng pagkakataon na magbalik-loob, at kung hindi magbabalik-loob; siya ay hahatulan ng kamatayan.

Sinabi ng Allāh (ﷻ): *«Sabihin mo Muhammad! O sangkatauhan, tunay na ako ang Sugo ng Allah sa inyong lahat»* [7:158]. At sinabi ng Propeta Muhammad (ﷺ): *(Kung ang aking kapatid na si Mūsā ay nabubuhay lamang; siya ay kabilang sa aking tagasunod)* [Hadīth].

At napapaloob dito ang mga angkan ng kasulatan na umabot at dumating sa kanila ang panawagan ng Islām; dahil sila ay mga *Mushrikūn* katulad ng nabanggit sa una.

Lumabas ba si *Khadhir* mula sa relihiyon ni *Mūsā*? Walang napatunayan na batayan sa atin na si *Khadhir* ay lumabas sa relihiyon ni *Mūsā*, at kung ito ay napagtibay, maaari na si *Khadhir* ay hindi sakop mula sa relihiyon ni *Mūsā*, at ang mga sugo ay pinapadala sa kani-kanilang mga nasyon nang bukod-tangi at ang Propeta Muhammad (ﷺ) ay isinugo sa buong sangkatauhan at hindi maaari na lumabas ang sinuman mula sa kanyang batas at relihiyon.

Pangsampung Nāqid

Pangsampu: Ang pagtalikod sa relihiyon ng Allāh, sa pamamagitan ng 'di-pag-aaral nito at 'di-pagsasabuhay. Sinabi ng Allāh (ﷻ):

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَكَرَ بَيِّنَاتٍ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ﴾

((Mayroon pa bang pinakamatindi ang kanyang kasamaan, sa (harapan ng) kanyang 'Rabb' kaysa sa isa na kapag pinaaalalahanan sa mga palatandaan ng Allāh ay tinatalikuran niya ang lahat ng ito. Katiyakan na Kami ay maghihiganti sa mga Mujrimin (mga makasalanan)).

Ang pagtalikod sa relihiyon ng Allāh (ﷻ):

Sinabi ng Propeta Muhammad (ﷺ): (Sinuman ang naisin para sa kanya ng Allāh ang kabutihan ay pinapa-unawa sa kanya ang Relihiyon) [Hadīth], kaya naman ang sinuman na hindi ninais ng Allāh (ﷻ) sa kanya ang kabutihan siya ay tatalikod at magpapabaya sa pag-aaral ng Relihiyon ng Allāh (ﷻ), sinabi ng Allāh (ﷻ): *﴿Mayroon pa bang pinakamatindi ang kanyang kasamaan, sa (harapan ng) kanyang 'Rabb' kaysa sa isa na kapag pinaaalalahanan sa mga palatandaan ng Allāh ay tinatalikuran niya ang lahat ng ito, Katiyakan na Kami ay maghihiganti sa mga Mujrimin (mga makasalanan)﴾* [32:22]. At ang *Mujrimūn* ay sila ang mga magsisipasok sa Impiyerno. -Wa I'yādhu Billāh-.

Ang hatol sa pagtalikod sa Relihiyon ng Allah (ﷻ):

Kung siya ay tatalikod sa pamamagitan ng kanyang pandinig at puso sa Propeta Muhammad (ﷺ); ibig sabihin ay hindi niya ito paniniwalaan at hindi rin niya pinapasinungalingan, at hindi niya kakampihan at hindi rin lalabanan at hindi talaga siya nakikinig sa lahat ng dumating na katuruan ng Propeta Muhammad (ﷺ), ang hatol nito ay isang *Kāfir* na malaking *Kufr* na nagpapalabas mula sa pananampalataya. Sinabi ng Allah (ﷻ): *﴿At kapag pinayuhan ang mga yaong mapagkunwari, na sinasabi sa kanila: "Halina kayo sa ipinahayag ng Allāh, at sa Kanyang Sugong si Muhammad, at sa Kanyang gabay," makikita mo ang mga yaong mapagkunwari na ipinapakita nila na sila ay may paniniwala at itinatago ang kanilang di-paniniwala, na tinatalikuran ka na may matinding pagtangi﴾* [4:61] At sinabi rin: *﴿At sinuman ang tatalikod sa pagsunod sa Allāh na kanyang 'Rabb' at tatalikod sa pakikinig ng Qur'ān at pag-iintindi nito, at di-pagpapatupad nito ay papapasukin siya sa matindi at masidhing kaparusahan﴾* [72:17].

Pangwakas ng May-Akda

Walang pinagkaiba kung ang mga ito ay ginawa ng isang tao nang pabiro o dahil sa takot, maliban na lamang kung siya ay napilitan. Ang mga nakakapawalang-bisa na ito ng Islām ng isang tao ay siyang pinakamapanganib at ang may pinakamaraming nalulugmok dito kaya't kailangan sa isang Muslim na mag-ingat mula sa mga ito at katakutan ang mga ito para sa kanyang sarili. At tayo ay magpakupkop sa Allāh (ﷻ) mula sa mga bagay na nagsasanhi ng kanyang pagkapoot at masakit na parusa, at itampok nawa ng Allāh (ﷻ) ang pagpapala at kapayapaan sa Kanyang pinakamainam na nilalang na si Muhammad, at sa kanyang pamilya at kasamahan.

Walang pinagkaiba ang mga *Nawāqid* na ito kung ang mga ito ay ginawa ng isang tao na:

***Hāzil* o Pabiro:**

Ito ang gumagawa ng isang *Nāqid* pagkatapos ay nagpapanggap na siya ay nagbibiro.

***Jād* o Seryoso:**

Ito ay may intensyon na gawin ang *Nāqid* at walang siyang dahilan dito.

***Khāif* o isang natatakot:**

Ito ang isang nagpapanggap nang may kasinungalingan na ang kanyang nagawa na *Nāqid* ay dahil sa takot mula kapahamakan na maaaring niyang makamit sa kanyang kayamanan o katayuan at siya ay hindi napilitan sa bagay na iyon, sinabi ng Allāh (ﷻ): *«At mayroon sa tao na nagsasabi: “Naniwala kami sa Allāh,” subalit kapag sila ay nakaranas ng paghihirap mula sa mga walang pananampalataya ay ituturing nilang kaparusahan ng Allāh, at kapag dumating naman ang tulong na mula sa iyong ‘Rabb’;sasabihin nila na mga tumalikod sa kanilang pananampalataya: “Katiyakan, kami ay kasama niyo” Di ba ang Allāh ang Ganap na Nakaaalam kung ano ang niloloolob ng Kanyang mga nilikha?»* [29:10]

***Al-Mukrah* o Ang isang napilitan:**

Hindi magiging isang *Kāfir* ang sinumang pinilit na gawin ang isa sa mga *Nawāqid* ng relihiyon, at ang mga kondisyon ng napilitan na maaaring maging dahilan ay ang mga sumusunod:

- [1] Ang maging tunay na napilitan lamang, at hindi magiging dahilan ang pagkatakot o pakikisama.
- [2] Hindi makapipinsala, kapag pinilit na murahin ang sinuman na maaari na maging *Kāfir* siya kung minura niya ito, at ito ay nakapinsala sa karamihan dahil sa isang iyon, ito ay *Kufr*.
- [3] Mangyari na umiwas sa abot ng makakaya at huwag maging tahasang magsabi ng *Kufr*
- [4] Mangyari na ang puso niya ay maging panatag sa *Īmān*, ibig sabihin, ito ay masasabi ng kanyang dila subalit mananatili ang *Īmān* sa kanyang puso.
- [5] Dapat Hindi pilitin sa isang gawain na makapipinsala sa iba o makapagliligaw sa iba.

Mga mahahalagang paalala:

Una: Hindi ninais ng May-akda -رحمه الله- sa aklat na ito na gawing *Kāfir* ang *Ummah*, bagkus ang kanyang layunin sa aklat na ito; ang ituro sa mga tao ang mga *Nawāqid* na ito upang sa ganon ay mag-ingat at matakot sila mula rito, at kapag nangilag sila rito naging tama ang kanilang *Īmān*, at sila ay makaliligtas mula sa masakit na parusa, at nararapat din na magbigay sila ng babala sa iba mula sa mga ito; dahil ito ang pinakamapanganib, kaya nararapat sa isang Muslim na malaman ito upang mangilag at mag-ingat.

Pangalawa: Ang takot ng isang Muslim mula sa *Shirk* ay mangyayari lamang sa pamamagitan ng pag-aaral ng kaalaman sa batas ng Islām, sinabi ng Propeta Muhammad (ﷺ): *(Sinuman ang naisin para sa kanya ng Allāh ang kabutihan ay pinapauunawa sa kanya ang Relihiyon)* [Hadīth]]. Ang kaalaman sa Deen ay siyang pinakobligado sa lahat ng obligado, at sa pamamagitan nito ay mabibigyan ng tanggulan ang isang tao mula sa *Shirk*, *Bida'h* at pagsuway na kasalanan, at sa tuwing nadaragdagan ang pagkilala ng isang tao sa kanyang Panginoon ay tunay na nadaragdagan din ang pagmamasid niya sa kanyang mga gawain at kalagayan, at sa tuwing tumataas ang kaalaman ng isang tao ay tunay na nadaragdagan ang kanyang pagkadalisay para sa Allāh (ﷻ), at magiging ganap ang kanyang *Īmān*, sinabi ng mga ilang maaalam sa Islām: “kumaha kami ng kaalaman na hindi para sa Allāh, kaya tumanggi siya sa anumang bagay maliban para sa Allāh”.

Pangatlo: Hindi maaari na maghatol sa isang partikular na tao ng pagiging *Kāfir* maliban na lamang kung ito ay napagtibay at napatunayan ang kanyang paggawa ng anumang nakapapawalang-bisa ng pagka-muslim ng isang tao, at magkaroon ng mga batayan sa paghahatol na ito at mawala ang anumang nakasasagabal sa paghatol ng *Kufr* sa isang tao, at maaari lamang na magsagawa ng paghahatol na ito ay ang mga kinauukulan o mga pinuno ng mga kamusliman o mga kumakatawan sa kanila mula sa mga Hukom at alin pa na katulad sa kanyang katayuan. At ang mga simpleng mga tao ay hindi maaari na manghimasok sa mga bagay at usaping paghahatol na ito.

Pang-apat: Winakasan ng May-akda -رحمه الله- ang aklat na ito sa pamamagitan ng isang panalangin na kanyang sinabi: “At tayo ay magpakupkop sa Allāh mula sa mga bagay na nagsasanhi ng kanyang pagkapoot at masakit na parusa”, ito ay isang uri ng mabuting layunin, hangarin, pagnanais at pagkakaroon ng awa at kabutihan para sa mga mambabasa ng aklat na ito, at ito ay naging isang kaugalian niya sa lahat ng kanyang aklat at lathalain, kaawaan nawa siya ng Allāh (ﷻ) at patawarin at gatimpalaan siya ng mga kabutihan.

Mga pagsusulat

Sagutin ang mga sumusunod na katanungan:

1. Bakit nagsisimula ang mga Ulama sa papamagitan ng Bismillah?

.....

.....

.....

.....

2. Ano ang kahulugan ng Nawaqidul Islām ?

.....

.....

3. Bakit minsan sinabi ng mga Ulama na “Nawaqid” at minsan ay “Mufsidat at Mubtilat”?

.....

.....

4. Ang mga Nawaqid ba na ito ay napagkasunduan ng mga Ulama?

.....

.....

5. Ang bilang ba ng mga Nawaqid na ito ay limitado?

☐Limitado ☐Hindi limitado ☐Hindi limitado ang bilang ngunit limitado sa pangkalahatan.

6. Bakit sinabi ng may-akda na sampu ang bilang nito?

.....

7. Kapag binanggit ang bilang sa Quran at Sunnah, ito ba ay magiging mafhum na hindi na ito maaari pang dagdagan?

.....

8. Bakit minsan ay binabanggit ang bilang at wala itong mafhum?

.....

9. Magbigay ng halimbawa ng may Mafhum?

.....

10. Magbigay ng halimbawa ng walang Mafhum?

.....

11. Nasa opinyon ba ng may-akda na may dagdag pa ang sampung ito?

.....

12. Saan nagmula ang kanyang mga sinasabi?

.....

13. Maari bang itakda ang bilang ng mga Nawaqid?

.....

.....

14. At paano ito itatakda?

1-

2-

3-

4-

15. Bakit natin pinag-aaralan ang mga Nawaqid?

.....

.....

16. Mayroong pa bang ibang nagsulat patungkol sa Nawaqid?

.....

.....

17. Magkaiba ba sa Nawaqid ang gumagawa nito at ang mismong gawain?

.....

.....

18. Ano ang dahilan ng pagkakaiba nito?

.....

.....

19. Ang layunin ba ng may-akda sa mga Nawaqid na ito ay maghatol sa tao ng kufr?

.....

20. Ano ang marapat na gawin ng isang nag-aral ng mga Nawaqid na ito?

.....

21. Anong uri ng Shirk ang tinutukoy ng may-akda?

.....

22. Ano ang pinagkaiba ng Shirk Akbar at Shirk Asghar?

.....

23. Matatanggap ba ang Tawbah ng isang taong nakagawa ng Shirk Akbar? At kailan hindi matatanggap?

.....

24. Ang Shirk Asghar ba ay mas Malaki o ang Kabair?

.....

25. Ano ang alintutunin sa mga Kabair?

.....

.....

26. Ang mga Kabair ba ay may itinakdang bilang?

.....

.....

27. Ano ang hatol sa gumagawa ng Kabirah? At marapat bang mahalin siya o kamuhian?

.....

.....

.....

.....

28. Dapat bang makisalo sa mga gumagawa ng Kabair?

.....

.....

29. Ang mga Kabair ba ay may mga antas? Ano ang batayan?

.....

.....

30. Mapapatawad ba ang Kabair sa pamamagitan ng mabubuting gawa? Kinakailangan ba ang Tawbah?

.....

.....

31. Ilan ang uri ng mga Kasalanan?

.....

.....

32. Ano ang mga uri ng Shirk Akbar?

1-

2-

3-

4-

33. Uri ng Pagkatay:

1-

2-

3-

34. Kailan magiging Shirk Akbar ang pagkatay?

.....

.....

35. Mga uri ng Shafa'ah:

1-

2-

3-

36. Ano ang Tawwakul?

.....

.....

37. Ano ang mga Uri ng Tawakkul?

1-

2-

3-

38. Maaari bang sabihin: “Ako ay nagtitiwala sa Allāh pagkatapos ay kay pulan”?

☐Maaari

☐Hindi Maaari

39. Ano ang nararapat na sabihin?

.....

.....

40. Ano ang batayan sa pagiging kafir ng mga Mushrikeen? At kabilang ba sa kanila ang mga angkan ng kasulatan?

.....

.....

41. Ito ba ay nangangahulugan na hindi natin isasakatuparan ang mga Kasunduan sa kanila?

.....

.....

42. Anu-ano ang uri ng mga tao patungkol sa mga Mu’ahadun (isang kafir na nasa ilalim ng kasunduan sa pagitan ng mga Muslim)?

1-

2-

3-

43. Anu-ano ang uri ng mga tao patungkol sa paghahatol ng batas liban sa batas ng Allāh?

.....

.....

44. Ano ang hatol sa pagmamahal para sa Allāh?

.....

.....

45. Sino ang marapat nating mahalin para sa Allāh? at sino ang marapat na kamuhian para sa Allāh?

.....

.....

46. Anong uri ng Kufr ang pangungutya sa Deen?

.....

.....

47. May Tawbah ba ang isang nangungutya sa Deen? At ano ang mga kondisyon nito?

1-

2-

3-

48. Ano ang hatol sa pagmumura sa Propeta Muhammad (saw)?

.....

.....

49. Ano ang hatol sa sinumang nakarinig ng pagmumura?

.....

50. Ang ang patunay sa pagiging kafir ng isang Sahir o mangkukulam?

.....

51. Ano ang mga palatandaan ng Sahir o mangkukulam?

.....

52. Ano ang hatol sa pagpunta sa mga mangkukulam?

.....

53. At paano ang pagpunta niya roon?

.....

54. Anu-ano ang uri ng Nushrah?

1-
 2-

55. Paano natin sasagutin ang mga nagsasabing maaari ang paggamot
 ng Sihr sa pamamagitan ng Sihr?

1-
 2-
 3-

4-

5-

6-

7-

8-

56. Ano ang hatol ng pagtulong sa mga Mushrikeen?

.....

.....

57. Maaari ba sa isang tao na lumabas siya sa batas ng Propeta Muhammad (Saw)?

.....

.....

58. Si Khadhir ba ay lumabas batas ni Musa Alayhis Salam?

.....

.....

59. Ano ang hatol sa pagtalikod sa Deen?

.....

.....

60. Ano ang Khaif ayon sa may-akda? at ito ba ang napilitan?

.....

.....

61. Anu-ano ang mga kondisyon ng napilitan?

1-

2-

3-

4-

5-

62. Ano ang dahilan bakit tinapos ng may akda ang aklat sa pamamagitan ng panalangin?

.....

.....

63. Paano matatakot ang isang Muslim para sa kanyang sarili mula sa Shirk?

.....

.....

Nilalaman

1	Ang Tatlong Saligan	5
2	Panimula	6-9
3	Ang Apat na Usapin	10-13
4	Ang Tatlong Usapin	14-17
5	Kahalagahan ng Pag-aaral ng Tawhīd	18
6	Ang Tatlong Saligan	19-45
7	Pangwakas	46-48
8	Dagdag (Buod Talaan sa pagpapaliwanag ng Al-Usūluth Thalāthah)	49-52
9	Pagsusulit sa Al-Usūluth Thalāthah	53-58
10	Ang apat na panuntunan	59-61
11	Panimula: “Unwānus Sa’ādah” (Palatandaan ng Kaligayahan)	62-65

12	Unang Panuntunan	66
13	Pangalawang Panuntunan	67-68
14	Pangatlong Panuntunan	69-70
15	Apat na Panuntunan	71
16	Dagdag (Buod Talaan sa pagpapaliwanag ng Al-Qawā'id Al-Arba')	72-73
17	Pagsusulit sa Al-Qawā'id Al-Arba'	74-76
18	Ang mga gawaing nakakawalang-bisa sa Islām ng isang Muslim	77-79
19	Panimula	80-83
20	Unang Nāqid	84-86
21	Pangalawang Nāqid	87-88
22	Pangatlong Nāqid	89

23	Pang-apat na Nāqid	90
24	Panglimang Nāqid	91
25	Panglimang Nāqid	92
26	Pang-anim na Nāqid	93
27	Pangpintong Nāqid	94-95
28	Pangwalong Nāqid	96
29	Pangsiyam na Nāqid	97
30	Pangsampung Nāqid	98
31	Pangwakas	99-100
32	Pagsusulit sa Nawāqidul Islām	101-111
33	Mga nilalaman	112-115

Kalipunan ng mga aklat sa Tawhīd (Majmū'atut-Tawhīd)

TUNGKOL SA AKLAT

Ang aklat na ito ay isang pagpapaliwanag ng mga kilalang sulatin ni Shaykhul Islām Al-Mujaddid Al-Imām Muhamamd bin Abdilwahhāb bin Sulayman Attamīmi (Kaawaan nawa siya ng Allāh), kabilang sa mga aklat na ito:

- [1] Kitāb Al-Usulūth Thalāthah (Ang Tatlong Saligan).
- [2] Kitāb Al-Qawā'id Al-Arba' (Ang apat na Panuntunan).
- [3] Kitāb Nawāqidul-Islām (Gawain nakapawawalang-bisa sa Islām ng isang Muslim).

Ang pagpapaliwanag na ito ay natatangi sa iba dahil sinikap naming gumamit ng mga dayagram, tsart at mga talahanayan upang mapadali ang biswal na pag-aaral.

TUNGKOL SA MAY-AKDA

Si Shaykh Haytham bin Muhammad Jamīl Sarhān (Pangalagaan nawa siya ng Allāh) ay kilala sa kanyang dakilang pagsisikap sa pagtuturo ng Aqīdah at iba pang mga kaalaman sa Islam sa Masjid Nabawī sa Madīnah. Siya ay Kilala at kinikilala ng mga iskolar, at ang pamamaraan ng kanyang pagtuturo ay natatangi sa ibang mga iskolar - dahil nakatuon siya sa pagsasaulo, at sa mga maliliit na grupo ng mag-aaral at palagiang pagsasanay at pagsusulit.

www.sarhaan.net
www.attasseel-alelmi.com